

Naročnina
\$2.00
na leto.

CLEVELANDSKA AMERIKA

Clevelandská Amerika
619 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

ST. 101. NO. 101.

CLEVELAND, OHIO, V TOREK 20. DECEMBRA 1910.

VOL. III.

Božična pesem.

Zakriva svet noči zavesa,
polnočni zvon čez plan od-
meva,
pozdravlja zemljo in nebesa,
zbor angeljev vesel prepeva:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in
sprava!

Nocoj, človeški duh, ne kolni
trpljenja, ki te je morilo!
Svetišče z verniki se polni,
duhovnik kliče glasnomilo:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in
sprava!

Po letih mladih se nam toži
Nevolja sila neka
srce zdaj širi nam, zdaj oži
kot morje plima in oseka.
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in
sprava!

Podoba v zlatem glej okvirji:
Na slami spi nebeško Dete,
krog njega molijo pastirji,
blest na traku črke svete:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in
sprava!

Da slava Njemu, ki dostojen
med vseni je najvišje slave!
Da, mir ljudem in čut po-
kojen,
ki šir edin je sreče prave!
Odklepaj raj nam izgubljeni,
o zveni, sladka pesem, zveni!
Anton Medved.

Bučijo orglje. Dim v kadili
pod stropom se vonjiv raz-
taplja.
Kaj smeh na lice vnuku sili,
kaj dedu solza z lica kaplja?
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in
sprava!

Mestne novice.

Neumestno poročilo in skrajno neslan popis clevelandске naselbine v Sakserjevem koledarju.

ZAVITO POROČILO.

—Čudili smo se, da se kaj takega sprejme v koledar, ki ga vsako leto izda Slovenska Publ. Co. v New Yorku. Saj ti gospodje so vendar "prosvitljeni" z najboljšimi modernimi idejami, časte Ferrerja kot svetnika, itd. a naposled pa priobčijo spis o stoletnici Cuyahoga okraja, kjer se pojo zažalosti raznim Hribarjem in Kržetom. Urednik koledarja je povzročil veliko netaktnost, ker je sprejel konec omenjenega spisa v predale. Ta spis bi moral namreč opisati stoletnico Cuyahoga countya, kar je pa le ponesrečen poskus; pa to bi bilo še dobro, da se oseba, ki je to pisala, ni spozabila na stare prepire v clevelandski naselbini. Naj zavrne prav mirno samo nekaj stavkov, kar se govori o clevelandski naselbini.

Med drugim se piše, da je v Clevelandu za Slovence oral ledino neki Vid. Hribar. Pravilno. Pozabil pa je ta dopisnik povedati, da so Vidu Hribarju najprej drugi Slovenci izorali ledino, da se je postavil na noge, nakar je omenjeni Hribar res oral ledino in sicer z — \$\$\$ — Istotako se v nedelja povzdiguje prejšnji župnik v Newburghu, Rev. F. L. Krže. Skoro bi mislili, da pride ta dopis od njega samega.

Nadalje se piše o clevelandskih družinah, kako so "razno-bojna" in kako so različnega političnega prepričanja in politične barve. To ni resnica. Mi mislimo, da pri naših slovenskih, clevelandskih družinah, nihče ne gleda na politiko, tudi ne na oranje "ledine", pač pa pristopajo člani k društvom edino le radi bolnišnice in smrtna podpore. Zato so društva takaj in za nič drugega, ne pa da bi se politika uganjala. Za to je politika uganjala.

—Mlademu rojaku Ignacij Mrharju, ki stanuje na 6121 St. Clair ave, je v soboto popoldne v tovarni Fulton Foundry izgubil od desne roke dva prsta. Sprva je bil prepehovan v bolnišnici, a odtod so ga prepeljali domov. Rojak je član dr. sv. Janeza Krst. št. 37 J. S. K. J.

—Mr. Joe Milavec je daroval 50 centov za štrajkarje v Pa. Srčna hvala in želimo, da dobi mnogo posnemalcev.

—Priobčimo tudi sledeči dopis, katerega smo pa morali radi obširnosti izdatno skrajšati: Naj nam dopisnik oprosti, ker z malim besedami, katere smo izrabili za jedro njegovemu dopisu, bo isto povedano. G. urednik: V Glasilu S. N. P. J. sem zopet bral mišljenje F. K. urednika Glasila glede Sokolskega doma v Clevelandu. Kakor ste mu vi zadnjič povedali, urednik ne pozna razmer v Clevelandu. Tu se je delalo za cele fare, za Narodno Dome, za Dome za onemogle, za Slovenske Dome, a vselej je še vsa reč splavala po vodi, ker je bilo mnogo ust, ki so govorila dobro, a ko je prišlo, da bi bilo kaj dal, so pa umolknil. Kjer ni denarja, kjer ni edinstva, se ne more ničesar opraviti. Spominim se, da je urednik Glasila v ranjeličem "Komarju" vedno povdarjal, da je nesloga Slovencev njihov smrtni greh in glavni vzrok, da ne morejo napredovati. In baš ta urednik nasprotuje onemu, kar je celo društvo z resno voljo in z velikimi žrtvami začelo. To ni lepo od njega. On, ki pridiga bratstvo med Slovenci, je oni, ki je prvi kamen zagnal na to bratstvo. Vsi drugi uredniki slovenskih časopisov po Ameriki tega niso naredili. Pa je že tako med nami: Če jih je dvajset najst za dobro stvar, se dobi trinajsti, ki mora delati zgačo. (Kar pozneje pišete, smo spustili, ker spada bolj v osebnost, dodam naj še, da

Tolklo smo hoteli omeniti, da ne bi kdo napačno sodil naše naselbine. Prihodnjič pa za urednika koledarja priporočali da jemlje poročila od avtentičnih oseb, ki so odgovorne za spise, ne pa od oseb, ki pišejo tendenciozno.

—Angleški listi poročajo, da je Jos Vitouš, rodom Čeh, prišel z navadnim motor čolnom iz Clevelanda, oziroma z Eriškega jezera doli v Florido, to je pot, ki znaša dobrih 3000 milj. Za to pot je rabil 43 dni. Šel je po Erie do Buffalo, potem po Erie kanalu v Hudson reko, od koder je došel na Atlantik. Med potjo ga je večkrat dohitela huda nevihta, posebno na morju, in parkrat je bil on in njegova družina v smrtni nevarnosti. Vitouševa žena je bila tako zbolela, da ji je mož moral dati alkohol pri kompasu na čolnu kot zdravilo. Za to svojo vožnjo je dobil Vitouš nagrado tri tisoč dolarjev. Še bolj zanimiva pa postane ta novica, da je bil Vi-

tonš svoje dnij uposlen v naši tiskarni kot stavec in sicer več kot eno leto.

—Neki James Burke, je bil včeraj obsojen na 5 let ječe, ker se je dokazalo, da je imel pri sebi nitroglicerin, ki je jako nevaren za razstrelitev blagajni. To je najmanjša kazen, ki more dohiteti osebo, ki se s tem pečajo. Burke je prišel v Cleveland še ne dolgo nazaj, se je spoznal z neko deklico, katero je oženil. Slednja je pa povedala svoji materi, kmalu po ženitvi, da je Burke plomilec, nakar je sledila aretacija.

—Slednji dopis nam je prišel v roke, katerega priobčujemo: G. urednik, samo nekoliko prostora prosim, in ta bo zadoštal moji želji. Omeniti hočem v dogodku in žalosti, ki se je pripetila bratom in sestram ter prijateljem umrlega Josipa Doleasa, ki je v Gospodu zaspal v nedeljo jutraj, 11. decembra previden z zakramenti za umirajoče v 16. letu svoje starosti in 2 meseca potem, ko je prišel v Ameriko. Gotovo je mladi potnik prišel v Ameriko veselja in nade poln, da se osreči v novi deželi, da bi vžival vesela mlada leta s svojimi tovariši, brati in sestrami, a tere je komaj zagledal. Toda nemila smrt ga je pobrala v cvetju njegovega življenja in moral je odpotovati v večnost. Veliko je imel prijateljev, ki so ga tolažili v boleznih in mu bili zvesto do groba, kamor so ga spremili z vencji. Mladi pokojnik zapuščal se stariše v stari domovini, v vasi Mahne pri Cirknici na Notranjskem. Gotovo jih bo do srca užalostila novica ob novem letu, da so izgubili sina, ki je pred malom časa obetal, kako bo skrbel za nje in se trudil, da bo kaj prislužil za svoje in njih življenje, toda mesto tega je moral umreti. Tukaj zapuščal tri brate in 2 sestre, ki so mu bili angelji varuhi v njegovi boleznih, in preskrbeli so mu krasen zadnji sprevid. Vsem sorodnikom izrekam srčno sožalje. A. Grdina.

—Mlademu rojaku Ignacij Mrharju, ki stanuje na 6121 St. Clair ave, je v soboto popoldne v tovarni Fulton Foundry izgubil od desne roke dva prsta. Sprva je bil prepehovan v bolnišnici, a odtod so ga prepeljali domov. Rojak je član dr. sv. Janeza Krst. št. 37 J. S. K. J.

—Mr. Joe Milavec je daroval 50 centov za štrajkarje v Pa. Srčna hvala in želimo, da dobi mnogo posnemalcev.

—Podružnica sv. Cirila in Metoda ni mogla imeti volitev uradnikov v nedeljo, ker je bilo večina članov zadržanih, ki so pa bili vsi opravičeni. Glavna seja se vrši v nedeljo, 15. jan. prihodnjega leta. Vsa bo pisмено povabljen.

Slovenski Sokol je izvolil sledeče odbornike za prihodnje leto: Jos. Kalan, starosta; Fr. Hokevar, podstarosta; mlačnik, Jos. Debevc; gl. tajnik, Fr. Hudovernik; rač. tajnik, A. Peterlin; pomož. taj. Andrej Noč; blagajnik, John Pekolj, Iv. Špehek, Jurij Urbas, Frank Krže, nadzorni odbor: zastavonoša, Fr. Pekolj; vratar, Peter Pikš.

—S. Z. podp. dr. "Svobodomiselnih Slovencev" je v četrtek, 15. dec. izvolil sledeče uradnike: Helena Perdan predsednica; Ivanka Glavič podpred.; Nežka Kalan 1128 E. 63 St. tajnica; Terezija Zele rač. taj.; Marija Kranjc blag.; M. Majzelj, A. Trost, M. Oražen nadzorniki. Društvo daje \$5.00 tedenske podpore članicam za 50c mesečnine in poleg tega plača pogrebne stroške. Vsaka Slovenka bodi članica katerega društva; katere ne more plačati visokih asesmentov, naj se zavaruje za manjšo svoto. To vam nudi dr. "Svobodomiselnih Slovencev."

—Starišem Soriet je umrl sin 9 mesecev star, starišem Černe sin 5 let. Bil je zelo

ravno člani Sokola v Clevelandu so oni, ki največ delajo za S.N.P.J. Lahko bi jih imenovali po osebah. Sokoli so v Clevelandu največ naredili za razvoj S.N.P.J. in zato se jim sedaj povračuje z batinami od strani urednika Glasila, Lepa hvala!

Ne vem, kako bi imenoval to postopanje. Nvoščljivost ni, ker kot poznam urednika Glasila, je on vse drugo prej. Edino kar morem iz njegovega pisanja posneti, je to da ne pozna razmer. Rad bi torej videl, da bi on to stvar v roke vzel, da bi jo spjel do konca, ker govori o drugih, da ne znaajo, da nimajo prav itd. Kaj pa imamo sedaj z dvoranami? Rent se mora plačati povsod, ker nihče ni tako bogat, da bi zastoj se trudil in matral za majhno najemnino dvorane. In če bo sokolska dvorana, bo treba ravno istega truda, istega matranja. In ker si je že eno društvo zavzelo za določeno stvar, je pričakovati, da jim drugi pomagajo, ker dobička bo imel vsakdo kolikor toliko. Konečno pa naj še omenim, da isti najbolj upijejo in kričijo, ki ne bodo dali centa, a drugi, ki darujejo kaj, so zadovoljni, da pridemo Slovenci vsaj enkrat, po tolikih letih, vsaj do Sokolskega doma, če že ne moremo do Narodnega ali Slovenskega doma.

S spoštovanjem

F. D. (Opomba ured.: Ta dopis smo priobčili kot je nam došel, ker priznavamo vsakemu, tudi nasprotniku, vedno pravico, da izrazi svoje mnenje. Izpustili smo nekaj osebnih napadov, ker isti prav nič ne koristijo, v ostalem se pa celo strinjamo z dopisnikom. Sicer je pa končno vendar dobro, da se stvar širno razmotruje in s tem razjasni vsakega ves položaj.)

—Slednja društva so v nedeljo izvolila nove uradnike: Dr. sv. Janeza Krst. št. 37. Predsednik Ivan Avsec, podp. Fr. Milavec, taj. Anton Ostir, II. taj. R. Perdan, blag. Ant. Prijatelj, zastopnik Louis Lachrač, nadz. Jos. Brodnik in M. Kožar, pom. taj. F. Kos, zastavonoša F. Ulčar, spremljevalec Vintar, vratar Šubec, Pirc, Boskovič in Pekolj računski pregledovalci. Društveni zdravnik J. Seliskar. Društvo jako lepo napreduje in bo kmalu imelo 200 članov. J. S. K. Jednota pa daje tudi lepo podporo. Po novem letu pridejo v veljavo razredi. Zenske bodo tudi lahko ustanovile svoja društva, in bodo ravno tako lahko zavarovane za tisoč dolarjev.

—Podružnica sv. Cirila in Metoda ni mogla imeti volitev uradnikov v nedeljo, ker je bilo večina članov zadržanih, ki so pa bili vsi opravičeni. Glavna seja se vrši v nedeljo, 15. jan. prihodnjega leta. Vsa bo pisмено povabljen.

Slovenski Sokol je izvolil sledeče odbornike za prihodnje leto: Jos. Kalan, starosta; Fr. Hokevar, podstarosta; mlačnik, Jos. Debevc; gl. tajnik, Fr. Hudovernik; rač. tajnik, A. Peterlin; pomož. taj. Andrej Noč; blagajnik, John Pekolj, Iv. Špehek, Jurij Urbas, Frank Krže, nadzorni odbor: zastavonoša, Fr. Pekolj; vratar, Peter Pikš.

—S. Z. podp. dr. "Svobodomiselnih Slovencev" je v četrtek, 15. dec. izvolil sledeče uradnike: Helena Perdan predsednica; Ivanka Glavič podpred.; Nežka Kalan 1128 E. 63 St. tajnica; Terezija Zele rač. taj.; Marija Kranjc blag.; M. Majzelj, A. Trost, M. Oražen nadzorniki. Društvo daje \$5.00 tedenske podpore članicam za 50c mesečnine in poleg tega plača pogrebne stroške. Vsaka Slovenka bodi članica katerega društva; katere ne more plačati visokih asesmentov, naj se zavaruje za manjšo svoto. To vam nudi dr. "Svobodomiselnih Slovencev."

—Starišem Soriet je umrl sin 9 mesecev star, starišem Černe sin 5 let. Bil je zelo

Ljudska klavnica.

Zopet dvajset premogarjev zasutih v rudniku, kjer je izbruhnil velik ogenj.

10 MRTVIH.

Denver, Colo., 19. dec. V rudniku od Leyden Coal Co. 14 milj od tega mesta, je zasutih še 12 premogarjev, dočim so prinesli že deset mrtvih na dan. V rudniku je nastal ogenj, nakar je nastala še razstrelba plina, ki je imela toliko žalostnih posledic. Za poskus so spustili nekega psa v jamo, šest čevljev globoko, ko so ga potegnili navzgor, je bil mrtev, radi strupenih plinov v rudniku. Rešilno moštvo deluje na vso moč, da reši, kar je mogoče.

čvrst deček in stariši zelo žalujejo nad njegovo zgubo. Naše sožalje.

—Za dr. Naprej št. 5. S. N. P. J. nismo mogli zvedeti drugega kot da je A. Kužnik predsednik in Pr. Kogoj tajnik.

—V soboto ponoči ali bolje v nedeljo jutraj so zopet vroče glave mladih surovežov pozabile, da so ljudje, ki imajo človeški razum. Podivjano so napadli z noži na cesti 24 letnega Johna Rakoša in mu prizadeli na vratu nevarne rane. Rakoše je sedaj v St. Clair bolnišnici v nevarnosti, da umre. Take zlobneže bi pristevali le divjakom, le ječa je primerno stanovanje za te suroveževine. Radi malih vzrokov se stepejo, nakar morajo takoj noži na svetlo, in posledica je da mora mlad človek umreti, dočim drugi tičijo po ječah.

—Lepo umetniško predstavo je priredil v nedeljo zvečer v Grdinovi dvorani John J. Grdina. Ljudij se je precej nabralo, ki so bili vsi radovedni, kako bo rešil "arijsko princezino" iz zapora, kakor je bilo obljubljeno. No, posrečilo se je izvrstno in občinstvo je burno ploskalo. Tudi vse druge umetnosti so bile jako zanimive in ljudstvo se je razšlo prav zadovoljivo. Take predstave so izvrstni umetniški, ljudstvo jako rado gleda, in želeli je, da se v kratkem zopet kaj priredi.

—Dr. Žal, Matere Božje je izvolilo sledeče uradnike za prihodnje leto: Načelnik Jak. Zele; podnač. John Bradáč; ponač. nam. Jos. Pograjec; predsednik John Kuhar; podpred. Al. Mrhar, I. tajnik Jos. Glavič, II. tajnik Val Zbačnik, blagajnik M. Glavič. Pregledovalci knjig: Jos. Centa, Jos. Žnidaršič, Jos. Zabužovec, zastavonoša Anton Škufca, redar Jos. Pograjec, vratar Ant. Šivec, hornist Jakob Fortuna, tambor John Krainer, zdravnik dr. J. Seliskar. Volitev se je vršila v največjo zadovoljnost vseh članov. Pri tem je dokaz, ker so vsi člani veseli in skupno zapustili dvorano. Društvo jako dobro napreduje.

—Še nekaj društev imajo seje prihodnje nedelje, na božični dan. Upamo, da nam tudi ta naznanijo izid volitev.

—Mrs. Frances Laushe je darovala za štrajkarje 25 centov, Jos. Steblaj iz Chicago \$1.00 Slednji nam je poslal tudi lep dopis iz Chicago glede štrajkarjev, katerega pa priobčimo prihodnjič. Dosedaj nabrana svota izkazuje \$1.75.

—Slednji uradniki so bili izvoljeni pri društvu sv. Franciška, št. 66 K. S. K. J. Alojz Zupančič, predsednik; John Nahtigal, podpred.; Jos. Perko, I. taj.; Franc Unetič, II. taj.; Franc Lenarčič, pomož. taj.; Franc Jakše, blagajnik; Anton Šuštaršič, zastopnik. Nadzorniki: Mih. Nahtigal, Iv. Tržek, Joe Zupančič, Vratar Stefan Tomazič, zastavonoša Jos. Mihle.

Shod v pondeljek

V. pondeljek ob 2. popoldne se vrši javno zborovanje društvenih uradnikov v Korčetovi dvorani

RADI KONZULA.

Poročajo nam, da se vrši v pondeljek, 26. decembra javno zborovanje društvenih uradnikov in sploh vseh članov društev v Clevelandu v Korčetovi dvorani ob 2. popoldne. Povabljen je vsakdo, posebno so pa proseni da se udeležijo društveni uradniki. Šlo se bo glede neke izjave avstrijskega konzula in njegovih pristašev, da bodo morala društva od sedaj naprej pošiljati ves denar, ki se izplača kot smrtnina skozi konzula. Našim slovenskim društvenim uradnikom je vsem znano, koliko imajo težko pri konzulatu. O tem vedo dovolj povedati mnoge osebe. Žalostno je pri tem, da delajo za to stvar tudi nekateri rojaki, ki so sicer ameriški državljani, toda gredo na roke avstrijski vladi. Njih dejanje se bo tudi primerno osvetilo pri tem zborovanju. Povabljen je zastopnik avstrijskega konzulata in poročevalci angleških listov.

Stvar je ta. Avstrijski konzul ne more nikdar nikogar prisiliti, da bi se denar njemu dal v oskrbo. Društveni uradniki naredijo s tem tako, kakor društvo določi, in kakor se glasi zavarovalna polica umrlega člana. Za oskrbo denarja so tukaj varuhi in zapuščinski sodišče, a drugi nima nihče pravice se vmešavati v te posle. Da so naši društveni uradniki dovolj dobri in izurjeni v tem poslu, nam kaže njih vseskozi vestno poslovanje. Treba nam torej ni nobenih šikan od strani avstrijskega konzulata. Lepo je od njega res, če se zavzame za nekdanje avstrijske podanike, in jim pomaga pri nesrečah, toda v društvene zadeve se ne bo nihče vmešaval, kdor ni poklican za to. Avstrijski konzul naj tedaj skrbi za svoje ljudi, kadar kdo umre, da ne bodo morali rojaki po hišah hoditi s klobuki v rokah in pobirati milodare. Tu je dela za konzula dovolj. Stvar smo razjasnili. Vsakdo ve, zakaj se gre: in kogar zanima naj pride v pondeljek, 26. decembra ob 2. popoldne v Korčetovi dvorani, kjer se bo o tem govorilo, nakar se bo še več poročalo.

Iz Pittsburg, Pa.

Iz tega mesta se nam poročajo, da bo dramatično društvo "Skala" priredilo 5. jan. 1911 lepo igro "Doktor Hribar" v korist zidave tukajšnje Slovenskega Doma. Ker se igralci prav dobro pripravljajo, je upati lepe igre in tudi velike udeležbe od strani občinstva.

Društvo "Skala" se jako trudi za dramatično in hoče v tem oziru podati slovenskim rojakom v Pittsburgu vedno kaj dobrega in lepega. Rojake torej posebno opozarjamo na to predstavo.

—Prijatelj revne, sedem let stare deklice prosi, če bi se jo kdo usmilil in jo vzel k sebi, ker oče je pijanec, mati je pa umrla, da otrok nima sedaj niti koga, ki bi skrbel zanj. Kdor je usmiljenega srca in hoče kaj narediti za otroka, naj se oglasi pri Frank Bojcu, 3821 E. 39th St.

—Spomenik Lundra-Adamiča, katerega so hoteli postaviti v Ljubljani, pa jim je vlada prepovedala, baje sedaj namieravajo pripeljati v Ameriko, kjer bi ga postavili v eni izmed večjih slovenskih naselbin. Stroški za prevažanje in postavljanje bi prišli na kakih 1000 dolarjev. Če bo kaj iz tega, bo pokazala bodočnost.

—Dr. Sreča Marije priredi na Silvestrov večer svoje društveno veselico. Več povemo ob priliki.

Za štrajkarje.

Rojaki spomnite se z darovi za uboge štrajkarje rojake v pennsylvanski rudnikih.

PRIDITE NA POMOČ.

Zima z vso svojo oostrostjo je tukaj. Marsikateri jo bode zelo občutil in skrbel, kako jo bo na gorkem preživel. Srečanje je, kdor dela. Gorje pa onim, ki so brez dela. Še večje gorje onim, ki so brez dela, imajo lačne otroke in žene, ki kričijo po kruhu, pa ga nimajo nikjer vzeti. A veste vi, družinski oče, družinska mati, ki imate otroke, kako bi bilo hudo za vas, če bi ne imeli ničesar v hiši, s čimur bi potolali glad lačnim otrokom, ki vas mlo prosijo kruha? Ali veste, kako bi bilo to hudo? Lačni, raztrgani, zmruženi ostrašen pogled! Take rojake imamo sedaj v Westmoreland Countyu, v Pennsylvaniji. Režeji se borijo za svoje pravice, za svoje mile želje, katere jim je odrekla mogočna, krivična kapitalistična roka. Morda, marsikdo izmed dragih naših ne ve, kaj se pravi stradati v hudi zimi, kaj se pravi zmrzovati v tem ledenem času. Morda je pa kdo že kaj takega doživel. Glejte, rojaki, tako se godi sedaj našim bratom v Pennsylvaniji. Ali veste kaj se pravi delati deset ur na dan v črni zemlji, obdan od prahu in vode, umazan strgan, razbit za borno plačico poldrugega dolarja na dan? Ali mislite vi s tem preživeti svojo družino? Nikakor ne. In nadalje pomislite: Lastniki teh rudnikov vlečejo milijone in stotine milijonov vsako leto iz teh rudnikov. Ali je to pravica? Zakaj bi se vajalo nekaj oseb po mehkih blazinah na račun krvavih žuljev delavcev? Gotovo nam prizna vsakdo, da je to velika krivica. In radi te krivice so se dvignili prenogarji, so zahtevali svoje pravice. Poglejte rojaki, deset mesecev že ti reveži stradajo, zmružejo, trpijo vse nadloge, kar jih je mogoče, a kljubujejo še dobro, njih največjemu nasprotniku. Srce bi morali imeti od kamna. Če se ne bi usmilili teh revežev in jim kaj darovali. Le pomislite, da se vam ravno kaj takega lahko vsak trenutek pripeti. Tudi vi boste morali prositi podpore potem. Kdo vam jo bo dal, če ne lastni rojaki.

Nekateri ljudje zbiraajo milijone, drugi stradajo. To je vnebovpijoča krivica, ki jo mora vsak priznati. Zatorej, bratje, rojaki, imejte usmiljenje, pomagajte svojim rojakom ki trpe glad, žejo in vse nesreče, darujte jim po svoji moči. Vsak dar je dobrodošel, za vsak cent se bo tisoč rojakihs srce proti nebu zahvalilo za milostno podporo. Upamo in trdno pričakujemo, da se znajdejo v Clevelandu možje, ki bodo žrtvovali nekaj prostega časa in pobirali pri radodarnih ljudeh darove. Lepo ni bilo, da se kaj takega že dosedaj ni zgodilo. Mama, krulha, lačen sem, mama, zebe me, raztrgan sem, to so kriki, ki se ponavljajo vsak dan v delavskih družinah, in ne more biti človek iz kamna, da ne bi slišal teh krikov. Ponovno prosimo usmiljene ljudi, da gredo pobirat za naše rojake. Za plačilo jim bo tisočera hvala siromakov in stoterni Bog plačaj otrok. Rojaki, ne pozabite štrajkarjev!

—Cerkveni pevski zbor priredi na nedeljo, 25. decembra predstavo s petjem in igro "Na betlehemske poljanah".

—Srečkanje za hišo v So. Lorainu, za katero so se prodajale srečke po \$1.00 je preloženo na 15. marca, ker še mnogo društev ni poslalo nazaj odgovora. Tako nam naznanja lastnik hiše Jos. Sneider.

Lepi senatorji.

Za senatorsko mesto Ohio se poteza Pomerene in Hanley; lepa očitanja.

ZAVEZNIKI TRUSTOV.

Kakor znano pošlje država Ohio v zvezini senat enega senatorja na izpraznjeno Dicksovo mesto. Za to čast se potezata neki Atlee Pomerene, ki je bil pri zadnjih volitvah izvoljen kot podguverner, in neki Hanley, ki je načelnik državnega demokratičnega oddelka. Ta dva imata največje upanje, da dobita senatorsko togo. Ker se pa postavodaja še ni mogla odločiti za nikogar, sta sklenila, da gresta sama med ljudi in se priporočata. Pri tem sta se večkrat sešla v raznih mestih, kjer sta govorila v eni in isti dvorani. No, lepe stvari so prišle na dan. Pomerene je očital Hanleyu, da je zaveznik trustov, da jih je zastopal v njih pravicah, da je lažnik, da je hinavec, kateremu se ne more zaupati in še mnogo drugega lepega. Nasproti je pa Hanley očital Pomerenu, da je trustijski kapitalist, ki je bil tudi odvetnik trustov ter da hoče delovati vedno v prid trustov, če bo zvoljen. Oba aduta bi si najraje skočila v zobe in lase, tako se jezita. Komaj sta na govorniškem odru, že se začneta obrekovati z lažnjivcem, hincavcem in drugim.

Oj ti lepa senatorska čast! Po našem mnenju se morata Pomerene in Hanley dobro poznati med seboj, če si nakladata take primke. Oba sta vredna eden drugega. In taki ljudje se potepajo za najvišjo čast v postavodajih naše republike. Ljudje, ki služijo trustom, ki so njih zagovorniki, ljudje, katerim se lahko reče v obraz lažnjivec, taki adutje pridejo v našo postavodajo. Ni čuda potem da trusti tvečijo, da dobičke, kršijo postave, če so oni, ki bi morali gledati, da se te postave ne kršijo. Saj vidite vendar, kakšni ljudje pridejo do te časti. Povejmo samo en vzgled. Senator Pratt je bil zastopnik ekspresnih družb v zvezinem senatu. Kadar je kdo stavil predlog, da bi pošta prevzela one pošiljave, ki jih ima sedaj ekspresna družba, vselej se je dvignil senator Pratt in klical hudiča in Boga na pomoč, da se kaj takega ne zgodi. Bil je zastopnik trustijanov v zvezinem senatu. Ekspresne družbe delajo veliksanske dobičke s pošiljavami. Če bi pošta dobila to v roke, bi se cene pošiljav tam takoj znižale. Toda naši zastopniki v postavodajih tega ne pustijo.

Taki ljudje delajo postave v Ameriki. Ni čuda, da delavstvo tiči v krvavem jarmu, iz katerega se ne more oprostiti. Oni, ki so poklicani, da bi skrbeli za njih blagor, oni delajo v blagor delavskih zatiralcev — kapitalistov.

Zopet revolucija.

El Paso, Tex., 18. dec. Sem je dospelo, da je bil meksikanski general Navarro ujet od upornih Meksikancev; zajedno je prišlo v roke upornikom deset velikih topov in vsa strelna priprava. Štiri tisoč upornikov se je udeležilo bitke, kjer je bila Diazova armada popolnoma premagana. Vlada zbira v naglici nadaljnjih 5000 vojakov, da zatre z njimi revolucijo, ki se zopet vedno bolj širi. Amerikanci že zopet bežijo iz vseh mest, in po nekaterih državah trgovina popolnoma počiva. Baje so imeli ustaši zadnje dneve velike uspehe v bojih z vladnimi četami, in njih število od dneva do dneva narašča. Vlada se le težko bori proti upornikom, ker mora imeti svoje vojaštvo razdeljeno po vseh državah, kjer imajo povsod obilo posla z revolucijo.

Slovensko šolstvo.

(Pregled.)

Ravnatko neugodne, kakor je položaj Slovencev glede veljave našega jezika v vsem javnem življenju, so naše, t. j. slovenske šolske razmere. Me ni sicer ni mogoče povedati vse resnice, a potrudil sem se posteno, da povem le-to, kar je resnično.

Glede vprašanja slovenskega vsučilišča ima vse najvažnejše podatke "Vsučiliški zbornik", knjiga, katero slovensko razumništvo vse premalo bere. V tem oziru so Slovenci nek- daž že nekaj imeli, danes ni- majo ničesar; še iz vsučiliških avl v Gradcu in na Dunaju so vrhli naš jezik pred kratkem! Srednje šole, t. j. gimnazije in realke, nimamo slovenske nobene; eden in pol milijona, a nima niti ene srednje šole v svojem jeziku. Da se krivičnost tega našega položaja še bolj razvidi, naj navedem nekaj števil:

Po zadnjem ljudskem šte- tju l. 1900. so našli na Av- strijskem 9.168.000 Nemcev, 5.900.000 Čehov, 1.193.000 Slo- vencev, 727.000 Lahov, 711.000 Hrvatov in Srbov. Srednjih šol pa je bilo na Avstrijskem, in sicer leto poprej, to je 1899, 208 in sicer 201 gimn. in re- alnih gimnazij ter 97 realk; od teh je bilo 108 gimnazij in 61 realk nemških, 47 gimnazij in 26 realk čeških, 4 gimnazije in 3 realke laške, 4 gimnazije in 1 realka hrvatska. — toda slovenske niti ene, ne gimna- zije ne realke. (Tisto, kar v po- litiki dela zgago kot celjska slovenska gimnazija, je neko revno obočje ter ranžira v sta- tistiki med utrakvističnimi gim- nazijami, kakor tudi maribor- ska in vse kranjske [le kočev- ska menda ne?].)

Da slovensko ljudstvo raz- vihi, kako med Nemci, Čehi, Italijani in Hrvati raste potre- ba po višji izobrazbi, in kako se vzporedno s tem množe sre- dnje šole, naj navedem najpo- večje statistično poročilo iz l.

1906-7. Po tem poročilu ob- stoja 244 gimnazij in realnih gimnazij, realk je 131, in si- cer 121 gimn. in 43 realk nem- ških, 52 gimn. in 41 realk če- skih, italijanske so 4 realke in 6 gimnazij in hrvatskih je 5 gimn. in 1 realka. To je veli- kanski napredek v 7 letih! Slo- venci pa kakor da bi bili priko- vani na eno torišče! Naše šol- stvo se ne gane za korak na- prej, marveč postaja kot slo- vensko šolstvo še skoro slabše.

Učiteljska se nahajajo v Ma- riboru in Celovcu z nemškimi učnim jezikom v Ljubljani, v Kopru in v Gorici z nemško- slovenskim učnim jezikom; a tudi na teh je, kolikor so meni razmere znane, uredba takšna, da se tudi ta tri učiteljska sme- jo imenovati nemška, kajti slo- vensčini je prostor odkazan ta- korekoč za vrati. In resnica ostane, da se učitelji, ki imajo vzgojevali slovensko decu, po vsem Slovenskem vzgajajo nemški! — In mnogo predme- tov, katere morajo potem po ljudskih šolah učiti slovenski, se sami nikdar niti učili niso! — Ali je možno izmisliti še bolj neumnost uredbo učiteljske? — Kakšne pa morajo biti posledice temu?

O tem sedaj ne bomo raz- pravljali. — Le-to rečemo: za- lostno je za Slovence, da je tako, a še žalostnejše in nevar- nejše za naš narodni obstanek je to, da slovensko razumni- štvo vseh stanov do zadnjega časa ni še napravilo niti enega resnega poskusa, te razmere poboljšati za kar ima zakonito vso pravico naravno pa kot slovensko razumništvo najsvet- tejšo dolžnost.

Ali mar ono teh naših raz- mer ne pozna? Sicer bi to bi- lo neopravičljivo, a pri večini ni mogoče. Radi tega jih po- pišite, slovenski listi! — Spo- znajmo se sami, in ako je še v nas kaj zdravega jedra, na- predek potem ne bode izostal.

Za učiteljski naj koj uvr- tim kot vzgojevališče "Mestno- višjo dekliško šolo v Ljublja- ni", na kateri je učni jezik za

večino predmetov slovenski, le- za nemščino in zgodovino je nemški. — Torej tudi ta šola je v jezikovem oziru lisasta. Tudi tukaj se naši "radikalni" krogi boje dejanskega izvrše- nja načela; vsi predmeti se mo- rajo učiti v materščini, sicer pa se tujih jezikov, v prvi vrsti nemščine, naj uče, kolikor le mogoče! — Za Slovence v dru- gih pokrajinah ni več nobenega višjega nemškega zavoda za de- kleta; a za Nemke ozir. za Ita- lijanke obstoje povsod.

Iz "Nove Dobe".

Oče.

Proti večer sem stopil v sobo. Na postelji je ležala Peč- kova mati; bolna je bila in je pokašljevala.

"Ali je doma Pepček?" sem vprašal.

"Mislim, da je na dvorišču," se je oglašila mati.

Pri mizi je sedel plešast go- spod, dabr rejen, z zlato ve- rižico.

"Ali ste prišli ponj?" je pri- čel. "Seveda, jutri je že šola. No, le pazite nanj; saj veste, otrok je, treba ga je trdo dr- žati!"

Natočil je kozarec vina in mi je ponudil.

"Mana, pojdi Pepčka pokli- cat!" je zaklical debeli gospod. Nisem ga poznal tega debelega gospoda, še nikoli ga ni bilo pri materi Pepčkovi kadar sem prišel tja. A takoj, ko sem ga zagledal, sem zapazil, da je Pepčku zelo podoben.

Mana je pripeljala Pepčka v sobo. Malomarno me je pozdra- vil in je gledal v tla.

"Zdaj greš z gospodom na stanovanje!" se je oglašila ma- ti. "Poglej, jutri je že šola; pojdi, se bosta danes še učila!" "Ne grem; zakaj ste mi pa rekli, da ne bom šel več na sta- ro stanovanje!" je rekel Pep- ček in je loputnil z nogo ob tla.

"Pepe, le pojdi, poglej ma- ti so bolni, ne žali jih!" je go- voril gospod. Videlo se mu je,

da je govoril mehansko, bese- de niso prišle iz srca.

"Ne grem, ne grem, če me prav ubijete!" je zaklical Pep- ček.

Smilil se mi je, ko sem vi- del, kako obupno kriči in sem stopil k njemu.

"Pepček, poglej, najboljša je, da greš z menoj! Na stano- vanju ni nič hudega; gospodi- nja ne bo nič rekla; ker nisi prišel zjutraj.

"Pa Pepček ni maral za mo- je besede, sedel je na stol in se ga krčevito oklenil.

"Če nočeš iti, bom pa jaz na pravil da boš šel! Da ga le sramni pred gostom tukaj!" se je razjezil gospod.

"Pusti, Jožef, nikar se ne bu- duj!" se je oglašila mati in je nadaljevala:

"Kar hlapec pokliči Mana, voznika pokliči in ga bo djal na voz. Potem naj se odpeljeta z gospodom na stanovanje.

Mana, ki je stala v kotu in je poslušala, je stopila iz so- be. "Zdaj boš pa rad šel. Če ma- tere ne ubegaš, bomo pa silo- ma te prisilili, da pojdeš!" je govoril gospod.

"Vas ne bom poslušal; ma- tere tudi ne; zakaj ste me pa nalagali, da bom doma ostal." Je kričal Pepček.

Ves obraz mu je žarel in bal sem se, da mu ne bi mraz ško- dil, ki je pritiskal zunaj.

Pepček je hodil v prvo šolo. Bilo mu je deset let in jaz sem mu bil učitelj. Rad sem ga imel ker je bil nadarjen.

V sobo je stopil hlapec An- drej, velik in močan, in je pri- jel Pepčka za ramo.

"Alo, zdaj pa zmano. Če ne zlepa pa zgrda!" se je zadr- l nad Pepčkom.

Pepček se je oklenil stola. Andrej pa ga je siloma poteg- nil proč in ga nesel na voz. Pepček je jokaj; videl sem, sa- me jeze je skrečil roke in škri- pal z zobmi.

Od debelega gospoda in od matere sem se hitro poslovil. Skočil sem na voz, kjer je se- del Andrej s Pepčkom na ko- lenih.

"Zakaj nisi hotel iti?" sem ga vprašal. "Saj ni nič hudega na stanovanju."

"Zato, ker sta me zvalila mati in tisti debeli gospod, ki je moj oče, v mesto z lažjo. Sta rekla, da ne grem več v šolo. Ne vem, kaj se meni zame tisti gospod, saj se ne piše ta- ka, kakor jaz!"

Pepček je govoril naglo, be- sede so prihajale iz poleglega srca.

"Veseli bodi, Pepček" je to- lažil hlapec Andrej. "da imaš tako dobre stariše. Če bi jih jaz imel, bi bil zdajle kaj drugega in ne hlapec."

"Meni je vseeno!" je rekel Pepček.

Zvečer sem spravil Pepčka spat. Gospodinja sem potolažila da ga ni še bolj razburjala s kričanjem in drugi dan je bil povsem miren.

Čez teden dni sem izvedel, da je bil tisti debeli gospod Pepčkov oče. Ko je mati slu- žila pri njem, jo je zapeljal; pozneje se ni veliko zmenil za njo; pošiljal ji je denar in jo je redkokdaj obiskal.

Ko sem to izvedel, zasmilil sem se. Pepček je bil in ve- del sem, zakaj se je tisti večer tako vedel.

Desetletni otrok je zaslužil svojo preteklost in vstala je nejasna pred njim.

— Če vam je kdo kaj dolžan na hrani, stanovanju ali na po- sojilu, oglašite v našem listu; če ne veste, kje se dotična ose- ba nahaja, naš list bo hitro pre- skrbel, da se dolžnik oglasi.

— Društvene tajnike po A- meriki prosimo, da nam piše- jo glede cen za pravila, zdrav- niške liste, društveni papir, ku- verte, prestopne liste, potne liste, obiskovalne liste in pla- čilne knjižice. Imamo nešteto priznanj od raznih društev za fino izdelane društvene tisko- vine. Cene so nižje kot pri drugih tiskarnah. Delo trpe- no in lično. Vprašajte za ce- ne, predno se obrnete drugam.

Oj ta nadležni kašelj!

Kupite naše lastno izvrstno zdravilo za prehlad in kašelj:

Sirup za kašelj za odrasle.

Za otroke imamo posebno zdravilo zoper prehlad in kašelj:

Baby Cough Syrup

Pilule in tablete za prehlad. Praški za glavobol.

Lepo dišeči parfum, ki je prav primerno darilo za prijatelje.

Prave Marijateljke kapljice.

SLOVENSKA LEKARNA

6036 ST. CLAIR AVE.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

POZOR! POZOR!

Božične igrače na prodaj pod ceno

PRODAJA C. J. LINDEMANN,

5911 ST. CLAIR AVE.

ZA TUJE OGLASE NI ODGOVORNO NE UREDNIŠTVO NE UPRAVNIŠTVO!

Odprto vsaki večer do Božiča.

Reimer's

3417-3423 St. Clair Av. blizu železniškega križišča.

Božičnega moža glavno prebivališče.

Ali hočete priti v deželo igrač,

v našem drugem nadstropju. Najboljša in najlepša izbira igrač na vzhodnem delu mesta, sanke, vozove, parni stroji, mehanične igrače, stroje za povečanje razglednic, (Magic Lanters) mehanične železnice z dolgimi progami, otročja posoda, zrakoplovi stroji, v resnici vse kar otroke razveseli. Pripeljite jih s seboj.

Pridite in se prepričajte niskih cen dalic in igrač, in velikanske zaloge.

ČUDEŽ DOLLIES (PUNČK).

3 posebne vrednosti oblečenih dollis vse z gibajočim "Bisque" glavam, lepim lasem giba- jočim truplom in pravim čevljem in klobukom

23 palcev dollies, posebno dobre in velike, premikajoče oči s svilu ali satinom oblečene, z velikim klobukom k obleki primerni za \$1.00

18 palcev dollies, premikajoče oči, gibajoča bisque glava posebno velika obleka in klobukpripravna za 50c

14 palcev dollies, premikajoče oči z lepimi oblekam rosa, plave in rudeče z trakom nakinčane, pravi klobuk in čevlje za 25c

ZIBALNI KONJI

Vsakovrstne cene, jako trdno izdelani en po najnižjih cenah. v \$2.95 do 50c igralnem oddelku, cene od

SCHOENHUT GLASOVIRJI.

Najlepša igrača za male in večje otroke pripravna, jako natančno glašeni iz najboljšega lesa izdelani, po cenah zložena \$1.95 do 25c

KOŽUHOVINA

za ženske in otroke, muše in zavratnike, posamezne in skupno po najnižjih cenah, da ni škoda denarja kar ga potrošite.

NE POZABITE NA KRSTNE OTROK (BABY).

Svršniki kratki in dolgi za Baby, kakor obleke, čevlje, "Jackets" in druge stvari do naj- manjše igrače.

Žepne robce za praznike, za ženske, moške in otroke, svilnate, platnene in pavodnaste z pisanim krajem, z lukenčastim, šlinganim obkrajem, lepe iz drugih dežel in tukajšnjih od

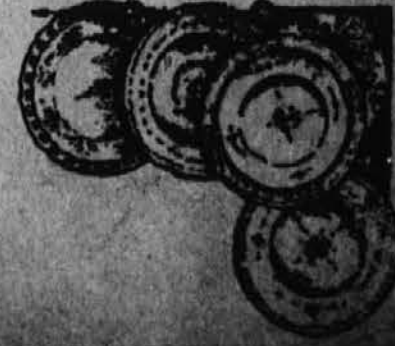
1c do \$1.00

Ženski črni volneni svršniki, celi s satinom futrani \$15 vredni za \$1.00

Ženski črni Caracul svršniki prav teški in futrani skozi, vredni \$20 za \$15.00

Ženske plave in črne dvodelne obleke iz čiste volne \$20 vredne, za \$12.45

Ženske črne prav lepe Bear Skin svršniki cela dolžina vredni \$18, za \$12.45

— Izhaja v torek in petek. —
— Izdaja: Slov. tiskovna družba
Amerika.

Naročnina:

ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti...
..... \$2.50
Posamezne številke po 3 cente.

Dopisi brez podpisa in oseb-
nosti se ne sprejemajo in ne
vrnejo.

Vsa pisma, dopisi in denar
naj se pošiljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandka AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation.)
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krajinari) in the City of Cle-
veland and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Ouy. Princeton 1977 R.

"Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1879."

No 101 Tue. Dec. 20'10 Vol III

88

Božične misli.

Ne veste, kaj videl,
Nocoj sem že vse,
In kaj sem že slišal,
Čuditi se je!

Srečni božični praznik! Kdo
jih ne pričakuje z veseljem, kdo
se česa drugega bolj veseli,
kot srečni, veselih, krasnih bo-
žičnih praznikov! Noben praz-
nik v letu nima tako globoke-
ga pomena med našimi dobrim
narodom kot božični praznik.
Kakor hitro se nagne jesen k
svojem koncu, že pripravljajo
slovenske družine za ta pre-
srečni božič. Naša mladina ne
govori o ničemer drugemu kot
o lepem božiču, kako bodo
delali jaslice, kako bodo luč-
čice sijale na božičnem drev-
cu ter kako bodo prepevali
ob svetlobi božičnih lučk svete
gesni.

Sveta noč,
Blazena noč!

Koliko veselih spominov
nam vzbuja ta res preblazena
noč! Koliko milijonov člo-
veških src se raduje to noč ter
premišljuje ono skrivnostno
bitje, ki vlada nad nami. Res,
sveti božič je tako resno po-
membnega dneva za nas vse,
da zelo močno upliva na na-
še srce in našo dušo. Celo naj-
bolj surove duše dobivajo na
sveti božični dan nekako bla-
žje občutke; spominjajo se,
kako so v mladih letih bivali
poleg svojih mater in očetov,
sestric in bratov, ki so jim pri-
povedovali o pomenu tega pre-
blaznega dneva. Z neizrek-
ljivo tugo v srcu se spominja-
jo onih presrečnih dni, ko
so se vedeli, da vlada nad njim
božanski bitje, ki vedno prav
dobro ve, da mora hudobneč
biti kaznovan za svoje krivice,
ter da mora marljiv, po-
šten in pravični človek dobiti
plačilo za svoja dobra dela.
Sveti Božič! Koliko tisočev
krasnih misli, spominov na
preblazeno doživela leta nam
ti podaljšaš! Ne vemo dneva,
kjer bi se naše misli bolj pov-
zdignile, kakor tja ob lepih
božičnih praznikih. Kako veli-
ke skrivnosti so se godile v teh
dnevih, tisočletja nazaj! Po-
glejmo nekoliko zgodovino teh
preslepih praznikov.

Božič so že zdavnej obhaja-
li tudi stari Slovani, katerih
potomci smo tudi mi Slovenci,
potomci starodavnega slavnega
rodu. Benaški božič je prav do-
bro razložen sledeče: Bog po-
meni bitje, ki je nad vse vzvi-

šeno nad nami. Boga so imeli
tudi naši pradedje, naši stari
očetje, Slovani, brez razlike
Rusov, Čehov, Slovakov, Po-
lakov, Bolgarov in drugih slo-
vanskih narodov. Seveda ti
starodavni Slovani niso pozna-
li samo enega Boga, temveč
tavalj so se v tamoti ter pri-
znávali veliko število bogov
in bogičev ter boginj, katerih
vsak je imel svoj pomen. Lati
kristijanstva, ki se je pozneje
razširila po vesoljni zemlji,
jim tedaj še ni prisijala. Sicer
so naši pradedje slovanskega
naroda že pred sv. Cirilom in
Metodom se nekoliko sezna-
nili s kristjansko vero, ven-
dar so bili to samo borni od-
lomki napačnega tolmačenja,
in večina slovanskega naroda
je še vedno verovala, še dol-
ga leta po Kristu v Morano,
Radegosta, Svetovita, Trigla-
va Peruna in stotere druge
bogove. Vendar so imeli Slo-
vani že v onih časih izraz "bo-
žič", kar je pomenjalo toliko
kot malega boga. Seveda z
besedo "božič" niso mislili na-
ravnost nohene božanstvene
stvari, temveč so jednostavno
rekli "božič" onemu letnemu
času, ko so se dnevi pričeli
daljšati, kar se zgodi kakor
vsakemu znano, ob koncu me-
seca decembra. In ravno v
ta čas pade tudi naš božič, t.
j. ob koncu meseca decembra.

Za to dolgo temo, v kateri
so tavalj naši stari očetje, v
kateri niso vedeli, kaj je resni-
ca in kaj je neresnica, pade
doba slovanskih apostolov, sv.
Cirila in Metoda, ki sta slova-
vane, posebno severne sezna-
nila s temeljnimi nauki svete
vere. Dva goreča apostolja re-
snica in Slovanstva sta hodi-
la po tedajšnjih slovanskih na-
selbinah ter omenjavala vse-
povsod krasno besedo božjo.
Od vseh stranij je ljudstvo
drlo skupaj, poslušalo nove
resnice, o katerih še prej nik-
dar ni slišalo. Ljudstvo se je
prepričalo o resnici apostolov,
spoznalo je, da govorita pra-
vo božjo besedo o večni resni-
ci, a glejte v nekaj mesecih,
je bilo spreobrnjenega milio-
ne istega naroda. Mora imeti
torej ta vera neko privlačno
silo, ki se ytopi v dno člo-
veške duše, katero prepriča o
božji vsemogčnosti.

Ljudstvo se je torej na mah
spreobrnilo od vere bogov k
veri pravouednega Boga, kot
je o njej pripovedoval naš
Krist, naš Izveličar.
Slovani so besedo "božič"
še vedno pridržali in jo pozne-
je priredili dostopno kristijan-
skim pojmom. O božiču se
je rodil mali Bog, to je sin
Boga, in to besedo so naši pra-
dedje začeli uporabljati za po-
men božiča; za božične prazni-
ke. In tako se je ta zgodovins-
ka beseda ohranila še danda-
našnjih dni, in ni ga naroda
na svetu, ki bi bolj vneto praz-
noval božične praznike, kak-
or je naš narod slovanski. In
to po vsej pravici.

Ta praznik je postal za vse
človečanstvo velikanskega po-
metna. Že mnogo tisoč let je
bilo prerokovano, da pošlje
Bog svojega edinega Sina na
svet, ki bode s svojo smrtjo
in s svojim trpljenjem odre-
šil svet zmote in prevare, ki
je zabredel v grehe indirektno
povzročene po prvem človeku
Adamu. In vesoljno človeštvo
je štiri tisoč let tičalo v zmo-
tah ter nestrpnih pričakovalo
odrešenja. V onej smeri, po
onej poti, kot je hodil veso-
ljestvo pred Kristovim priho-
dom, ni bilo rešenja, pač pa
je človeštvo vedno bolj ginilo
v temi. Po širnem svetu je
vladalo mnenje, da se mora
položaj spremeniti. Ljudje so
zašli v grozne zmote. Vsak na-
rod, skoro vsaka rodbina je ve-
rovala kaj drugega. Eni so o-
boževali sonce, drugi kamen-
je, tretji ptice in druge živali,
četrti so verovali v peklenke
moči. V tej temoti so se več-
krat dvignili človeški duhovi,
ki so premišljevali resnico. Bi-
lo jih je le malo. Kdo se spo-
mini Sokrata, grškega modrja-
na kdo ne Pitagora in nekaj
drugih. Vsi so se pečali z is-
kanjem resnice, katere pa ni-
mogli najti. Le mal narodič,
Judje v Palestini, so še vero-
vali v enega samega Boga. Pa

tudi pri njih je vera že poje-
mala, nastalo je farizejstvo,
ki je zunaj kazalo svojo vero,
a v resnici so bili pobeljeni
grobovi, kakor je Krist pozne-
je sam večkrat omenil.

Naravno, da v takem po-
ložaju svet ni mogel dolgo na-
prej. Moralo se je nekaj zgo-
diti, morala se je pokazati luč,
ki je ljudem pokazala novo
pot. Morala se je pokazati re-
snica in življenje.

In prišel je že zdavnej pri-
čakovani in napovedani odre-
šenik. Odrešenik, ki je bil sin
božji, poslan od samega Bo-
ga, da reši človeštvo, ki je
tavalj po zmotah ter samo ni
več vedelo zakaj živi. V maj-
nem mestu Judeje, v Betle-
hemu, se je narodilo dete. In
to dete je zrastle do čudovi-
tega moža, ki je s svojim na-
uki pretresel ves svet. Ob sta-
rosti 30 let je javno nastopil.
Takoj se je okoli njega zbrala
velikanska množica ljudi, ki
je pazljivo poslušala njegove
nauke. Govoril je, kot še nik-
do pred njim ne. In da je res
poslanec božji, da je res Sin
božji, je potrjeval svoje go-
vore s čudeži. Verjel mu je
vsakdo, kdor ga je videl in
slišal govoriti, le zakrknjeni
so imeli zaprto srce, ker je
razkrival njih pregrehe, kate-
rih so se sramovali, in radiče-
sar so sovražili onega, ki jim
je povedal, kakšni so.

Toda isto ljudstvo — po ve-
čini — ki se je zbiralo okoli
Njega, ni pričakovalo samo
odrešenja v duševnem pome-
nu besede od Krista, pač pa
so si želeli tudi posvetnega
kraljevstva, zemljskega gospo-
darstva. Judje so bili tedaj
podložni Rimljanom; želeli so,
da ta Krist, ki jim pridiga ču-
dovite nauke, da jih odreši su-
žnjstva, je smrt onega, ki ni ničesar
zavrnil.

Po triletnem poučevanju na-
roda je prišlo slednjič tako
daleč, da so ga lastni ljudje
izdali, potem ko je sam rimski
namestnik v Judeji — pogan —
priznal "da ne najde krivice
na njem, da si umije roke nad
krvjo nedolžnega". To je bil
Poncij Pilat. Toda ljudstvo je
bilo željno krvi in zahtevalo
je smrt onega, ki ni ničesar
zavrnil.

Toda seme je bilo vsejano
na rodovitno zemljo, od božje
roke, po božji moči. To seme,
tako neznatno v svojem pri-
četku, je močno vzrakilo
in iz kralj je zrastle mogočno
drevo. Tristo let po Kristu, po
dobi velikanskega preganjanja
njegovih nankov, je bila nje-
gova vera že javno priznana,
v največji tedajni svetovni dr-
žavi. Al ni to čudovito? Na
svet pride mož, uči svoje na-
uke, in danes ima stotine mi-
lijonov privrženec? Vse, kar
si satanska in posvetna moč
mogla izmisliti proti Kristo-
vim naukom, vse se je upote-
bilo, da bi se isto zatlilo. Mo-
rili, topili, rezali, klali, zažiga-
li so pripadnike te vere. Vse ni
nič izdalo. Zgodovina nam pri-
poveduje, da je bila mučencev
kri seme, kristjanske vere.
Bolj ko so "jo zatirali, bolj je
rastla vera v mogočno drevo.
Kje so kralji, cesarji in drugi
mogočnejši, ki so tekom svo-
je vlade napenjali vse satanske
sile, da bi treščilo skalo. Po-
zabljeni so: zgodovina jih o-
menja le toliko, ker so pregan-
jali vero. A Kristovi nauki?
Mogočno done njegove besede
danes po vesoljnem svetu. Ni
kraja več na zemlji, kamor ne
bi prodrl žarki te čudopolne
vere, vere, ki uči: Ljubi svo-
jega bližnjega, kakor sam se-
be.

Sicer je tekom stoletij na-
stalo mnogo krivih naukov,
zmot in razlaganja; toda se-
veda vse to je prišlo od ljudi,
ki od vere iščejo svoj lastni do-
biček. Pod pretvezo "božjega
poslanstva" se izdajajo za ver-
ske učitelje. Nastala je razpr-
tija v lastnem taboru. Vsa raz-
petja je posledica fanatizma
ljudij, ki vlečejo vero v vse
kroge, samo v one, kjer bi jo

najbolj potrebovali.

Če bi vsi ravnali po Kristo-
vih naukih: Ljubi svojega bli-
žnjega kakor sam sebe, tedaj
ne bi bilo danes toliko nasprot-
stva, kakor ga je. Če bi ljubili
svojega bližnjega, ne bi bilo
toliko gorja na svetu, kot ga
je. Ne bi bilo treba socializma
ki v svojih pogubonosnih na-
ukih razdira vse, kar je ljudem
svetega. Nekaj je vedno gar-
jevih ovac med čredo; če se
te odstrani, tedaj je čreda či-
sta.

In če pogledamo današnji
delavski položaj zapazimo
mnogo garjevih ovac, ne med
delavci, pač pa med delodajal-
ci. Kapitalisti so pozabili Kri-
stov nauk: Ljubi svojega bli-
žnjega kakor samega sebe,
oni so pozabili vero, ljubijo le
denar in delavsko kri. Zato so
pa tako daleč zavozili, da bo-
dejo delavci z njimi obraču-
nati ter jih prisilili spoznati zo-
pet načelo: Ljubi svojega bli-
žnjega.

Tako smo podali cenjenim
našim čitateljem nekaj mislij
in razmišljanja ob božiču.
Božič pomenja za nas vse dan
vstajenja, dan boljše priho-
dnosti. Vsakdo se ga veseli,
vsakdo ga nestrno pri-
kuje. In res je to dan kot ga
ni bolj pomembnega v letu.
Dan novega prerodenja, dan
iz za temnih dni našega vsak-
danjega življenja, ko nam za-
zori sijaj boljšega bitja in ži-
tja na svetu, da dokončamo
svojo nalogo, za katero smo
bili usvarjeni. Kakor je pri-
šel nekdanj Sin božji na svet
in je oznanjeval resnico med
svetovnimi narodi tako bi se
moralo tudi mi prebuditi ta
dan ter se posvetiti večjim
idejam, boljšemu življenju.

Vsak je svoje sreče kovač.
Vsakdo more biti srečen ali
nesrečen, vse je odvisno od
posameznika. Prebudimo se
torej ob svetih božičnih praz-
nikih ter prepevajmo tudi mi,
kot se je nekdanj glasilo na be-
tlehemske goljane:
Slava Bogu na višavi
In mir ljudem na zemlji,
Ki so dobre volje!

Naši zastopniki.

Sledeči rojaki so pooblaš-
čeni pobirati naročnino, proda-
jati knjige, naročati tiskovine
in pobirati oglase v svojih na-
selbinah.

Za Cleveland in okolico: Ivan
Lah in Viljem Šitar.
Za Chicago, Ill.: Martin Lau-
rich, 1900 W. 22nd Pl.
Za Waukegan in No Chicago,
Ill. Fr. Osredkar Box 354 No.
Chicago, Ill.
Za Springfield, Ill.: Anton Kuž-
njak, 1201 So. 19th. St.
Za La Salle, Ill.: Chas. Okleš-
čan.
Za So. Chicago, Ill.: Martin
Laurič, naslov kakor zgoraj.
Za Alleghany, Pa.: Nic. Klepec
836 Liberty St.
Za Forest City, Pa. John Oso-
lin, Box 492.
Za Moon Run, Pa.: Frank Str-
mljan, Box 238.
Za Irwin, Pa. Frank Demšar,
Box 60.
Za Creb Tree, Pa., John Tome,
Box 94.
Za Ironwood, Mich. Jos. P.
Mavrin, 132 Luxmore St.
Za Ely, Minn. Jos. J. Peshel,
Box 165.
Za Eveleth, Minn. Jos. Šker-
janc, Box 438.
Za Kansas City, Kans. Anton
Zagar, 330 N. Ferry St.
Za E. Mineral, Kans. Ig. Schlus-
ge, Box 47.
Za Rock Springs, Wyo. Ant.
Justin, Box 563.
Za Murray, Utah. Val. Eltz,
Box 21.
Za Enum Claw, Wash. Joseph
Malnaritch.
Za Omaha, Nebr. M. Ostronč,
1408 So. 12th St.
Za Great Falls, Mont. John An-
zac, Rainbow, Dam.
Za Montevideo, Uruguay, Juž-
na Amerika, Frank Istič,
245 Libertad.
Za Joliet, Ill. John Jevitz
1306 Cora St.
Za Sheboygan, Wis. Frank
Košak 927 Illinois ave.
Za Barberton, Ohio, John Ga-
brovšek, 166 Huston St.

— Ali ste že ponovili naroč-
nino za leto? Samo dva dolar-
ja na leto.

KUHAR & JAKŠIČ,

Prva Slovenska grocerija.

Za prijazno postrežbo, za dobro blago in nizke cene se
pri nas vedno oziramo. Posebno se priporočamo cenje-
nim gospodinjam za nakup vsakovrstnih božičnih potreb-
ščin, ki se rabijo pri pripravih za božič. V zalogi imamo
vedno najboljše sveže in izvrstno blago.

Vesele praznike vsem odjemalcem, kakor tudi sreč-
no novo leto.

Kuhar in Jakšič,
3846 ST. CLAIR AVE.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE!

Kakor vsako leto tako tudi letos voščim rojakom
posebno svojim odjemalcem vesele praznike. Zahvalim
se jim za njih naklonjenost v tem letu in se jim priporo-
čam še vnaprej.

V zalogi imam vedno dobro blago po pravih cenah.
Velika izbira narejenih oblek ali pa umerjenih, kakor
želite. Nadalje priporočam dobre, tople in trpežne
zimske suknje, klobuke, moške srajce, spodnje perilo
in vse, kar se potrebuje moške oprave. Posebno imam
lepo zalogo dobrih gorkih moških kap, pa tudi lepe o-
prave za dečke. Vedno dobra in poštena postrežba.

Rojaki, kupujte vse svoje potrebščine pri domačih
ki vas tudi v sili poznajo in ne pri tujcih, ki samo gle-
dajo na svoj denar. Če bomo eden drugega podpira-
li, bomo vsi napredovali in v zaupanju v ta napre-
dek želim vsem

Srečno novo leto!

JOHN GORNIK,
..SLOVENSKI KROJAČ..
IN
SLOVENSKA TRGOVINA.

6105 ST. CLAIR AVE.

Uoščim vesele praznike in srečno novo leto.

Hočem se zahvaliti vsem svojim cenjenim odjemalcem, ki so mi bili naklonjeni in mi pomagali že v prvem letu obstanka moje trgovine priti do cilja, katerega sem si želel.

Dobro jutro, Mamica! Bog daj Neža! Kam pa greš? Grem gledat, kje bi mogla kupiti kaj boljše in ceneje za sebe in otroke, ker denarja nimamo ravno odveč, a potrebujem precej. Kje pa vi kupujete? Jaz kupim vse, kar potrebujem pri KNAUSU. Zakaj pa kupujete ravno pri njem? Kupujem pri njem zato, ker še nikdar poprej nisem mogla kupiti blaga v tej okolici tako po ceni, in tudi vem, da ima tako blago, ker kadarkoli pridem v njegovo trgovino, vidim vselej kaj novega. Če potrebuješ suknjo, dobiš pri njem skoro vse zastonj, suknja, ki je vredna 12 do 15 dolarjev, se dobi za \$6.50 do 8 dolarjev in lepe črne suknje, ki so vredne do 23 dolarjev, se dobi od 8 do 13 dolarjev. Nadalje ima jako lepe obleke (krila in žekete) fino izdelane in vse s svilo podvlečene (futrane), za katere vem, ker poznam blago, da so vredne najmanj 18 do 25 dolarjev, če ne več, dobiš jih pa pri KNAUSU za 8, 10 ali do 15 dolarjev.

V resnici je pri njem vse po ceni, karkoli kupiš, n. p. kožuhki, (mačke) za okoli vratu, klobuki

bluze, spodnja obleka, poročne obleke, krstne obleke, strikani jepiči, otročje suknjice, kapice, lepe obleke za fantičke, vsa moška oprava, kakor srajce, spodnja obleka, klobuki, kravate, dalje dobite kovtre, blankete, in vse drugo blago tudi na jarde je precej cenejše.

Seveda nekatero blago ima isto ceno kot kje drugje, kot n. pr. blago za predpasnike je po 8 centov a marsikje se dobi to blago po 9 ali po 10 centov. Pri KNAUSU pa samo 8

Veš še nekaj: Precej po božiču od sv. Štefana do novega leta bo dajal lepe fine koledarje, o katerih pravi, da je vsak najmanj 25 centov vreden. Torej mora biti precej lep, če toliko velja. Gotovo grem po enega.

Hvala vam lepa mamica na dobrem nasvetu, sedaj grem pa tudi jaz k

JERNEJ KNAUS, 6129 St. Clair Ave.

Pogovor ob božiču in novem letu - Zahvala in priporočilo - razlogi in proračun trgovine.

Najprvo zahvala g. uredniku, da mi dovoli bolj obširno razjasniti moje želje svojim odjemalcem, katerim sem dolžan koncem leta se zahvaliti za zvestobo v preteklosti, ker v mladosti sem se učil, da je ena zahvala objednem prošnja za drugo in to je moj namen. Velikokrat sem vas nadlegoval v tem letu z različnimi trgovskimi in drugimi novostmi, marsikateri tisočak smo prešteli iz rok v roke, imeli smo veliko veselja in tudi neprijetnosti. Velikokrat smo se veselili na svatbah, pa tudi velikokrat smo svoje drage spremili v žalostnih trumah na Calvary pokopališče, tako da bi človek ob nastopu leta temu nikakor ne vrjel, toda vse pride in vse mine brez naših računov in naklepov.

Tako se bode tudi v novem letu vrstilo eno za drugim, imeli bomo različne slučaje, potreboval bomo eden drugega pomoči, priporočali se bomo eden drugemu — Slovenci smo, skupaj hočemo držati in podpirati svojo narodnost, kdor podpira svojega rojaka, podpira samega sebe, kdor pa rojaku jamo koplje, jo sam sebi tudi koplje. Slovenci so v tej meri že zelo izobraženi, ker se točno drže gesla: Svoj k svojim! kar hočem tudi dokazati. Sicer bi lahko veliko govoril o rojaki, ki kupujejo svoje potrebščine pri tujcih. Ni toliko zameriti človeku, ki je neodvisen od vseh, je nezaveden, ki ne zna ceniti svoj narod, ampak so tudi drugi, ki to vedo in drugače store. Jaz mislim, da nekateri ne vedo ceniti trgovine svojega naroda in so celo nejevoljni in nevoščljivi, če kdo napreduje. Vprašal pa bi rad vsakterega zavednega slovenskega rojaka, če ni ponosen na veliko vrsto slovenskih trgovin v sredini naše naselbine in če nima v resnici užitka od tega rojaka sam? Nekateri naravnost zaničujejo trgovino in taki ljudje so brez pameti. Vsaka slovenska trgovina je zmožna pomagati svojemu rojaku, če je manjša manj, če je pa velika, pa več. To se dokaže vsak dan z več slučajji. Mogoče mi posameznik reče: Jaz kupim kjer hočem, vsaj od tebe ne bom imel užitka nikjer. Odgovor: To se ne ve mogoče spada k društvu, katere trgovci podpiramo na več načinov. Jaz sam sem član šestih slovenskih društev, ne da se zavarujem zase, ampak da pomagam napredku drugim in sebi. Naša slovenska društva prirejajo vedno veselice, da si društva pomagajo in utrdijo svoje blaginje: vselej jih slovenski trgovci podpirajo z obilnimi darili in tudi so vedno navzoči. Vsak prosilec se je še zadovoljno vrnil iz moje trgovine dosedaj in tako bom storil tudi v prihodnosti. Pri slovenskih trgovcih imaš zavetje v sili, veselje v veselju in v stiski.

A. GRDINA,

trgovec in pogrebnik,
CLEVELAND, O.

Veliko je naših rojakov ki pridejo v razmere, ki jih ne morejo rešiti sami; pridejo k slovenskemu trgovcu, ki je vedno pri rokah in pripravljen priskočiti na pomoč. Mi vam dokažemo, da kdor nas podpira, sebe podpira, in ako ga prezira, sebe prezira. Še veliko več bi vam jih napel, pa mi mojster od časopisa ne dajo več prostora. Naj omenim to, da sem vam pripravil 3000 — reci tiritisoč — krasnih stenskih koledarjev v spomin moje obširne trgovine, v kateri bode ob novem letu zopet marsikaj dobili. Koledarji stanejo mene nad 300 dolarjev in upam, da ga dobi vsaka slovenska družina v Clevelandu in okolici. Koledarji vam bodo služili prav ugodno, ker so veliki in zaznamovani prazniki. Meni bodejo pa tudi ugodni, ker so na njih številke telefonov, tako da ni treba iskati po vseh kotih. Kadar bi morda šli na karo, da nam kaj sporočite, pogledajte na telefonsko številko in nam po telefonu sporočite, kar hočete in gotovo bomo po vaši želji naredili. Pojdite k vašim trgovcem, ki imajo telefone in radi bodejo za vas mene poklicali. Torej naj si vsaka družina preskrbi en koledar, ker še je čas. Ako hočete, da ga otroci prinesejo, morate napisati na listek, da je res vaš, sicer nam vse razneso po cesti.

Sedaj se vam pa zahvalujem za naklonjenost v pretečenem letu, zares velike številke denarja smo prešteli do 45 tisoč dolarjev vrednosti in preostanek ni drug kot dobro ime in to je dovolj. Veseli me, ker so moji odjemalci zadovoljni. Ako je kje kaj radi velike trgovine prišlo na-vzkriž v postrežbi naj mi vsak pozabi in ako se kdo čuti razžaljenega, naj mi gotovo naznani, da se vse poravnava in z novim letom na novo in zadovoljno trguje. To veste, da pri meni je vedno 7 do 10 uslužbencev in so vedno pripravljeni da priskočijo na pomoč v vsakem slučaju. Želim, da bi upoštevali moje vrstice, ker vam ne bo žal. Ob novem prihodnjem letu se bomo vsi boljše počutili ako ga bomo zdravi dočakali. Geslo pa je: Svoji k svojim! Roka roko umije, obe pa obraz. Pri meni dobite vse, kar potrebujete: Od zibe do groba.

Ne pozabite največje in najstarejše slovenske trgovine pohištva in orodja ter kočije. Nas je lahko dobiti. Nekateri ljudje, ki pridejo iz starega kraja nazaj, nas še vedno drugje iščejo. Naša prodajalna je v Knausovi hiši pod dvorano med gostilno M. Setnikarja in Mrs. Lausche.

Želeč vesele praznike in srečno novo leto in veliko dela vsem mojim odjemalcem ostajam hvaležni
ANTON GRDINA, trgovec in pogrebnik, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Jutro.

Moja mati je sedela za mizo in jokala: z robcem si je brisala oči in ihtela vedno bolj. Vlado, zakaj mi napraviš tako žalost? Glej vse sva zrtvovala, jaz in oče, za te in zdaj greš, da bova sama. Tase boste porazgubili vsi vsi, sama s mojem bova umrla!"

Mati je glasno zajokala in naslonila glavo na mizo. V kotu je stala moja sestra Anša; tudi ta je brisala oči, kajti bila je slabotna in moj odhod jo je vso potrl. Prišla je nalašč zato domu, da bi se poslovila od mene.

Stopil sem k materi in jo tolažil.

"Mati, glejte moram iti! Vsi gredo zdaj na Dunaj in samo jaz naj bi ostal, ne videl velikega mesta. Vidimo se tako kmalu, o Božiču že, morda še prej!"

Mati pa se ni dala potolažiti, ihtela je tudi sestra Anka je bila vse solzna.

"Izgubil se boš, vero boš izgubil in nikoli več te ne bom videla! Tako bo, kakor z Klančarjevimi, sel je, pa ga ni bilo nikoli več domu. Mati pa je jokala in žalosti umrla."

Mati je zastokala in izpremenil sem.

"Ne bo tako, mati, moram iti na Dunaj, da dosežem veliko službo in potem bomo srečni vsi; lepo bosta živela z očetom in ničesar ne bosta pogrešala."

Doma bi ostal: v mestu bi si poiskal službo, misliš, da se v majhni službi ne da srečno živeti? Zakaj ne ubogaš, poslušal bi besede materine.

Sestra je vedela, da opomin ne bo nič opravil, zato so bile njene besede trpke, brez ognja, polne žalosti.

Začel sem: "Stiri leta bodo kmalu minila in potem bomo zopet skupaj; na Dunaju bom že živel kako, malo s podporami malo z instrukcijami!"

Mati je govorili:

"Žalostno boš živel in kruha boš stradati! Dobil boš jetiko in umrl tam gori. Moj Bog, ali sem zato sina vzredila!"

"Ne bom umrl lakote, mati; glejte tudi na gimnaziji sem bomo živeli, pa sem bil zadovoljen; tako bo tudi zdaj!"

"Ne boš, ne boš mogel živeti na Dunaju; in po zimu, moj Bog, v mirazu prezebiti in stradati!"

"Mati, čas je, na vlak moram, da pridem pravočasno; od očeta se ne bom nič poslovil, zgodaj je odšel, no saj sva se včeraj poslovila. Zbogom, mati! Dobro se imejte in pozdravite se! Pišite kaj, kako bo doma!"

"Zbogom Vlado, pa pojdi v božjem imenu! Bog te varuj vsega hudega! Pa na Boga ne pozabi in na molitev in v cerkev hodi!"

"Zbogom!"

Stopil sem k sestri in ji podal roko; tudi ona je ihtela kakor mati. Takrat pa je vzkliknila:

"S tabo grem, Vlado; do postaje te spremit, da ne boš hodil sam. Mati ne more iti, vidiš bolna je."

Se enkrat sem stisnil materi roko, nato sem odšel s sestro.

Po poti sva se razgovarjala z Anko o domu. Anka je pravila, kako je bilo med letom doma, predno je odšla služiti. Bila je večkrat doma in pripovedovala je:

"Mati je slabotna, Bog vedi, če bo prebolela bolezen. Tudi oče se je postaral, težko opravlja službo, opešal bo kmalu. Glej doma bi ostal, ti bi jima bil opora."

"Ne morem, Anka. Vidliš, saj bodo kmalu minila, stiri leta!"

Prišla sva na postajo; vlak je bil pravkar pridrhal. Takrat sem poljubil Anko in tudi jaz bi potočil skoro solze.

Vlak je oddrhal, stisnil sem se v kot in mislil na mater...

Nekdo me je potkal po rami. Bila je mati.

"Vlado vstani, da ne zamudiš vlaka!"

Skočil sem iz postelje, zunaj se je malo belil dan.

Torej sanje! Vso noč so me mučile grozne misli. Zvečer smo se pogovarjali, oče, mati, sestra in jaz o mojem odhodu na Dunaj. Mati je jokala in bila polna lepih opominov.

Ko sem se zjutraj odpeljal, spoznal sem, da sem se hlinil prejšnji večer, ko sem rekel, da bom samo študiral.

"Veš kako boš živel? Vse mesto bo tvoje, vse skrite ulice; in vse življenje boš hotel užiti!" sem rekel pri sebi.

Zamislili sem se in bilo me je sram.

Mali oglasi.

Delo dobi takoj dobro izurjen krojač. Delo je stalno, želeži je, da bi znal nekoliko angleško. Dela se do devetih zvečer. Oglasite se pri Joe Gornik, 6113 St. Clair ave. ali pa pri Joe Gornik 672 Collamer ave. Collinwood. x)

Naznanilo.

Pri glavni seji slov. lovskega podpornega društva v Clevelandu, 11. dec. so bili izvoljeni sledeči odborniki za leto 1911: Predsednik Andrej Krasovec, 710 Otto St. Collinwood, podpred. Adolf Petrič 6121 St. Clair ave. I. taj. Joe Travnikar 6102 St. Clair ave. blag. John Grdina, 6025 St. Clair ave. zdravnik J. Seliskar, 6127 St. Clair ave. Ker nekaterim bratom ni mogoče pisati, so prošnji sledeči, da naznanijo svoj naslov pri seji, ki se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu. Joe Karda, Frank Sešek, John Pumpar, Jos Zupančič, Mike Zeb, Jos Skubic, John Mohorčič, Albin Hafner, Alois Rehar, Vid Straus, Frank Kržič, Anton Karjol, John Stepec, Alois Lah.

Z bratskim pozdravom Joe Travnikar, taj.

OPOMIN.

Podpisani opominjam vse tiste, ki so bili pri meni na stanovanju in hrani in tiste, ki so tudi drugače iskali pri meni pomoči, pa so mogoče pozabili spolniti svojo obljubo in poravnati svoje dolžnosti, da se v 14 dneh zglašijo gotovo, ker sicer jih po novem letu dam s polnim imenom v liste.

Tom Jereb 1268 E. 55 St. (102)

PTIČI NAPRODAJ.

Priporočam se vsem rojakom v nakup vsakovrstnih kanarčkov, evropskih ptičev pevcev, katere posebno priporočam za praznike. Imam v zalogi tudi importirane "pastateline". Na prodaj ima Viktor Pribovšič 3855 St. Clair ave. Cleveland, Ohio. (101.)

Išče se dekla za vsa hišna opravila: stanovanje dobi tudi slovensko dekle, ki dela v tovarni. Vprašajte pri Henry Zalokar, 5422 Hamilton ave. (102)

POZOR!

Rojaki in rojakinje.

Vabiva vse rojake v Collinwoodu in okolici na svojo otvoritev grocerije in mesnice. Pridite in prepričajte se sami, in videli bode, da se Vam nudi lepa prilika po ceni živeti. Dovažati hočeva vsakomur na dom. Cene bodo nizke ter izvrstno, sveže, in snažno blago. Torej rojaki ogledajte si našo novo urejeno trgovino, katero sva otvorila v torek 13. decembra na Park ave. Stop 117. v Collinwoodu. (101)

VIDMAR BRATA.

— Kdor ima naprodaj zemljišče, lot, hišo, hišno opravilo ali kaj drugega, naj dene oglaš v naš list in bo dobil v najhitrejšem času kupca. Cene takim oglašom so samo 50 centov za vsakokrat.

Božični pozdrav!

Blizajo se nam veseli božični prazniki v katerih se odpočijemo od truda in dela, in ker bomo imeli priložnost voščiti si srečno novo leto dobre volje pri čišči zrelega, za to hočem tudi jaz danes v teh predalih lista svoje stvari povdarjati.

Izrekam zahvalo vsem svojim odjemalcem in prijateljem za zvestobo in naklonjenost v pretečenosti, v kateri smo imeli skupno trgovanje in veselje. Zahvaljujem se vsem rojakom, ki so mi po naklonjenosti pripomogli do obširne trgovine v minulem času. Zato smem tudi v prihodnosti pričakovati še nadaljno zvestobo in naklonjenost, da dobijo stari odjemalci moje trgovine še nove, da bomo v zadovoljnosti tudi z naprejem trgovali. Ne bodem razlagal, kaj imam vse, ker ni mogoče in je tudi nepotrebno.

To veste sami, kakor jaz sam da cenejeblago je slabše kot dražje, ako pa kateri pravi, da pri Judu kupi ceneje, to ni res, pri meni kupiš tudi poceni, in to je blago po ceni; če pa želiš kupiti kaj finega, dobiš bodeš svoje, ne boš se, ker prevaran ne boš kot mogoče kje drugje. No, z veseljem opažam, da rojaki dandanes večinoma kupujejo pri domačih, ker slovenski trgovci jim nudijo dovolj priložnosti in najboljše postrežbo. Poglejte koliko moramo mi slovenski trgovci podpirati različnih podjetij, za narodne in društvene stvari, vse za napredek in obstanek slovenskega življenja. Pogumno eden za drugega; ti meni, jaz tebi, in tako bova imela oba dobiček, mesto da bi se kdo tujcev veselil. Rojaki Slovenci, narod slovenski se množi in izobrazuje in pomaga do svojega domovja. Slovenski gospodar z družino ali samec si zamore izbrati dandanes v slovenskih trgovinah vse potrebno oblačilo. Mladi fantje se lahko "poštrekajo" s fino obleko, ki so jo naročili pri Slovencu in o tem sem prepričan, da vsak fant, ki ima fino obleko, ima tudi dovolj denarja. Pri meni lahko kupite narejeno, fino obleko ali ti pa naredim po želji in po meri. Zatorej vas lahko povabim vse da pridete, oče z družino, prijatelj s prijateljem, vsi boste dobro postreženi, pošteno in ob času. Ob času in priliki pa vam drage volje rad vrnem enako uslugo. Vam želeč vse se le praznike, srečno novo leto in mnogo veselih ur. ostajam vaš prijatelj

JOSIP GORNIK,

slovenski krojač in slovenska trgovina oblek in vseh moških potrebščin, 6113 ST. CLAIR AVENUE.

100.000 ZASTONJ!

DO DANES NAJVEČJH IN NAJ-OBŠIRNEJH ZDRAVSTVENIH KNJIG!

Poslajte nam samo za 10 centov znak, za poštnino in poslalo se Vam bode od Dr. E. C. Collinsa spisano znamenito in po celem svetu slavljeno knjigo

240 strani mnogo slik Človek Njegovo Življenje in Zdravje

To je ista glasovita knjiga, katera je učila mnogo drugih zdravnikov o tajnosti in zdravljenja bolezni. Vsi oni samohvalneži in mali zdravniki kateri se nabirajo in rastejo kakor gobe podležju, in o katerih se niste nikdar čuli, izjavljajo in pripoznavajo, da je to najpoudarčiva zdravstvena knjiga kolikor jih je bilo do sedaj spisanih in izdanih v slovenskem jeziku!

POZOR!! Nekateri mali breznačajni zdravniki in naučenci so poskušali to znamenito knjigo prepričati, da pa tam kakih zdravil prameniti, na kar vam potuša o njih oglaševanje, da vrzite to žalostno knjigo proč ter da si naročite njihovo knjigo. Na vse pretege poskušajo vas odvratajo, da ne naročite od Dr. Collinsa znamenite knjige Človek njegovo življenje in zdravje ker kakor hitro isto prejmete takoj sami vidite, da njih knjige niso nič vredne ter da niti prepisati ne znajo. Dajo Vam nespopolnjeno knjigo katera Vas ne poudel popolnoma nič. A to vam samo dokazuje v like, postene in zavzete institute in nove izenke neveselih zdravnikov. Za dokaz vam svetujemo. — Pisate po vse zdravniške knjige — in sodite sami kakor je že na tisoče Slovencev presodilo, katera da je največja in najpoudarčiva zdravniška knjiga na celem svetu.

POTEM SE BODETE PREPRICALI O RESNICI!!

Istina u pogledu krvi!!

Znano je skor več tisoč let, da bolezni nastanejo vsled pokvarjene in nečiste krvi. Vaš oče je to vedel tudi vaš ded je to vedel. To ni nobena novost. A oni neredni in v možganah slabotni zdravniki vas hočejo uveriti, da je to nova iznajdba. Ni smešnejše stvari na svetu, to lahko vsaki otrok ve. No morda bomo skupno iznenadeni, in da bodejo ti zdravniki pronašli in nam začeli trobiti da teče voda navegor.

Veliki Dr. E. C. Collins je že davno to vedel in znal, kar morajo vsi zdravniki znati, posebno taki modrijani kakor so ti zdravniki ki izvenjajo vse bolezni iz krvi. Dr. E. Collins je oni kateri je iznašel prvo zdravilo in metodo kako kri okrečiti, čistiti da kot taka pravilno cirkulira in pretaka po krvnih stanicah in ter napravi človeka, močnega, zdravega in srečnega. Z tem se drugi ne morejo hvaliti.

Zapomnite si to;

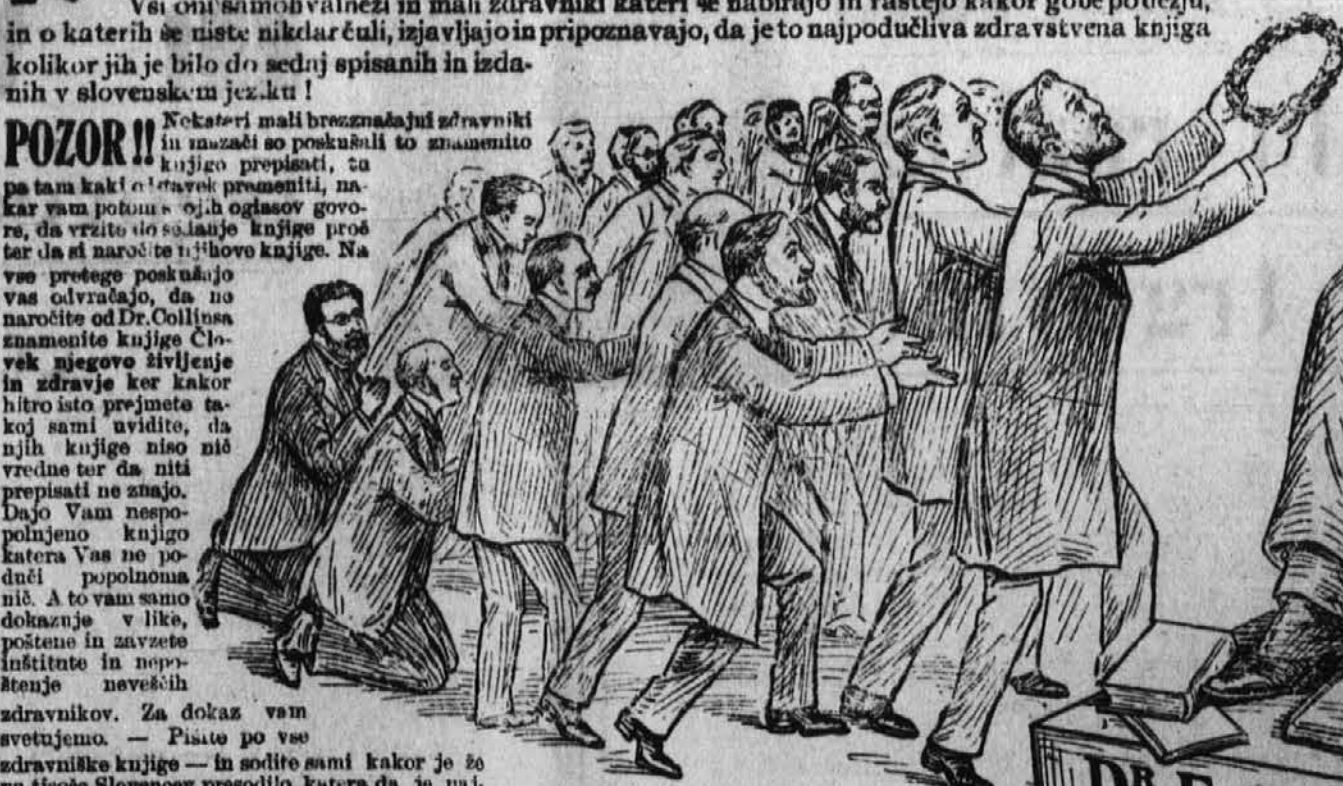
hrib Gibraltar, in je poznat kod največji dobrodelni zavod za naš narod v Ameriki.

Ako bolehate na kakor koli boleznih in da Vam vsi drugi zdravniki niso mogli pomagati, se smete z popolnim zaupanjem obrniti na Dr. S. E. Hyndman Medical direktor od

Proglasen največjim po množtvu.

Uradne ure so: Od 10 do 5 ure pop. Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 ure pop. Vsaki turek in petek od 7 do 8 ure zvečer.

presaga vse druge knjige!

ČLOVEK NJEGOVO ŽIVLJENJE IN ZDRAVJE
NAPISAL
DR. E. C. COLLINS
USTANOVITELJ

DR. E. C. COLLINS

The **COLLINS** NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 W. 34th Street, NEW YORK, N.Y.

Satan in Iškarijot.

Spisal Karol May, za "Ameriko" priredil E. J. P.
TRETJA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

"Ali moj brat Winnetou mogoče misli, da nam bodejo Jumi iz strahu pred nami izročili svoje ujetnike?"

"Ne," odvrne Apač, "Jumi so poslali tega ogleduha, da poizve, kje se nahajamo; on se sedaj vrne in pove obema Meltona, kje smo, da smo ga napadli in kaj smo mu naročili. Kar smo mi zahtevali, tega ne bomo dobili, pač pa samo naše konje in ujetnika. Poleg tega pa bodeta Meltona po mojih Ptičarja nekoliko dedelne pod pogojem, da nas pregovori, da se odstranimo in se ne brigamo več zanj. Moja brata ne vjameta, kar Winnetou govori? Kmalu bodeta zvedela, da sem govoril resnico. Ne bomo čakali dolgo, pa nam pošljite glasnico."

"Glasnico?" vpraša začuden Emmery.

"Da, Meltoni se pač ne držejo k nam, in kar se imajo z nami pomeniti, nečijo zapustiti nobenemu Indijancu, torej je najbolje, če pošljete mlado belo ženo, o kateri upajo, da nas bo s svojim lepim obrazom očarala."

Splošno sem Apača in njegovo mnenje, ker sem se že večkrat prepiral, da je vselej prav slutil; toda pri teh besedah sem pa moral sam priznati, da je nekoliko preveč previden.

Skoro celo uro čakamo. Sedeli smo tako, da smo vsi gledali na soteskino pot; tu pa pride nasproti Indijanec. Bil je Juma, s katerim smo prej govorili.

No, Winnetou, ali je to bela žena?" vpraša Emmery.

"Sedaj se ne," odvrne Winnetou z malovажnim glasom.

Juma pride počasi do nas, se vsede poleg nas, kot bi bil naša strani in čaka, dokler ga ne bi nagovorili. Winnetou je bil preec ponosen da bi govoril, meni se tudi ni ljubilo, toda Emmery bi rad govoril, vendar mu s pogledom dopovem, da naj molči. Tako je bil Juma prisiljen, da prvi govori.

"Moji bratje pač niso mislili, da se tako hitro vrnem?"

"Saj niti na tebe mislili niso," odvrne Winnetou.

"Sporočil sem tovarišem in obema bledolčnikom vaše želje in pogoje, nakar so me zopet poslali sem, da vam prinesem odgovor, ki se glasi: Bela žena pride k vam, da se z vami pogovori."

Čez obraz Winnetoua se razlije samozavesten smeh, dočim Emmery jezo vzkligne:

"Bela žena? Misliš, da bodejo mi z ženskami obravnavali?"

"Mož, ki me je poslal, je bil mnenja, da vi radi z njo govorite."

"Zakaj pa sam ni prišel?"

"Ker nima časa."

"Pa naj pošlje svojega sina."

"Tudi ta ne more priti. Rečeno, da če so enkrat v vaših rokah, da jih ne izpustite več."

"Prav lahko mogoče; povoda imamo dovolj, da ga držimo."

To je govoril Emmery z jeznim glasom; Winnetou pa pripravi popolnoma mirno:

"Če hoče k nam poslanec, ga ne zadržujemo, kadar hoče oditi. Glavar Apačev ni navajen poslušati se z ženskami; da pa se Jumi prepričajo o naši prijaznosti napravim njim, jim Winnetou dovolji, da pošljejo belo ženo sem. Pojdi torej v pueblo in pove ji!"

Indijanec odide in z napetostjo smo pričakovali prihoda židinj, ki je imela pogum priti k nam, kljub vsem dogodkom, ki so bili za njo takoj nevarni, kadar se je z nami srečala.

"No," reče Apač proti Emmeryju, "ali se je moj brat prepričal, da je na svetu vse mogoče?"

"Da, res je, Radoveden sem, kaj ta ženska pove."

Kar sem rekli: Winnetou ne bo govoril z njo; moja brata naj zno obravnavata."

Po preteku pol ure že pride židinja v spremstvu mlade Indijanke, ki nosi za njo stol, spleten iz bičevja. Ko nas zagleda, se prijazno nasmeje, namigne Indijanki, ki postavi stol pred njo, nakar se vsede in reče:

"Veseli me, senores da vas zopet vidim. Dolgo potovanje ni prav nič upljivo na vas, torej upam da se bodele v naši okolici dobro počutili."

Nikče imed nas se ni zmenil za njo, niti jo ni pozdravil. Po njenem začetnem govoru ji odvrnem:

"Nobenih nepotrebnih govorov. Ostanimo pri stvari. Vi stannjete s takozvanim Hunterjem in njegovim očetom v puebli?"

"Da."

"V New Orleansu se niste vedeli, da je ta mož njegov oče. Kdaj ste to zvedeli?"

"Tu, ko je njegov oče prišel."

"Torej vam je znano tudi pravo ime vašega ženina?"

"Da."

"Torej Jonatan Melton je vaš zaročenec, in njegov oče se imenuje Tomaž Melton. Kaj pa Harry Melton, strije vašega zaročenca, ali kaj veste o tem, kje se nahaja sedaj?"

"O tem bodele pa vi bolj vedeli, ker ste ga zaklali."

"Kdo vam je to povedal?"

"Njegov brat, Takemu šloveku kot ste vi, se vse lahko zaupa, celo umor."

"Hm! Vi mislite torej da sem jaz nasilen človek."

"Seveda, ker imam tudi vzroke za to."

"In veste, zakaj sem sedaj prišel sem? Prišel sem da dohim vašega Jonatana v roke."

"To je tudi meni znano," ona smeje odvrne.

"In ker ste vi njegova soudeleznica, me precej veseli, da vas zajedno z njim primem."

Tu spremeni židinja barvo lica in reče hitro:

"Senor, jaz sem glasnica. Mogoče me hočete obdržati pri sebi?"

"Prav lahko."

"Toda to bi bilo proti predpisom."

"Predpisi me ne brigajo, dokler imam opraviti z lopovi."

"Naj bo, kakor mislite, le vernite me, da ste prišli sem z namenom, da dosežete svoje uspehe. V našo pueblo ne pridete nikdar."

"In če se mi vseeno posreči?"

"Vas vaš boj je zamen. Toda senor, dosedaj ste se toliko trudili z vašimi bedastimi mislimi, da ste se nam pričeli smiliti. Ali veste, kje se Ptičar sedaj nahaja?"

"Da."

"Čujte, kaj vam sporočim. Vi dobite vaše konje nazaj in tudi Ptičarja vam izročimo; objednem mu tudi damo sto tisoč dolarjev v dobrih papirjih in vam deset tisoč dolarjev."

"Meni?"

"Da. Le čudite se, ker smo tako dobrosrčni. Za to pa ne zahtevamo ničesar - druzega kot -"

"No, kaj?"

"Da prenehate s preganjanjem Jonatana in njegovega očeta in nikdar več z nikomur o tem ne govorite."

"Seveda, seveda."

"Ali niste zadovoljni?"

"Gotovo."

"Me zelo veseli. V resnici nisem vrjela, da bodele tako hitro potrdili naše pametne predloge. Če ste vsi trije zadovoljni, tedaj -"

"Mi smo zadovoljni," jo prekinem, "popolnoma zadovoljni. Samo nekaj ste pri svojih pogojih pozabili omeniti."

"No, kaj pa?"

"Da sta Meltona največja lopova."

"No, vendar ne spada sem, moram se reči: Winnetou ne bo govoril z njo; moja brata naj zno obravnavata."

da pa je dejstvo, da ste vi ravno tako lopovska duša kot oba Meltona."

Židinja je v resnici mislila, da bodele sprejeli njene pogoje, ker sem dosedaj lepo mirno z njo govoril in zatajeval svojo jezo. Ko ji pa v kratkem povem, da njene besede nimajo vspeha, da ne maramo denarja ker si ga lahko sami priborimo, tedaj jezno ostane in se hoče oddaljiti.

"Le pojdite izdajalka," zakliče z njo. "V vaše gnezdo pridemo brez vaše pomoči, kjer vam preženemo veselje krasti tuje imetje in kjer vam tudi pokažemo nekoliko posvetne pravice."

"V pueblo ne pridete nikdar, in če se vam končno posreči, da pridete tja, ne vidite nikdar več solnca. Toda stoj! Moj zaročenec mi je naročil, da v slučaju če ne bodele sprejeli predlogov, da vam da odlog do jutri opoldne. Torej jutri opoldne sem zopet tukaj. Ali vas lahko tu pričakujem?"

"Gotovo, če se prej že v puebli ne bodele videli."

"To se vam ne posreči. Torej jutri opoldne. Zdravstvujte, vi junak in bedak!"

"Ne tako hitro," rečem. Mi bi šli radi nekoliko pota z vami."

"Zakaj?" vpraša začudeno in ostoji.

"Ker mi kot gentlemani vemo, kako se mora obnašati proti dami. Mi bi vas radi pripeljali k vašim ljudem nazaj."

"Toda bodele streljali na vas."

"Najbrž na vas, ne pa na nas."

"Ne, ne, na vas! Ostanite tukaj, ostanite!"

"Haha, le pojdite, mi se ne bojimo!"

Ona koraka z Indijanko naprej, jaz tik za njo, in potem Winnetou in Emmery. Slednja dva pač nista takoj razumela, kaj nameravam. Zdolaj pri reki židinja obrne proti levi v ozki kanjon. Ko vidi, da hodim še vedno tesno za njo, se ustavi in reče razdraženo:

"Mislim, da nameravate iti se naprej."

"Gotovo."

"Toda povem vam, da Indijanci, ki me pričakujejo, bodele streljali na vas."

"Moja draga senora, nikar se ne bojte za nas! Saj vendar vidite, do korakamo tesno za vami. Kakor hitro kdo ustreli, bo vas zadel in ne nas. Vi ste naš ščit."

"In jaz ne grem več naprej, če mi sledite."

"Toda vas prisilimo."

"Le poskusite!"

"Lej ga spaka! Naprej gospodična Silverstein!"

Primem jo za vrat; tu se ona vsede na tla in zakriči:

"In če me ubijete, jaz ne grem naprej."

"Neumnica. Ubil vas ne bom, vendar morate naprej. Na noge, naprej!"

Primem jo za gorenjo ramo in sicer tako močno, da zakriči in skoči kvisku. Židinja koraka naprej, jaz poleg nje, Winnetou in Emmery pa tesno za nama. Winnetou drži puško pripravljeno in meri na levo stran in Emmery na desno. Tako smo lahko streljali, dočim je moral vsakdo, ki je hotel streljati na nas, zadeti Judito. Seveda ni bilo lepo, ker sem tako silil slabotno žensko, vendar drugače nisem mogel, ker je od tega zavisel ves naš načrt.

Kanjon postaja vedno ožji. Kmalu zagledamo Indijance, ki leže na nek skali za nekim grmom na preži. Tudi oni nas zagledajo. Mlada Indijanka s stolom je hitela naprej in jim vse povedala. Streljati nismo mogli, in celo pustijo, da pridemo tako blizu, da sem lahko potegnil revolver in nekolikokrat ustrelil za strah. Indijanci pobegnejo eden za drugim in sicer vedno dalje, dokler ne vidim, kako eden za drugim izginjajo v skalnati soteski, ki je vodila proti dolinskemu kotlu pueble.

Tudi mi pridemo do te ožnice, v katere ozadiju je bila puebla. Tu rečem židnji:

"Ali vidite torej, kam smo prišli. V tej puebli čitajo vsi vaši ljudje, in kdor bo hotel zapustiti vaš grad, dobi krogljo v glavo. Mi se vsedemo pred vhodom in ne pustimo nikogar ven. Mi smo sicer samo trije, toda pomislite, da imamo poleg pušk še šest revolverjev. Skupaj imamo šestdeset strelkov, ne da bi nam bilo treba enkrat samkrat naložiti. Počujte jim tudi da bodele to gospodarili brez milosti če se ujetniku kaj žalega pripeti. Ne pozabite tudi povedati da imamo zelo ostri posluh. Če bi se hotel kdo kljub našemu opominu splaziti ven bi ga silili že od daleč in krogla mu je gotova. Ii sedaj pojdite notri. Ker ste nas pa za jutri opoldne povabili vam povem, da bodele jutri opoldne še tukaj sedeli; če imate tedaj kaj povedati, vas rad sprejem in radoveden sem, če bodele tedaj še tako ponosno in zaničevalno govorili kot danes. Good bye!"

Ko spustim židnjo, takoj zgine med skalami. Mi se pa vsedemo pred skalnato ožnico, pripravljeni na vse slučaje. Medtem se je dan tudi že precej nagnil k večeru.

"Grom in strela, Čarli, kakšna je bila tvoja misel!" reče Emmery. "Kdo bi mislil, da je mogoče pri belem dnevu z zdravo kožo priti tako daleč!" sedaj smo pa zmagali; puebla je naša!"

"Se dolgo ne; vendar mislim, da bodele Meltoni bežali."

"Sto hudičev! Potem pa zopet drvimo za njim, bogvekam."

"Na to sem že mislil. Treba jim je zapreti pot; pot imajo pa samo eno, in ta je prostor kjer mi sedaj sedimo."

"Kaj pa če vsi naenkrat planejo na nas?"

"Vs naenkrat! Kako je to vendar mogoče! Saj moremo posamezna oseba ven iz soteske, ker za več ni prostora. Da, niti nas treh ni potreba tukaj; en sam zadostuje, da čuva izhod."

"Hm, imaš prav! Lopovi se de sedaj v njih lasne pastje, toda mi tudi za večno ne moremo sedeti tukaj; mi moramo noter."

"Seveda! Ko se zmrachi, se splazimo proč. Žal, da nimamo konj. Do skalnate pečine moremo torej iti peš."

je rastlo drevo, kamor bi privrežala lase. Skrivnostna tišina vlada vsepovsod: spodaj gori velik ogenj.

"Ali misli moj brat, da se takoj spustiva navzdol?" vpraša Winnetou.

"Da."

"Toda Jumi so se preveč čuječi. Bolje bi bilo, če počakava."

"Kakor moj brat želi."

Vlečeva se torej in pripraviva vse potrebno. In ko mine zopet ena ura, začneva z delom. En konec lase priveževa ob drevo; nato si pa Winnetou potegne laso okoli pleča in prisij in stopi na rob globoke pečine; s seboj ima puško in revolverje: jaz pa primem laso, se uprem z nogami ob zemljo in laso počasi spuščam naprej. Dolga vrv še ni bila popolnoma končana, ko zapazim, da je Winnetou že prišel na svoj cilj: Winnetou spodaj nategne laso, nakar se tudi jaz spustim za njim. Seveda sem vzletel tudi svoje orožje s seboj. Bila sva na najvišji platformi pueble. Ne daleč od maju slonj lesiva, in nekaj korakov naprej opaziva odprto luknjo, ki je bila vhod proti dolnjim nadstropjem.

"Ali si kaj sumljivega opazil?" vprašam Apača.

"Ne?" odvrne.

"Mogoče je kdo pod nami."

"Prav nikogar. Če bi bil kdo pod nami, bi bila lestva v luknji ležala in ne zunaj."

"Pravilno. Stopiva torej v dolenje nadstropje."

Pristaviva torej lestvo v luknjo in zdrčiva navzdol: tudi tu je bila zopet ena lestev in luknja, po kateri se je šlo zopet naprej. Torej tudi tukaj ni bilo nikogar. Winnetou pokaže proti oknu in reče:

"Tam spodaj sedijo vsi vojniki; torej je čisto naravno, da tukaj nikogar ni, ker kakor smo slišali, stanujejo vojniki v gorenjih nadstropjih."

Že sem mu hotel pritrčiti, ko zaslišimo pod seboj kričanje malega otroka.

"Kaj je to?" zasepeče Apač. Torej so vendar ljudje tukaj?"

"Tiho!" ga svarim. "Misli! sva na vojnike, torej na moža, žene in otroke sva pa pozeblila. Biti morava skrajno previdna, ker sicer pridejo indijanske žene in nas zapazijo."

Tako skačeva iz enega nadstropja do drugega, dokler ne pridemo v četrti oddelek, kjer pa lestva ni slonela zunaj, pač pa je bila v luknji.

"To je nevarno," zasepeče Winnetou. "Vsak trenutek lahko pride kdo navzgor in nam ju zapazi. Proč morava torej."

"Zopet navzgor?"

"Ne, pač pa v prihodnje nadstropje navzdol."

"Toda kako? Lestve ni, in iz luknje je tudi ne moremo vzeti, ker bi nas takoj zapazili."

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

je rastlo drevo, kamor bi privrežala lase. Skrivnostna tišina vlada vsepovsod: spodaj gori velik ogenj.

"Ali misli moj brat, da se takoj spustiva navzdol?" vpraša Winnetou.

"Da."

"Toda Jumi so se preveč čuječi. Bolje bi bilo, če počakava."

"Kakor moj brat želi."

Vlečeva se torej in pripraviva vse potrebno. In ko mine zopet ena ura, začneva z delom. En konec lase priveževa ob drevo; nato si pa Winnetou potegne laso okoli pleča in prisij in stopi na rob globoke pečine; s seboj ima puško in revolverje: jaz pa primem laso, se uprem z nogami ob zemljo in laso počasi spuščam naprej. Dolga vrv še ni bila popolnoma končana, ko zapazim, da je Winnetou že prišel na svoj cilj: Winnetou spodaj nategne laso, nakar se tudi jaz spustim za njim. Seveda sem vzletel tudi svoje orožje s seboj. Bila sva na najvišji platformi pueble. Ne daleč od maju slonj lesiva, in nekaj korakov naprej opaziva odprto luknjo, ki je bila vhod proti dolnjim nadstropjem.

"Ali si kaj sumljivega opazil?" vprašam Apača.

"Ne?" odvrne.

"Mogoče je kdo pod nami."

"Prav nikogar. Če bi bil kdo pod nami, bi bila lestva v luknji ležala in ne zunaj."

"Pravilno. Stopiva torej v dolenje nadstropje."

Pristaviva torej lestvo v luknjo in zdrčiva navzdol: tudi tu je bila zopet ena lestev in luknja, po kateri se je šlo zopet naprej. Torej tudi tukaj ni bilo nikogar. Winnetou pokaže proti oknu in reče:

"Tam spodaj sedijo vsi vojniki; torej je čisto naravno, da tukaj nikogar ni, ker kakor smo slišali, stanujejo vojniki v gorenjih nadstropjih."

Že sem mu hotel pritrčiti, ko zaslišimo pod seboj kričanje malega otroka.

"Kaj je to?" zasepeče Apač. Torej so vendar ljudje tukaj?"

"Tiho!" ga svarim. "Misli! sva na vojnike, torej na moža, žene in otroke sva pa pozeblila. Biti morava skrajno previdna, ker sicer pridejo indijanske žene in nas zapazijo."

Tako skačeva iz enega nadstropja do drugega, dokler ne pridemo v četrti oddelek, kjer pa lestva ni slonela zunaj, pač pa je bila v luknji.

"To je nevarno," zasepeče Winnetou. "Vsak trenutek lahko pride kdo navzgor in nam ju zapazi. Proč morava torej."

"Zopet navzgor?"

"Ne, pač pa v prihodnje nadstropje navzdol."

"Toda kako? Lestve ni, in iz luknje je tudi ne moremo vzeti, ker bi nas takoj zapazili."

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

"Gorje," zasepečem Apaču.

"Potem pa vzamemo festvo iz prejšnje odprtine."

"Tudi to je nevarno. Pomagati si morava sama. Pojdi! Splezava proti robu platforme. Iz vhodnje odprtine prihodnjega nadstropja se posveti žarek luči."

Tu spodaj je tretje nadstropje, torej strop drugega nadstropja. On je v sobi, ker ima luč prižgano. To je nevarno za nas, ker nimava lestve, drugače pa ne kreneva stran, ne da bi povzročila šuma."

Dalje prihodnjič.

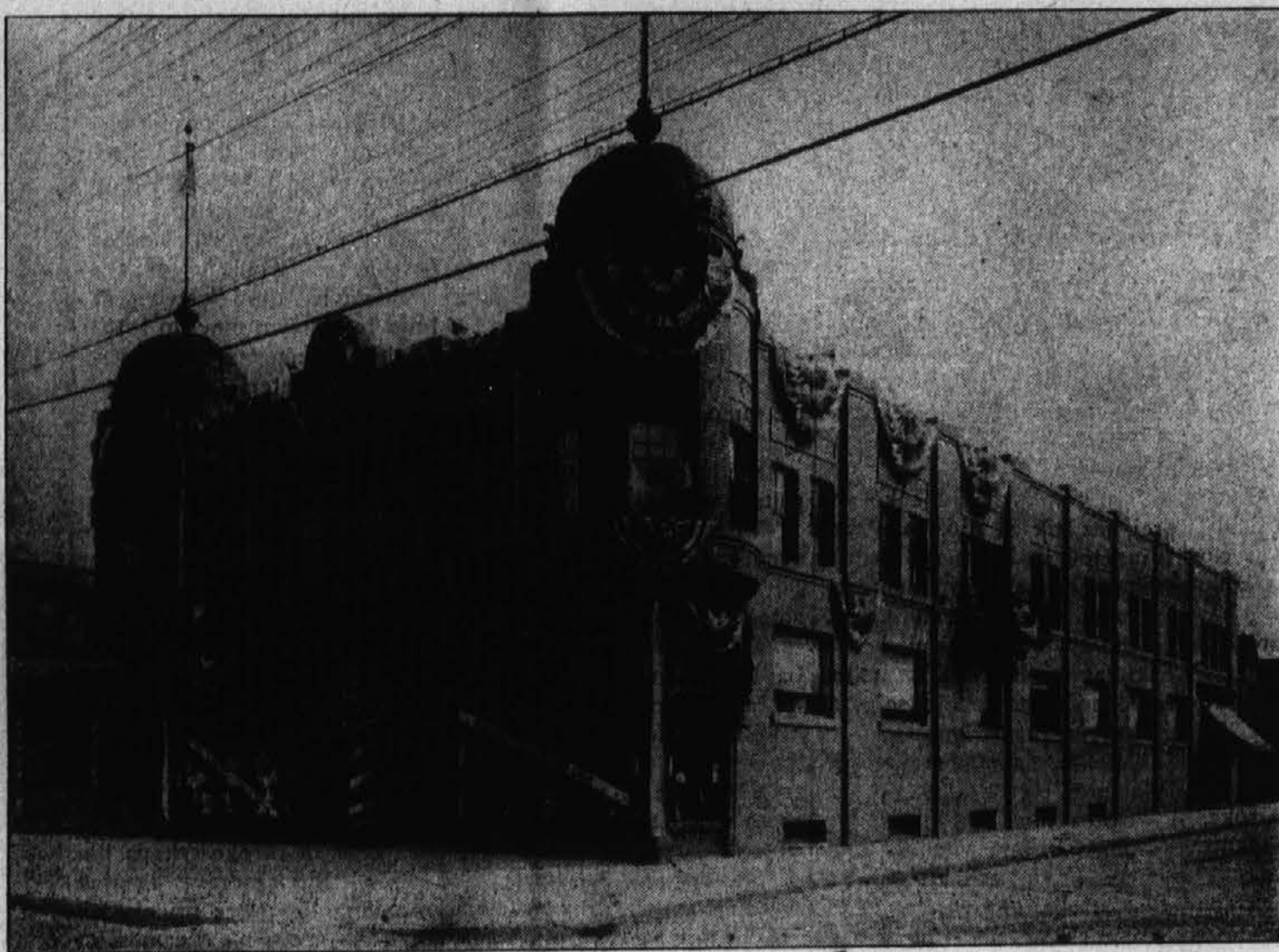
NA POTU:

France in Jože. Halo, kam pa kam, Jože. Ej, v Cleveland k Grdinatu po eno sukno za ženo zdaj za praznike. No, no, saj moja je tudi kupila zdaj pri Grdinatu. Že deset let kupujem pri Grdinatu, pa sem dobil vedno najbolje blago in vedno sem bil dobro postrežen. To je pa res: blago je vedno dobro, posebno pa zdaj dobiš po cent, ko je razprodaja, vs

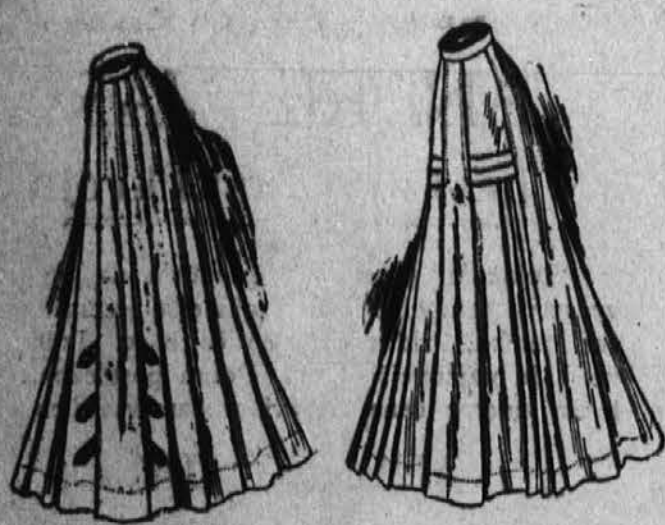
ANTON KAUSEK,

Največja slovenska trgovina z modnim blagom,

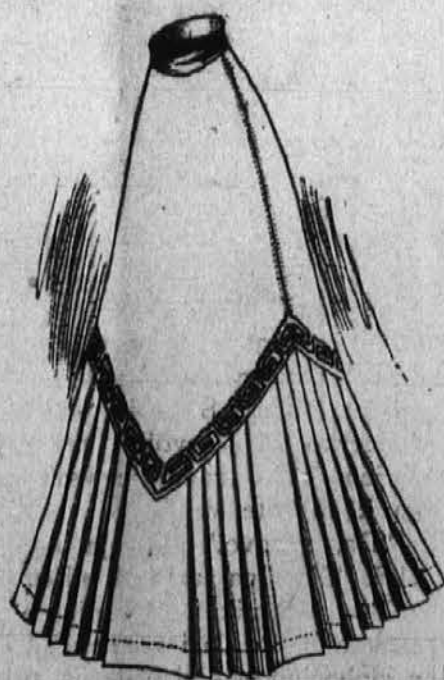
6202-04 St. Clair Ave. vokal Norwood Rd.

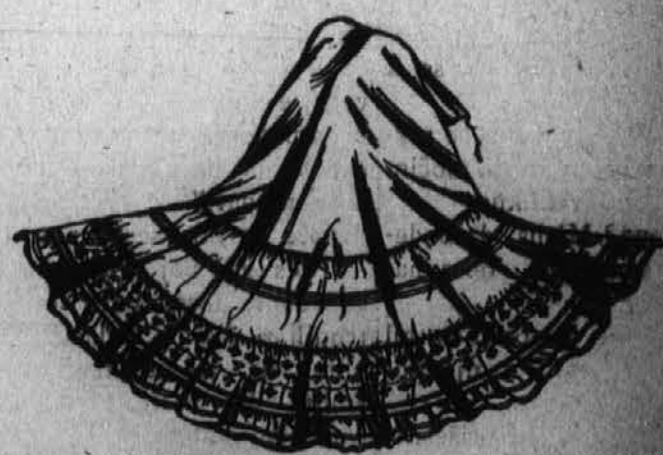
Ako se hočete prepričati, da je naša prodajalna res največja in popolnoma novo-moderno urejena, pridite in prepričali se bode: Nekaj naših posebnostij za praznike:

Največja zaloga površnih ženskih sukenj za ženske in otroke.

Vprašajte za tikete.

Cene vedno nižje kot drugje. Moda najnovejša in jako velika izbira.

Vprašajte svojo sosedo in povedala vam bo, da so naše obleke najbolj trpežne in kupite jih vedno ceneje kot v mestu. Naša posebnost je obleka za neveste.

Marsikatera mati želi za praznike postreči svojemu otroku z lepo gorko površnjo suknjo. Pri nas jih dobite v veliki izbiri in po najnižji ceni.

Tudi zaloga klobukov za dame, kakor za gospode smo zdatno povečali, da zadovolji-

mo vsakega, ki se zgleda pri nas. Nadalje imamo veliko zalogo modnega blaga, krznine, nogavic, rokavic in raznovrstnega lepoticja za klobuke, okraske in zlatino za neveste, poročne obleke, vence itd.

Čevlje za ženske, moške in otroke. Ženske vrhna krila, ženske moške in otročje sweaters žeketi. Moške hlače, srajce, kravate in spodnja obleka.

DOBRO BLAGO!

CENE NAJNIŽJE IN SAMO ENE - ZA GOTOV DENAR.

Vsem našim odjemalcem in odjemalkam želim vesele božične praznike!

A. Kaušek, 6202-04 St. Clair Ave. vokal Norwood Rd.

Šromakova bajta.

Zgodba iz vasi.

Davno se je godila ta povest. Umrlj so že njemu junaki. Trnje v duh ljubezni in hrepenenja po domu. In o ljubezni I.

Stopil je na preval in se enkrat ozrl podolani. Ležala je pod njimi kot mlada nevesta, v odevi v novo obleko, z rožami v lasih, vesela in sramečiva ob enem. Stegnil je roko in na nistih se mu je pojavil smeh.

"Blažena dolina!"

Pogledal je dol, ki se je razprostiral na drugi strani in kričal je jela burne teči po žilah. Stare sive gube so se zmanjšale, prihujena postava se je zavaljala pokonci na licih je zažarel sijaj radosti.

"Prelepi dol!"

Ivan Košir je stisnil klarinet pod pazduho, za mahnil s palčko po zraku in udaril v vas.

"Prijetni mora biti v takile vasi. Mir in pokoj vladata v njej. In miru in pokoju potrebujem na stara leta. Dovolj sem že šalobaril po svetu. Nastanil bi se tu, če bi le dobil majhen kotiček. Delal bi, počasi bi delal tudi ves teden, da bi le mogel v nedeljo počiti na svojem."

Pobožne misli so vstajale v srcu Ivana Koširja in bil je dober volje kot kmet, če mu obroditi trta obilo. Vsa vas je bleščala v zahajajočem solncu, obrobjena je bila od zelenih travnikov in pisanih vinogradov, pred njo je stala cerkev za malce vzhviženem prostoru in mirno je žuborel potok in nfočeno skokih preko kamenja in skal. Priči so peli v grmovju in s pašnikov so se čuli zvonci in kleti pastirjev. Drugače je bil razlit nad vsem krajem velik, svečan mir.

Ivanu Koširju je bilo pri duši, da bi zavriskal kot fant, čeprav je imel že šest križev. Srečeval je ljudi, ki so se vračali s polja, in jih pozdravljal. In pogovarjali so se z njim prijazno kakor davni znanci.

"Dobri ljudje so tu in bogati najbrže. Morda je Bog sklenil, da zatisnem oči v tem zemskem raj. Nicesar ga ne prosim bolj kot mirnega kotla po dolgi hoji."

Pogledal je proti nebu in oko se mu je zaiskrilo.

Tako je stopal z velikim upehom v srcu proti vasi. Pred prvo hišo je postal in se ozrl čez potok. Čepela je tam ob grčeli napol razdrtá bajta, vsa zapuščená, in žalostno so štrlela nad slame suha strešna rebrá.

"Bog me ima rad, saj ve, da sem star in nadložen. Do smrti ne morem laziti okrog kot deček brat."

Krenil je v prvo hišo. Bila je velika, lepa in prostorna. Sredi dvorišča je stal vodnjak. Dekla je kalala vodo v korito, da napoji živino.

"Dobro večer, mlada!"

"Bog daj!"

"Ali dobim pri vas prenočišče? Ubogi potni človek sem."

"Stopite v hišo in vprašajte gospodinjco!"

Stopil je v prostorno kuhinjo.

"Dobro večer, mati! Ali bi me hoteli prenočiti?"

Gospodinja je kuhala večerjo in se ozrla.

"Sedite, gotovo ste trudni. Ali prihajate od daleč?"

"Iz Gorice, mati, prav lepo vas prosim za prenočišče."

"Seveda lahko spiste pri nas. A kdo ste?"

Ivan Košir je sedel za mizo in udaril na klarinet, a samo odskrat.

"Godec sem. A tudi delati imam. Koše in cajne pletem iz vinovja in viter in na polju pomagam, če ni drugače."

Nehote mu je ušel pogled skozi okno tje na ono staro bajto.

"Grijava je ona podrtina tam zunaj?"

"Županov je tisti svet in podrtina. Stanovala je nedavno v tej stara Tafaica. Zapustila je to. Kobalu po svoji smrti, ker je bila z njim malo v zlahti."

"Tako, tako. In župan se ne rabi baže?"

"Ni je ne rabi."

"Kaj duri, se je prikazala?"

"Duri, se je prikazala."

"Duri, se je prikazala."

"Duri, se je prikazala."

"Duri, se je prikazala."

starka s piskrom v roki. Nagubani je bil obraz in suha je bila kot trska. Oči so pa bile žive in čiste kot otrokove.

"Po mleka sem prišla teta."

"Precej vam dam, Dora."

Šla je k omari in ji natočila poln pisker.

"Ali imate tudi pri vas rezeže?" je vprašal Ivan Košir.

"Mož, prav pravite, jaz sem rezež," je odvrnila Dora, ki je bila malo gluha. "Samo bajto imam. No, hvala Bogu, ljudje so tako dobri; veste, mož, vse mi dajo, kar je treba. Še nikoli nisem stradala — Odkod ste? Ne zamerite, da vas vprašam?"

"Od nikoder, ker nimam doma. Vi imate vsaj svoj dom, jaz ga pa nimam."

"A tako, tako. Vsi ne moremo biti bogati. — Bog plačaj, strina! Molila bom za vas in za družino. Bog daj sveti blagoslov, da bi pridelali veliko fižola, turšice in grozdja. — Lahko noč!"

Ivan Košir je slabo spal v listju. Misli je na koč in župana.

"Lepo bi bilo, da si vsaj na starost ustanovim svoj dom in umrem na svojem kot umirajo vsi dobri kristjani."

Tiho hrepenenje se ga je polastilo. Tako hrepeni človek samo v noči, ko niso njegova čustva jasna.

Zjutraj se je napotil navsegodaj k bajti. — Ogleđoval je židve, okna streho.

"Les je še kolkortoli dober, žid je tudi za silo, streha je rečna. A bo že. Da mi ni le župan dal bajto?"

Krenil je k županu in molil vso pot. Čedno hišo je imel župan in prijazno ga je pogledal, ko mu je pokazal "pravice".

"Zakaj pa vendar ne greste v mesto, kjer ste rojeni?"

"Šel bi v mesto, a to bi bila moja smrt. Navadil sem se gledati lepo Božjo naravo in solnce in živeti med dobrimi ljudmi. Tam bi morda umrl in nihče bi se ne ozrl name v zadnji uri."

"A čemu vam bo koč? Preperela je vsa, vi ste pa stari in je ne morete sami popraviti."

"Star sem, to je res. Zato pa potrebujem počitka in kota. Popravim koč, boste videli. Ogleđal sem si jo že popolnoma. Bo, bo, stavam da bo. Pokrepam streho, zadelam okna, prečedim sobe. Znam to, boste videli."

Po dvorišču so stopale kokiši, pobirale zrnje, ki jim ga je nasula gospodinja in se kavsate iz nevošljivosti. Črnkasti petelin se je koračil na gnoju, brskal in iskal črvo. Zdajnjaj se mu je zahotelo, da bi zapel. Stegnil je vrat in zaklikal v mlado jutro. Dva srajčnika sta se lovila pod kločico in se skrivala med vozovi.

Ivan Košir je udaril na klarinet in prileteli so bosonogi in gologlavi otročaji. Prijetni glasovi so se gubili v svežem zraku. Še mati županja je stopila na prag in se uprla v boke.

"Gospod župan, lepo prosim, dajte mi bajto! Ne bom delal nadleže vasi. Trudil se bom sam in preživljal."

"Kaj bajta! Bojim se, da nam zbolite, potem vas bomo pa redili. Ali naj vas pošljemo potem v mesto, ko ne boste mogli nikamor! Saj nismo judje."

"Nič strahu gospod župan! Prihranil sem si nekaj za silo. Ne veste, kako je to hudo, če je človek brez doma. Lazi okrog in se postara. Žalosten je samega sebe in nima prostora, da položi nanj svojo trdno glavo. Zaželi si pa miru, tako si ga 'zaželi kot skesan grešnik sprave z Bogom. Moj zadnji up je tu. Prosil sem že mnogokje, pa so mi odrekli. Ne odrecite mi, gospod župan! Hvaležen bom bom vam in vasi in Bog vam poplača. Zato ne odrecite mi!"

Dve solzi sta mu kanili in spolzeli v sivo brado.

"Tone, pa mu daj!" je posredovala županja.

"Naj bo v božjem imenu!"

"Bog vam povrni stotisočkrat!"

Tako je dobil koč in izpolnil se mu je najbolj goreča želja.

Mesec dni jo je krpal in nosil skupaj priberačene žaganice, slamo, les. Zvedavo so ga gledali vaščani in se posmehovali.

"Od česa bo živel?"

"Morda je kak copernik", so namigavale stare žene.

"Ni ne, nima črnih bukev."

"Pravijo de plete koše in cajne; z godbo ne bo zaslužil dosti."

"Ni slab človek, to vam rečem. Klaj prvi zvečer sem ga spoznala, ko je prišel v vas, in mi je ugajal. Oni teden — v sredo je bilo menda — mi je prinesel butaro drv domov. V Dnevišču me je dobil. Hotela sem nesti sanna, a mi ni pustil. Rekel je, da sem prešibka. Rezež je, kot sem jaz," je pravila stara Dora.

Ivan Košir je stal ob dogotavljeni bajti. Zidovi so bili zadelani z mahom in ilovico, streha pokrita s slamo, vrata hrastova in debela, da bi jih ne odprli niti junak, če so bila zapahnjena.

Pogledal je po domu in blaževnost mu je sijala na obrazu. Blizal se je večer in zeleno listje je lesketalo od solčnih žarkov.

V vas je stopal človek, močan kot hrust. Gugal se je semintja: videti je bilo, da se ga je navlekli. Čez ramo je nosil na usnjenem pasu harmoniko. Na mostu se je začuden ustavil in pogledal na bajto.

"Vraga, ali si res ti, Ivan Košir? Kaj pa uganjaš tod?"

"Bajto sem si napravil, veš, Fluc. Mir hočem imeti na stara leta."

"Pojdi k vragu! Mir, mir! Zadovoljen sem, da se lahko klatim po svetu. Godba dobro nese. Semeni tu, semeni tam, pijača povsod in pa kos za kosom, falavs za falavsom, naj bo skrajnik ali zagozla. To je življenje. Z menoj gre veselje po svetu. Ti si velika šema, to ti moram reči, Košir. Tu prečepiš leto in dan in nihče ne izve za tvojo godbo."

"Kdo pravi, danes. Vsa dolina me pozna."

"Le glej, Košir, da me ne izpodrineš, vrati ti zavijem potem. Jazen sem nate, že odkar te poznam. Ko smo skupaj gočili — pet nas je bilo, saj veš — ti si vedno prvačil. Zato te nisem mogel, prinojduši. Prava tutka si bil in tak ostanesh. Zaslužiš, da bi prekučil tebe in bajto."

Zažugal mu je, parkrat robato zaklel in jo urezal po vasi.

Solnce je tedaj zašlo in mrak je legal na dol.

II.

Ivan Košir je živel zadovoljno vse poletje in vso jesen. Hodil je po dolini in služil krajcarje s klarinetom, pletel koše in cajne in jih prodajal kmetom za nizko ceno, včasih je šel tudi v dnino. Bil je priden in skrben in pri vseh priljubljen.

Ob nedeljah so ga povabili fantje v krčmo, pa jim je zagodel. Plačali so mu za vino in je bil vesel. Ostajali so fantje takrat še na domu in pomagali gospodariti in delati. Zato je bilo več življenja in poezije v deželi.

V lunojasnih nočeh se starci večkrat ni hotelo zaspati. Sedel je pred koč, poslušal fantovsko pesem in udaril na klarinet. Drobni glasovi so brneli nad vasjo. Včasih so bili otežni, včasih mirni in veličastni kot psalmi kralja Davida.

Ivan Košir se je zamislil v mladost. Ni bila vesela, pa mu ni bilo žal radi tega. Zgodaj se je naučil nositi križ. Zato mu ni bilo težko vse življenje.

Oče je bil godec in mati silvilja. Služila sta trd kruh. Zadovoljni so bili vendar vsi trije, dokler so bili zdravi.

Zgodilo se je pa, da je Ivan Košir zbolel. Bil je takrat star šestnajst let in je znal že dobro na klarinet. Na smrt bolan, pa tako mlad! Življenje se mu je zdelo neizmerno lepo in hotelo se mu je živeti in delati.

Tako je ležal na postelji noč in dan. V srcu je nosil samo to željo, da bi okrevljal in živel lepo mladost.

Zbudil se je nekoč sredi noči.

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

"Zbudil se je nekoč sredi noči."

in vstala mu je v duši misel: "Moram ozdraveti!" Oljnata luč je razsvetljevala malo sobico in metala po tleh temne obrise postelje, mize, stolov. Matič je nalahno spala. Ravno nad posteljo je visela podoba Matere božje. Ivanu Koširju se je zdelo, da ga gleda Madona z velikimi očmi in da stopa k njemu in ga dviga ter mu šepeta: "Zateci z de meni in obljubi, da boš vedno le moj in nikogar drugega!" V polspanju je priklinal in obljubil, da bo vedno Njen. Ni se zavedal ne besedi in ne obljube, a vendar jo je držal celo življenje.

Ozdravel je in bil je prepričan, da je njegova usoda zvezana s priprošeno Marijino.

Do dvajsetega leta je živel pri starših. Potem je vzel palico v roko, klarinet pod pazduho in jo udaril v svet. Matere in očeta pa ni videl več.

Mlad je bil in močan. Delal je tuintam nekaj časa, igral na klarinet po vaseh ali se priklopil večji muzikantski družbi. Vesel je bil in misli na bodočnost.

Tiste dni se je zaljubil. Videti je bilo, da mu je srce zadrhtelo prvi trenutek. Bilo je ubožno isto dekle in je služilo v trgu. Razložil ji je svojo ljubezen in hrepenenje. Dekle ga je ljubilo; še sam ni vedel, kako ga je ljubilo.

Tako sta sedela včasih tam za trgov ob reki, in njena sestrična Jelica je bila zraven. Klarinet je imel s seboj in je zaigral. Brneli so glasovi čez reko in dekletje sta poslušali s sklonjenima glavama.

"Ali ni lepo, Marica?"

"Lepo."

Reka je šumela. Zaganjali so se močeni valovi in penili ob bregovih. Nizke vrbe so trepetale in se neprestano pripogibale, topoli so tremele in kimali melanholično. V grmovju so peli ptiči, čez plan so odmevali glasovi fantovske pesmi; izgubljali so se nad gozdom.

Ti moja ženica boš, jaz pa bom tvoj mož."

Tam onkraj reke je stopal poreden fantalin; zasmejal se je škodoželjno in vzpil:

"Dobro srečo!"

"Marica, ali vidiš, kako so nama nevošljivi!"

"Jaz vama nisem. Vso srečo naj vama podeli nebo!"

Jelica ju je pogledala s svojimi črnimi očmi in naslonila drobni obrazek na Maričino ramo. Njena glavica je bila popolnoma podobna glavici petnajstletnega ciganskega dekleta. Vse je bilo črno: oči, lasje, obraz temen in ogorel od solnca.

"Otrok, kako te imam rada!" Poljubila jo je na usta.

Čez noč je prišlo spoznanje. Zbudil se je iz sanj.

"Ne smem, grozno!"

Izgubil je še tisto noč in se ni vrnil nikdar. Dekle je mislilo, da se je norčeval, ker ni videlo njegovega srca in otožne duše. Jokalo je morda dekle, dokler ni prišel drug ženin in jo odpeljal pred oltar.

Šel je Ivan Košir naprej po svetu in pel veselo in žalostno, kakor je bila minuta. Zaljubljen se pa od takrat več ni. V duši je nosil obraz prvega dekleta.

"Vedno naprej, kamorkoli! Godec sem, vse svet je moj dom."

Tako je postal in utrudil od hoje in dela.

Brenkale so strune nad vso, blede mesečina je odevala ves dol v tajinstvenj pajčolan. Potok je šumel kraj cerkve in poredno skakljal čez kamenje in skale.

"Hvala Bogu, da mi je dal tako miren kot na stara leta. Ah kako je prijetno, če ima človek svoj domek!"

Tako je pričakoval zime. Nanesel si je drv, preskrbel živeža, vrbovja in viter, da je mogel pletiti koše in cajne.

Nekega večera pa je zopet potkal na hrastove duri godec Fluc. Pijan je bil in je debelo klel, ker mu Ivan Košir ni takoj odprl.

"No, hudiča, ali si se vendar zganil? Klada lena, doma čepiš cele dneve."

"Zadnjič si se bal, da te izpodrini. Zdaj ti pa ni prav, ker ti dajem priliko, da zaslužiš kolikor hočeš."

"Včasih sem več zaslužil. Odkar si si postavil to kolibo, je reva. Tam jeseni bi te bil najrajši preklestil."

Tulila je zunaj burja in škripala z drevesnimi vejami.

Sedel je Fluc na klop in zapeta: "Zateci z de meni in obljubi, da boš vedno le moj in nikogar drugega!" V polspanju je priklinal in obljubil, da bo vedno Njen. Ni se zavedal ne besedi in ne obljube, a vendar jo je držal celo življenje.

Ozdravel je in bil je prepričan, da je njegova usoda zvezana s priprošeno Marijino.

Do dvajsetega leta je živel pri starših. Potem je vzel palico v roko, klarinet pod pazduho in jo udaril v svet. Matere in očeta pa ni videl več.

Mlad je bil in močan. Delal je tuintam nekaj časa, igral na klarinet po vaseh ali se priklopil večji muzikantski družbi. Vesel je bil in misli na bodočnost.

Tiste dni se je zaljubil. Videti je bilo, da mu je srce zadrhtelo prvi trenutek. Bilo je ubožno isto dekle in je služilo v trgu. Razložil ji je svojo ljubezen in hrepenenje. Dekle ga je ljubilo; še sam ni vedel, kako ga je ljubilo.

Tako sta sedela včasih tam za trgov ob reki, in njena sestrična Jelica je bila zraven. Klarinet je imel s seboj in je zaigral. Brneli so glasovi čez reko in dekletje sta poslušali s sklonjenima glavama.

"Ali ni lepo, Marica?"

"Lepo."

Reka je šumela. Zaganjali so se močeni valovi in penili ob bregovih. Nizke vrbe so trepetale in se neprestano pripogibale, topoli so tremele in kimali melanholično. V grmovju so peli ptiči, čez plan so odmevali glasovi fantovske pesmi; izgubljali so se nad gozdom.

Ti moja ženica boš, jaz pa bom tvoj mož."

Tam onkraj reke je stopal poreden fantalin; zasmejal se je škodoželjno in vzpil:

"Dobro srečo!"

"Marica, ali vidiš, kako so nama nevošljivi!"

"Jaz vama nisem. Vso srečo naj vama podeli nebo!"

Jelica ju je pogledala s svojimi črnimi očmi in naslonila drobni obrazek na Maričino ramo. Njena glavica je bila popolnoma podobna glavici petnajstletnega ciganskega dekleta. Vse je bilo črno: oči, lasje, obraz temen in ogorel od solnca.

"Otrok, kako te imam rada!" Poljubila jo je na usta.

Čez noč je prišlo spoznanje. Zbudil se je iz sanj.

"Ne smem, grozno!"

Izgubil je še tisto noč in se ni vrnil nikdar. Dekle je mislilo, da se je norčeval, ker ni videlo njegovega srca in otožne duše. Jokalo je morda dekle, dokler ni prišel drug ženin in jo odpeljal pred oltar.

Šel je Ivan Košir naprej po svetu in pel veselo in žalostno, kakor je bila minuta. Zaljubljen se pa od takrat več ni. V duši je nosil obraz prvega dekleta.

"Vedno naprej, kamorkoli! Godec sem, vse svet je moj dom."

Tako je postal in utrudil od hoje in dela.

Brenkale so strune nad vso, blede mesečina je odevala ves dol v tajinstvenj pajčolan. Potok je šumel kraj cerkve in poredno skakljal čez kamenje in skale.

"Hvala Bogu, da mi je dal tako miren kot na stara leta. Ah kako je prijetno, če ima človek svoj domek!"

Tako je pričakoval zime. Nanesel si je drv, preskrbel živeža, vrbovja in viter, da je mogel pletiti koše in cajne.

Nekega večera pa je zopet potkal na hrastove duri godec Fluc. Pijan je bil in je debelo klel, ker mu Ivan Košir ni takoj odprl.

"No, hudiča, ali si se vendar zganil? Klada lena, doma čepiš cele dneve."

"Fej te bodi lenoba! Še skuhaš mi ne. Človek trpi in vleče, ti pa ležiš in se debeliš."

"Suša suha, jezik za zob! Zakaj si me pa vzel?"

"Saj si se mi ponujala. Mišlil sem, da si angelj, pa si —"

Prišel je Ivan Košir okrog vogla in ju potolažil in spravil.

"Lež ne tepe žene! Ali ne veš, da je dar božji?"

"Pojdite, pojdite vi in dar božji! Lahko tako govorite, ker se niste nikdar križali z babjim jezikom."

Ivan Košir je zaigral, da so se vzdignile Ježu pete in je prijel ženo okrog pasu in zapletel, kot bi bil star dvajset let.

"Kam sta pa dela otroke?"

"Iz šole jih še ni."

"Tako. Le potolažite se in ne prepirajte se več!"

Raznoterosti.

Zvit soprog. Pred par tedni je prišel na policijski komisariat v oddelku pariškega mesta Villette prepaden in spehan mož, ki se je brez pozdrava vrnil na stol "Jaz sem Sonnette", je prišel mož polagoma in z vidno težavo. "Ubil sem svojo ženo. Storitve kar hoče. V mojem stanovanju dobi te njeno truplo." Komisar je takoj tekel z dvema oboroženima policistoma, ki sta vzela morilca med se, v označeno stanovanje. Vrata so bila zaprta. Odprli so jih takoj s silo. V stanovanju pa niso dobili samo gospe Sonnette zdrave in čile, marveč tudi njenega ljubčka. "To sem vedel, gospodje", pravi varani gospod, "in zato sem vas pripeljal sem. Če bi bil napravil ovadbo bi bili vi izpraševali in pisali toliko časa, da bi mi tuji tič ušel iz gnezda. Zdaj imam tudi priče in ločitev, ki jo hočem doseči, bo lahka. Hvala gospodje!" Policiji ni preostalo drugega, kakor podpisati dejanski stan. Sonnette je bil sicer zaradi napadne napovedi obojen na teden zapora, toda izjavil je, da bi rad še dlje sedel, samo da se reši svoje žene, kar se mu je zdaj seveda posrečilo.

Dunajska ljubzenska drama. Poročali smo že o tragičnem koncu dveh mladih bitij, ki sta končala svoje življenje med rožnjak Duna-Kremž. Eno predigre te tragedije: Trgovca Hungerleider v Leopoldovem se je pred nekoliko leti seznanil v Budimpešti z mlado deklico. Trgovca se je zaljubil in jo potem poročil. V prvem početku sta živel novoporočenca v nasrečnejšem zakonu. Pred letom se je seznanila mlada gospa z dijakom Alfredom Donom, s katerim je pričela ljubavno razmerje. Njen soprog o tem niti slutil ni. Ko je njen ljubimec vstopil k vojakom kot enoletni prostovoljec, se je razmerje med njima še vedno nadaljevalo. Shajala sta se dan za dnevom; ona mu je nakupila obleke in ga tudi sicer denarno podpirala. Najla mu je tudi elegantno stanovanje in mu kupila vse pohištvo. Denar je seveda jemala iz moževe blagajne. Toda varani soprog vsega tega ni videl. Naenkrat pa zapazi da mu manjka v blagajni okoli 200 tisoč kron. O tem obvesti takoj svojega poslovođa, ki mu je natančno povedal, kaj se godi, da namreč njegova žena denar zapravlja. Trgovca se je začudil, toda vrjeti ni mogel. A kmalu nato je našel dokazov dovolj. Šel je v stanovanje svoje žene, ter je natančno preiskal. Tu je našel vse polno računov, ki jih je plačala žena za svojega ljubimca, našel je tudi mnogo ljubavnih pisem, potem hranilnico knjižico na 1400 K in pa 4800 kron v gotovini. Ko je to povedal svoji ženi, ga je jela le-ta prositi odpuščanja in on je bil pripravljen ji vse odpustiti, toda pod pogojem, da opusti svoje ljubavno razmerje. Ono mu je vse to obljubila, toda obljubo ni držala. Kmalu na to je pa vzela svojemu možu 4000 K iz obleke in ko so ji prišli na sled, se je izgovarjala, da je morala plačati nekaj dolgov, ki jih je napravila v zadnjem času. Tudi sedaj ji je soprog odpustil. Ko se je pa v zadnjih dneh mož odstranil za kak pol ure od hiše, je ona porabila to priliko ter zginita. Podala se je v stanovanje ljubimca, kjer sta se oba preoblekla ter s prvim vlakom zapustila Dunaj. Prevaranti mož je o tem takoj obvestil policijo. Slutili so takoj, da se misli oboja usmrtiti. In kmalu se je slutnja uresničila. Ko se je vlak ustavil v Kremžu, so našli v II. razredu brzovalca oba mrtva.

Ali so levi koristne živali. O tem vprašanju so mnenja zelo različna. Tako je znani afriški raziskovalec, David G. Longworth trdil, da afriški tropski kraji ne bi bili nikdar naseljeni od kulturnih ljudi, da ni tamkaj levov. To svoje mnenje je obrazložil na stopno: Levi uničujejo antilo-

pe, gazele in slične živali, ki se hranijo s rastlinsko hrano, a s tem koristijo kolonistom, ker jim tako čuvajo polja, posijana z raznimi žiti in drugimi plodi. Ogromne čede antilop in zebra, ki bivajo na planoti vzhodne Afrike, naravnost uničujejo nasade in provzročajo s tem silno škodo. Radi tega je našeljenecem nepomislivo, da zakoni ščitijo te živali, dočim se sme levi, sovražnike njihovih sovražnikov, brez milosti pobijati. Lev poteljuje za življenje na teden najmanj dve antilopi. Nedavno so lovci v okolici Nairobi ubili 346 levov. Ta hekatomba ne znači nič drugo, nego da se je 36.000 do 40.000 antilop in zebra rešilo od uničenja. Longworth meni, da je treba v prvi vrsti spremeniti lovski zakon v Afriki, ako se hoče, da se kolonisti stalno nastanijo nastanijo v Afriki. V naselbinah kroži petica, da se zaprosi od tozadevnih vlad zaščito levov, a vsak lovec, ki želi ustreliti leva, mora prej pokazati dvajset antilopinih repov. Nadalje pripoveduje omejenjen učenjak, da se je on pri Ugandi sestel z Rooseveltom, ki je v petih dneh ubil tri leve. Longworth ceni škodo, ki jo je Roosevelt napravil, več milijonov, ako se sploh da prečiniti izguba živali, ki so koristne za rastlinstvo in za napredek dežele.

Zgodovina besede "gas". Belgijski kemik Ivan Baptist v Helmont (1577 do 1644) je prvi uvel besedo "gas" v znanost. Dolgo so se kemiki in filologi prepirali, odkod je on to besedo vzel. V Chemiker Zeitung" razpravlja Maks Speter podrobno o zgodovini tega spora in o etimologiji besede "gas". Po tej razpravi mislijo se ji najprej, da je Helmont napravil to besedo iz grške besede "chaos". To mnenje so v začetku imeli za pravo, in pozneje so je povsem opustili, dokler ji niso v novjšem času zopet vsprejeli. Drugi niso smatrali besede "chaos" kakor prvobitno besedo, iz katere da je nastal "gas", marveč da je nastala iz sanskritske besede "akasha" s katero besedo literaturna "Veda" od najstarejšega časa označuje svetleni eter. — Ramsey je mnenja, da je beseda "gas" izjava od besede "geist". Ali važneje od etimologije besede "gas" je njena zgodovina. Po Helmontovi smrti so povsem pozabili to besedo ter se je zopet pojavila iz pozabljenosti še le leta 1778 v Marqueroevem delu "Dictionnaire de Chymie". Od tod je prevzel besedo Lavoisier v svoj sistem. (Traite elementaire. 1789). V Nemčiji je prišla ta beseda v porabo že leta 1783. v izvestju o poletih Montgolfirovih zrakoplovov v Parizu. Tedaj so rabili Nemci besedo pisano "gaz". Besedo so v kratkem začeli rabiti splošno, ali proti njej je oddelno ustal avktor slovarja J. Chr. Adelung, kakor proti "barbarski besedi", ki da jo je Helmont (raziskovalec in alkimist prve velikine) vzel iz hebrejščine, ako je ni morda prej pokazal iz holandske besede "geest" (geist); on se nadeja, da najdejo strokovnjaki pravnejšo besedo. Toda njegova želja se ni izpolnila. Beseda "gas", ki jo je uvedel von Helmont, se je obdržala, vzlic temu da je bila podvržena raznim spremembam vsaj do danes.

Skrbi avstrijske državne policije. Letos v začetku oktobra peljal se je državni poslanec Hribar v Prago, kamor so ga v jako navdušenem pismu povabili slovanski železniški službenici na svoje manifestacijsko zborovanje. Ostal je v Pragi, kakor po navadi v hotelu Pariz. Ne vemo, kako se je zgodilo, a zgodilo se je, da službenici hotela niso policiji javili njegovega prihoda, in glejte, dasi je Hribar prišel v Prago šele ob 6 zjutraj, bil je ob 9. dopoldne že v hotelu policijski komisar z detektivom ter je jako osorno zahteval pojasnila, zakaj se bivšega župana Hribarja ni takoj ob njegovem prihodu javilo policiji. Iz tega nastala je potem velika državna afera, kajti c. kr. praška policija odstopila je zadevo sodišču in le-to je zaslislalo last-

nika hotela ter nočnega in dnevnega vratarja. — Kolikor smo sedaj zvedeli, nobeden teh treh ne bo obošen, vendar pa so vsled skrbi, ki jo za dčzavo ima c. kr. policija in pa sodišče, akti v tej zadevi že tako narasli, da tehtajo nad pol kilograma. Zareš, "Lieb Vaterland magst ruhig sein!"

Društveni oglasi.

Dr. sv. Franciška, št. 66, K. S.K.J. ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Jos. Percovi dvorani na 79th St. Predsednik, Alois Zupančič, 3236½ Hamilton ave. I. tajnik Josip Perko, 6914 Grand ave., zastopnik Anton Sušteršič, 1618 Otter ave. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Slovenski Sokol", ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Knausovi dvorani. Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Sprejem in plačevanje deskega naraščaja od 1 — 2 pred gl. sejo.

Starosta: Jos. Kalan 1128 E. 63. St.; tajnik: France Hudovernik 1243 E. 60th St. blagajnik: Ivo Spehek, 6013 St. Clair ave. dr. zdravnik: Dr. J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svoje redne seje, vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih 6021 St. Clair ave. N. E. Predsednik John Avsec, 3946 St. Clair ave. gl. tajnik Anton Ostir, 6131 St. Clair; Anton Očepek, zastopnik, 1065 East 61. cesta. — Rojaki se vabijo k obilnem pristopu.

K. K. podporno društvo Pr. Srca Jezusovega ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1910 so: predsednik Fr. Knafek, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: J. Kraševc; tajnik: St. Brodnik, 1093 E. 64 St.; II. tajnik: M. Oblak; blagajnik: John Levstek; odbornika: John Pekolj, Anton Zupančič in John Golob; zastopnik: Josip Božič 5107 Scot ave. Collinwood, O.; vratar: F. Prelogar. Društveni zdravnik J. F. Schmoldt, 5132 Superior Njegove uradne ure: 7—8 zv.

Kranjsko žensko pod. društvo sv. Srca Marije ima svoje mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu ob pol osmi uri zvečer v mali Knausovi dvorani. Uradnice za leto 1910 so: Marija Mihelič, predsednica, Ivana Pelan, 6030 St. Clair ave. tajnica, Marija Strniša, blagajničarka. V društvo se sprejemajo od starosti 17 do 30 leta se plača \$1.50, od 30 do 45 leta se plača \$1.75 pri vstopu. Pri mesečni seji svečana se je sklenilo, da se sprejemajo društvenice tudi iz Newburga in Collinwooda. Rojakinje se vabijo k obilnem pristopu.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni popreje po društvenemu bratu. — Predsednik John Gorjup; tajnik John Mandelj 3504 St. Clair ave; blagajnik Fr. Špelko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar; Urad 6127 St. Clair ave. N. E.

Slovenska Narodna Čitalnica. Prostor na 1113 Norwood Rd. vogal Glass ave. Preds. Jos. Žele, glavni tajnik Mih. Lah 1293 E. 55. blag. J. Požun 1164 E. 61st St. Knjižničar K. Rogelj 1165 E. 61st cesta in Ivan Lah 6030 St. Clair ave. Čitalniški kolektor.

Knjige se izposojujejo v nedeljo od 9. do 11. dop. v četrtek od 7. do 9. ure zvečer.

Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu

K. S. P. društvo sv. Barbare št. 6, spadajoče h glavni postaji v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes

Hall, John Grdin. V društvo se sprejemajo člani od 16. do 45 leta. Vstopnina po starosti Bolniške podpore se plača \$7 na feden in to takoj po vstopu Uradniki za leto 1910: Predsednik John Gornik; 6105 St. Clair ave. podpredsednik Anton Ostir; prvi tajnik: Mihael Jalovec, 6424 Spilker ave.; II. tajnik Jos. Zokalj; blagajnik: Anton Ulčakar; odborniki: Anton Benčin, Mike Vintar, Jos. Sintič; vratar: Jos Benčin; zastavonoša Anton Starič. Pojasi nila dajeta predsednik in prvi tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

— Društvo sv. Vida št. 25 K. S. K. Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Predsednik: Mike Setnikar, 6131 St. Clair Ave.; tajnik: Jos. Rus, 1306 E. 55. cesta; društveni zdravnik: dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave.

Člani se sprejemajo od 16. do 45 leta. Plača se \$500.00 ali \$1000.00 usmrtine in tedenska bol. podpora \$6 Novovpisani član mora prinesiti zdravniški list pred društveno sejo k tajniku, ki ga pošlje vrhovnemu zdravniku. Ako ga ta potrdi, društvo pri prihodnji mesečni seji glasuje o sprejemu. Isto velja za članice.

Samostojno K. K. P. Dr. sv. Jožefa. Redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani 6131 St. Clair ave. — Vstopnina od 18.—30. leta \$1.50; od 30.—35. leta \$2.00; od 35 do 40, leta \$2.50. Predsenik Fr. Meznaršič, 4212 St. Clair ave. tajnik Frank Košmerj, 455 Collamer ave. Collinwood, O. dr. zdravnik dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair ave. Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu.

Slovensko katoliško viteško podporno društvo Sv. Alojzija ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo popoldne v mesecu in redne vaje vsak drugi torek ob 8. uri zvečer v Knausovi dvorani. Predsednik: John Gornik, 6113 St. Clair Ave.; podpredsednik: Anton Anžlovar, 128 E. 55th St.; blagajnik: Joseph Gornik, 6105 St. Clair Ave. tajnik in načelnik: Math. Klun 1621 Newman ave. Lakewood, Ohio.

Vsa pojasnila daje društveni tajnik.

Slovensko lovsko podporno društvo.

Ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvorani. Predsednik John Žulič, 1278 E. 55 St. Jos. Rus, tajnik 1306 E. 55St. John Grdina, blagajnik 6025 St. Clair ave. Člani se sprejemajo v društvo od 16 do 45 leta. Bolniška podpora se izplačuje 3 mesece po pristopu v društvo po \$5.00 na teden. Kdor želi pristopiti mora imeti zdravniško spričevalo Natnneje pojasnila dajejo gorej omenjeni uradniki. Rojaki so vabljeni k obilnem pristopu. 20 sep n p.

Slovensko mladeniško društvo Ž. M. Božje ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, v mali Knausovi dvorani ob 2 uri popoldne. Predsednik John Kuhar, 383 St. Clair ave; I. tajnik Josip Glavič, 6401 Metta ave; načelnik Jakob Žele.

Ker daje to društvo v slučaju bolezni lepo podporo, \$6.00 na teden, se vabi vse slovenske mladenice k obilnem pristopu

Telovadno in podporno društvo: "Slovenske Sokolice" ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne. — Novopristopivša mora biti vpisana po kakih sestri Sokolici.

Telovadba dekliskega naraščaja je vsak petek od 7—8 ure zvečer. — Telovadba odraslih isti večer od 8—9 ure.

Starostka, Zofka Vilhar, 6029 Glass ave. Podstarostka, Marija Bricelj, 1243 E. 60 St.; tajnica, Marija Peterlin, 6314 Glass av.; Blagajnica, Ana Gorenc, 1258 E. 55th St.; Društveni zdravnik Dr. J. Seliškar, 6127 St. Clair.

NAZNA-NI-LO.

Slavnemu občinstvu naznanjava, da sva otvorila novi, oziroma prevredila najstarejši in prvi Slovenski pogrebni zavod v Clevelandu. Nabavila sva si novi krasni ambulančni voz za prevažanje bolnikov, bodisi v bolnišnico ali na dom. Imava vso pripravo najnovejšega sistema v zalogi. Imamo veliko število od najbolj priprostitih do najboljših krst (trug), vencev cvetlic in druge priprave, ki ktemu spadajo. Nadalje imava odprte in zaprte kočije za pogrebe, krste, svadbe, izlete.

Ker so naši rojaki vedno izpostavljeni tujcem, ki jih izkoriščujejo in izvlečejo iz njih zadnji cent, katerega so si s težkim delom prislužili, zato se rojakom priporočava v takih slučajih, da nas običejo, ker mi smo vedno pripravljeni postreči najceneje, kakor ne more kdo drugi, ker to opravljamo sami, in si prihranimo velike stroške, ker nimamo na razpolago agentov, ki veliko stanejo. Za dokazilo tega imamo že mnogo zahval.

Prvi slovenski državno izprašani balzamid. Ambulanca, kočije, itd. za vsako potrebo. Se priporočata

Zakrajšek in Žele,

6108 ST. CLAIR AVE. :: OBA TELEFONA.

ZIMA JE TU.

Glejte da se zavarujete proti mrazu in zimskem vremenu. Kupite si toplo in čedno obleko, ki vas bo grela obenem pa krasila. Pravkar sem dobil veliko zalogo najmodernejših.

Zimskih narejenih oblek

ki so čudovito počni. Samo pridite enkrat vprašat; ne boste dobili boljših oblek drugod za ta denar.

Ako se pa hočete malo bolj "postaviti", pridite k meni, da Vam umerim naročeno obleko; blago vsake vrste na ogled in vsaka pri meni narejena obleka zjamčena.

Da so rojaki pri meni res dobro postreženi, zato pričajo mnogoštevilni sedanjí odjemalci ki so zadovoljni za blagom. Želim samo to, da bi se kolikor mogoče dosti rojakov ogledalo prodajalno in se prepričalo o mojem blagu in mojih oblekah.

Pri meni dobite polno zalogo

moške oprave, oprave za fante in dečke. Obleka in oprava za šolske otroke.

Če boste enkrat kupili, boste prišli še večkrat. Vsem rojakom se priporočam

JOSIP GORNIK,
6113 ST. CLAIR AVE.

Podružnica.

672 Collamer St., Collinwood, Ohio

V podružnici imam poleg moške oprave vse potrebščine za ženske obleke, Dry Goods, krila itd. Collinwoodčanom priporočam svojo trgovino, ker je edina slovenska trgovina v Collinwoodu.

Tiha tragedija.

Na onemelih logov se je plačala počasi mrak in prepregel polagoma vso valovito poljano.

V aleji so si tiho šepetali slavi večerne vzdih, ko je sedel na trdi klopi Slavoj Sever globoko zamišljen v trpke sanje. Semintja je poslal svoje razpaljene oči v temno daljo, kjer so se na obzorju raztopili ostri vrhovi v lahni večerni megli, in takrat se je prikazal blede obraz, oblit z medlo meščinno, ki je pronikala v tenkih strunah skozi goste kostanje.

Da prokletstvo se vleče za menoj kakor senca, pri jasnem sonnem in blestem mesecu, od mladih dni. In to je največja krivica usode, da se še ni ozrla s pravičnim očesom na nepregledno verigo mračnih hipov, ki so se mi vsesali kakor krvine v kri in mozek, še vedno pada udar na udar na mojo dušo kakor kladivo po naklu. Niti najmanjše sreče mi ne privošči...

Iz polglasnih vzdihljajev se je tkala nit njegovega samogovora. Zdrnil se je nekoliko, ko je priplahotal netopir iz gostega mraka; kakor misel se je za hip izmotal iz teme in takoj ga je zopet pogoltnila temna dalja.

S takim zaničevanjem, s tako ironijo me je kaznovala ona, ki sem sanjal, da bo solnce mojim meglenim dnevom, kaznovala me je zato, ker sem pokazal, da mi je podarila blagohotna Parka povišek na hrbtni. Ha-ha, to se pravi grbast sem! Kako da sem mogel kaj takega pozabiti! — Čemu me ni zadavila mati pri rojstvu, videl me pohabljenega poleg sebe, zakaj me ni vrgla v brezdan jastrebov in kraguljem v hrano?...

Tiho so šepetale njegove usne v gluho temo. Na misel mu je prihajalo, kako so ga včasih v nižji gimnaziji dražili sodrugi radi te grbe. Pozneje se ga spoštovali ali vsaj puščali v miru, saj je bil postal prvi med njimi v šoli. Ogibal se je družbe ter živel v zatišju s svojimi knjigami. Njegovo obzorje je bilo daleko širje nego drugih součencev; mnogo se je pečal s poezijo in njegove stvari so objavljale najuglednejše revije.

Zadnje leto gimnazije je bil za domačega učitelja dvema paglavcema pri bogatem trgovcu, ki je imel štiri lepe hčerke. Kadar jih je Sever pozdravil, so komaj vidno odzdravile, edino Lave je izpregovorila tu-patam dobrohotno besedo z njim. Ni čudo, da se je njena podoba globoko vtisnila v dušo zaničevanega poeta — tako zaseka dleto ostre poteze v trdi mramor.

In kar je moralo priti, je prišlo, nekega majnikovega pol dne, ko ni bilo razen Severa in Lave nikogar v sobi. Prišel ji je — kleče vsa kipeča in vroča čuvstva, ki so mu razdejala dušo toliko časa. Saj je bila zmerom tako dobra z njim. Ali sedaj! —

Hi-hi-hi, gospod Sever, kaj ste se naučili tega v cirkusu? Vstanite no, da vas ne bo bolel hrbet!...

Šel je in ni črnil nobene besede več; blodil je dolgo po gozdu za mestom in zdaj v mraku zašel v mrtvi drevored.

Prokletstvo usode! Ne, sam sem kriv, zakaj pa sem pokazal, da nisem vstvarjen kakor drugi ljudje!

„Vstanite, da vas ne bo hrbet bolel!“, je rekla. Ha, to skeli, reže v srce, peče kot peklenski plamen zavrnence, proste na vekomaj. Morda se je razširila moja srčnosta že po celim mestu, kakor se razleže zoperna dišava po vzduhu. Težko da bi Lave prizanesla. Bilo je prefantastične iluzije, ki sem se opajal z njimi...

Kako lahko je umoriti mlado dušo, mu je hipoma preletelo možgane, tvoje sladke usnice — Lave, so z dvema besedama vkresale blisk, ki je zašel in vpepel vse moje nadeje, strah in vrgel v kani...

sta očesi jastreba, ki bo kljuval moje gasmoče srce.

Dvignil se je izmučen in utonil v senci gostega drevoreda. Kmalu se je spet izvil mrakom dolge aleje ter ubral pot proti mostu, ki je vodil čez reko, objemajočo malo mesto. Za njim je zazvižgal vlak in Severu se je zdelo, da se roga in posmehuje ta protivni glas. Kot dvoje krvavih očes sta se mu dozdevali svetilki na parnem stroju.

Sredi opuščnega mostu je postal. Hipoma mu je navlila vsa kri v obraz, toda v sledečem trenutku je zhledel kot smrt. Hladni blesk vzhajajoč lune je delal njegov obraz še bolj voščeno bled.

Ne morem drugače. Tvoje delo, usoda! je še siknil s sardonskim smehom in že se je začel iz mirne reke glasen jek, kakor da je telebnilo vanjo nekaj težkega. Mrtvaško lice polne lune, ki je plula po negibni gladini, se je razdrobilo na tisoč koscev, ki so se lovili po grebenih vzhurkanih valčkov. Čez nekaj časa se je zibala spet cela luna na umirjeni površini vode.

Po štirih dneh je ujel ribič bogat plen — truplo pogrešanega Severa. Zdravnik je konstatoval, da ga je obšla hipna blaznost, ko se je spustil v valove. O pravem vzroku pa ni zvedel nihče, zakaj Lave je molčala, očitajoč si na tihem njegovo smrt.

— Kadar pošiljate denar po Ameriki društvom ali prijateljem, tedaj se obrnite na nas. V zvezi smo z American Express Co. in imamo isto tako dobre "money ordre" kakor na pošti. Poštna pristojbina je zelo majhna.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

— Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

FRANK KMET, gostilna,
3922 ST. CLAIR AVE.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Želi vsem Slovencem znani gostilničar,

Frank Kovačič,

vogal St. Clair in 40. ceste nasproti Clev. Trust banke.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

vsem rojakom

FRANK ŠPELKO,

3504 ST. CLAIR AVE.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

želi vsem rojakom

ANTON LOGAR,

trgovina z manufakturnim blagom.

3837 ST. CLAIR AVE.

Popolen uspeh!

Hitra postrežba!

Najboljše zaupanje!

Najnižje cene!

To se lahko govori o najboljšem fotografu, kar jih je bilo še kdaj v slovenski naselbini v Clevelandu. Tekom kratkega časa, ko smo začeli za Slovence izdelavati fotografije, smo si pridobili toliko prijateljev in odjemalcev, kot nikdo drug prej neVsakdo, ki pri nas naroči slike, je popolnoma zadovoljen in nas priporoči še drugim prijateljem. Ne hodite torej drugam po fotografije, ko imate ravno v svoji sredini najboljšega fotografa. Mi ne plačujemo agentom odškodnine, da vezijo ljudi k nam, pač pa porabimo ta denar, da ljudjem lahko boljše slike po nižjih cenah izdelujemo.

Kdor naroči en duet slik, dobi eno veliko zastoj. Pogledajte si mojo izložbo v oknu, kjer se lahko prepričate o kakovosti blaga. Posebno se priporočam novoporočencem za najboljšo izdelavo slik, kakor tudi slovenskim trgovcem in vsemu občinstvu, da kadarkoli potrebujete dobre fotografije po nizkih cenah, da me obiščete. Z mojo postrežbo boste zelo zadovoljni.

Popolen uspeh!

Hitra postrežba!

Najboljše zaupanje!

Najnižje cene!

J. S. JABLONSKI,

6122 ST. CLAIR AVE. (NASPROTI TISKARNE "AMERIKA")

LOUIS J. LAUSCHE,

Prva in največja prodajalna domačega VINA
V CLEVELANDU.

Saloon, Kjer se toči Cleveland ulezeno pivo, najbolje žganje in izvrstne smodke.

Posebno se priporočam rojakom po celi Ameriki da naročijo vino za domače in druge potrebe pri meni. Jaz imam zares najboljše vino v Clevelandu. V dokaz tega so obilna priznanja od vseh krajev Amerike, kamor je bilo poslano naše vino. Kdor je enkrat naročil pri meni, je pisal še vsako leto, naj zopet pošljem nekaj sodov.

Vino je čisto domače, izprešano in pretočeno v sode v mojih lastnih kletih. Vsa poštna naročila se točno izvršijo ter odpošljejo na označeni naslov.

Moje vino uživa posebno priznanje po državah: Pennsylvania, Ohio, Illinois, Indiana, Minnesota, Colorado, Montana, Kansas in Wyoming. Številni naši odjemalci pošiljajo vsako leto velika naročila, ker res vedo, da dobijo vino, ki je vino, ter vedo, da moje vino lahko vedno še naprej prodajo.

Priporočam se v obilna naročila.

Vsem srečne praznike!

Louis J. Lausche,

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

John Grdina

6021-25 St. Clair Ave. N. E.

Narodni dom
"Ljubljana"

Jako velika, fino opremljena dvorana za igre in plesne veselice etc.
Dve veliki dvorani za društvene seje nalašč zato opremljene s preprogami in mizami.
Mala dvorana za poroke, vojaške vaje, pojedine etc.
Dve veliki sobi, kakor za šole, igranje na instrumente in drugo.
Velikanska lepo opremljena gostilna z najboljšimi pijačami vseh vrst in izvrstnimi smodkami.
Gorak in mrzel prigrizek vedno na razpolago.

Fino domače vino
Strelišče.

6111 St. Clair Ave. N. E.

Najstarejša slovenska
trgovina z manufakturnim blagom.

Velika zaloga ženskih in otroških klobukov.
Posebna pozornost se posvečuje nevestam; v zalogi imamo popolno opravo za nje.
Izdelane ženske obleke, gornja kri-la in spodnja.
Nadalje imam velik oddelk, kjer se prodaja vse potrebno za novorojenčke.

Izdelujemo ženske
obleke po naročilu.

Domači zdravnik.

Vnetje v grlu.

"Moje štiriletno dekle je do-
bilo ravno isto bolezen, za ka-
tero mi je že umrlo troje
otrok," pride tožiti oče. "Ko-
maj se sope; kašljati že ne
more več; glava in život, vse
je nekako napihnjeno. Kaj naj
storim?" — "Segrej vodo, v
katero si vli malce jesa; v
ta krop namoči obrisalno in
ovij z njo otroku vrat; na mo-
kri ovitek mora priti suha pla-
tnena ali boljše volnena ruta.
Ko mine tri četrti ure, ponovi
ovitek: tako delaj šest ur ne-
prenehoma. Potem pusti vrat
pri miru in napravi otroku mr-
zel kratki ovitek: v tem naj
ostane dete eno uro. Če bo sa-
pa potem še težka, napravljaj
otroku zopet ovitke okoli vra-
tu, ali zdaj samo še skozi dve
uri, in kolikrat se med tem časom
ovitek segreje, ponovi ga."

Oče je storil to in dete je
bilo v 30 urah zopet zdravo.
Namesto toplih ovitkov lahko
jemljemo tudi mrzle. Ko bi
vročina ne hotela prenehati,
morali bi napravljati mrzle o-
vitke na noge.

Vneti kri.

Jože je klal kravo. Pri delu
se je s krvavim nožem prav
globoko nrezal v palec. V za-
četku ni maral za rano, a kma-
lu mu oteče vsa roka, prihajalo
mu je vroče, in po roki so se
prikazale rumenkaste in plave
lise. Bolečine rastejo, revež ču-
ti, da se mu vnetje širi po
vseh žilah kakor ogenj.

Pokličijo Kneippa. Ta mu
je ukazal, naj si napravi vsak
dan štirikrat sopar na bolno
roko. Roka naj ostane pol ure
v soparu. Drugi čas naj se ro-
ka ovija do čez laktov s po-
kuhanim senenim drobcem
(senenimi cveticami). Drobec
se popari z vrelim kropom, do-
bro izkame in razprostre po pr-
tu, naj položi zdaj bolnik ro-
ko, in pri se tako zagrne, da

je vsa roka v toplem senu. V
štirih dneh je bila roka popol-
noma zdrava.

Neki gospod si je izrezal
kurje oko. Rana se je vnela,
in že so mislili, da je prišla za
gospoda zadnja ura.

Ta gospod je bolno nogo ko-
pal dvakrat na dan v topli se-
neni zavrelici, dvakrat na dan
jo je pa ovijal s toplim hvo-
ševim ovitkom (pri namočih
v hvoščevo zavrelico). Ker se
je bilo vnetje razširilo že po
vsem životu, omil si je bolnik
vsak dan zgornji život in si
napravil vsak dan spodnji ovi-
tek. V 10 dneh je bil ozdrav-
ljen. Za znotraj je dobil vsak
dan dva kozarca pelinovega in
čajbeljvega čaja.

Zaprta voda.

Poklicali so Kneippa k 70-
let staremu tesarju, da ga hitro
pripravi na smrt. Pride k
njemu, a kot dušni pastir ne
opravi ničesar, kajti mož teka
kakor blazen po sobi. Na vodo
ni mogel, in to mu je delalo
take bolečine.

Kneipp ukaže, naj pripravijo
pomocni stolec, vlije v škaf vo-
de prav vroče hvoščevo zavre-
lice in ga postavi v stol. To je
bilo kmalu pripravljeno. Mož
se je usedel na stal in sedel pol
ure v hvoščevem soparu: po-
tem je šel v postelj. V eni uri
se je Kneipp zopet vrnil a zdaj
bolnika ni bilo več treba pri-
pravljati za smrt. Voda je že
šla od njega, in bolečine so po-
nehale. Drugi dan so mu na-
pravili še en tak sopar; tretji
dan se je še malo spočil, in če-
rti dan je že zopet delal. Nih-
če ne bi vrjel, kako hitro je
pomagano s tako preprosto
rastlinco, če jo le rabiš o pra-
vem času.

Dobro je, če jemlje tak bol-
nik za znotraj vsak dan en ko-
zarc hvoščevega čaja. Ni tre-
ba vsega naenkrat popiti, raz-
deliš ga lahko na tri ali štiri
dele.

Ubojg dinar je trpel s to bo-
lezni, že več tednov. Poskusil

je sopare, ali niso mu več po-
magali. Temu smo nakladali
na spodnji život v prav vročo
hvoščevo zavrelico namočen
prt. Vsak dan en sopar za dve
uri en tak nakladek; to ga je
ozdravilo v nekoliko dneh.

Neka gospodinja je bila že
dolgo časa v postelji. Zdrav-
niki so hodili k njej, a poma-
gati ji niso mogli; rekli so da
ima ženska raka v mehurju.

Kneipp ji je svetoval, da naj
si skuha hvošča, namoči v to
zavrelico četverno vkup zlo-
žen prt in si dene ta nakla-
dek na mesto, kjer jo najbolj
boli. Takoj po prvem naklad-
ku so bolečine znatno jenjale.
Napravljala si je ta nakladek
pet dni zaporedoma, vsak dan
tri ali štirikrat, in obenem je
pila trikrat na dan malo hvo-
ščevega čaja. Peti dan je ne-
izrečeno trpela, ker je šel ve-
lik kamen od nje, kateremu
se je spoznalo, da se je moral
na površju precej razrušiti, pre-
den je mogel od nje. Od zdaj
je bila žena zdrava; tako se
je ulovil rak s kleščami vred.

Bolnik pri tej bolezni trpi
strašne bolečine, ki se s topli-
mi obkladji in sopari dajo kma-
lu olajšati.

Nek star kmet je trpel za
to boleznijo že dolga leta in
nazadnje mu je prišla ura, ki
nikomur ne izostane, proti ka-
teri tudi "kneippanje" ne po-
maga. Revež je trpel strašne
bolečine, dokler mu ni nekdo
svetoval, naj rabi, kar Kneip-
pova knjiga svetuje. Napravil
si je en sopar in en topel ob-
kladek s hvoščevo zavrelico,
in čudno: bolečine so kar mi-
nule in mož je pričakoval lahko
in brez bolesti zadnjo uro.

Vodenica.

Vodenicnemu človeku se vi-
di bolezen že na obrazu. Obli-
če postane staro, barva ble-
da in vela, okoli ušes se zbira
v mehurji voda, in sčasoma se
taki mehurji napravljajo po
vsem životu. V vseh teh me-
hurjih je voda: le potipaj s pr-

stom na enega, videl bodeš,
kako voda izgine pod priti-
skom.

Voda se zbira na različnih
krajih: enemu v trehuru, dru-
gemu okoli srca, tretjemu sa-
mo pod kožo, in po tem ima
tudi bolezne svoje posebno
ime kot trebušna, srčna ali
podkožna vodenica.

Če človek, po kaki bolezni
ni prav okreval, zlasti po škr-
latici, loti se ga rada vodenica.
Kdor ima enkrat to bolezen,
ne bo več dolgo tlačil zemlje.

Proti močno razširjeni vode-
nici ni več pomoči, a v začetku
ni pomoč tako težka. Voda se
mora izvajati zunaj in znotraj.
Za znotraj je pri srčni vode-
nici rožmarinevo vino, za tre-
bušno pa bahatov čaj. Za zli-
naj pa je treba vsak dan krat-
kega ovitka. Ali ovitek ne sme
biti topel: mrzlejši ko je, bo-
lje bo dejal. Topel ovitek bi
bolezen le prav raznetil. Ka-
kih osem dni se napravlja ovi-
tek vsak dan, pozneje le dva
ali trikrat na teden.

Za srčno vodenico se naj
namesto spodnjega ali kratke-
ga ovitka napravljajo podkladi
in nakladi.

Bolni vrat.

Edenindvajseti deklici je
vrat tako obolel, da ni več i-
mela nobenega glasu. Zdravni-
ki so jo ozdravljali, a poma-
galo ni nič. Prišla je h Kneip-
pu iskat pomoči. Dobivala je
vsak dan dva ali tri polive na
hrbet in ravno toliko polivov
na kolena, in vsak dan je ho-
dila večkrat po mrzli vodi. Us-
peh je bil ta, da je mogla peti
dan že zopet malo govoriti:
šesti dan se ji je pa, ravno ko
se je obhlajala, vrnil glas. Čist
in jase, kakor le kdaj poprej.

— Kdor ima naprodaj zem-
ljišče, lot, hišo, hišno opravo
ali kaj drugega, naj dene oglaš-
je v naš list in bo dobil v najhi-
trejem času kupca. Cene ta-
kim oglašom so samo 50 cen-
tov za vsakokrat.

POZOR!

Rojaki in rojakinje.

Vabiva vse rojake v Collin-
woodu in okolici na svojo otvo-
ritev gročarije in mesnice. Pri-
dite in prepričajte se sami, in
videli bode, da se Vam nudi
lepa prilika po ceni živeti. Do-
važati hočeva vsakomur na
dom. Cene bodejo nizke ter iz-
vrstno, sveže, in snažno blago.
Torej rojaki ogledajte si našo
novo urejeno trgovino, katero
sva otvorila v torek 13. decem-
bra na Park ave. Stop 117. v
Collinwoodu.

(101) VIDMAR BRATA.

OGENJ! Zavarujte se proti nezgodam! OGENJ!

Pri slovenskem zavarovalnem agenciju

Kje?

A. Haffner-ju

Zavarujem hiše, pohištvo, steklene šipe (plate glass) blago
skladišča (stock) vseh vrst konje, vozove, ter sploh vse
kar vam more kak tujec zavarovati.

POSEBNOST! Kadar se selite, ne pozabite premeniti na-
slova na zavarovalni polici, ker v slučaju ognja bi ne dobili
odškodnine, isto velja tudi kadar oddaste posest komu dru-
gemu. Da si prihranite pota in nepotrebnih sitnosti pridite
k meni in jaz vam uredim vse potrebno in zastoj. Vse
informacije glede zavarovalnine zastoj. Oglasite se pri me-
ni prej ko oddaste zavarovalnino kakemu tujcu. Se pripo-
ročam rojakom. — Na uradu Cleveland Trust Co. St. Clair
in 40. ceste od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer.

A. HAFFNER, 6102 St. Clair Ave.
v 2. nadstropju

Za Božič

in Novo leto
pošiljajo Slo-
venci kaj radi

darilo svojcem v staro domovino in iz Zje-
dinjenih držav zgolj gotov denar; to pa
najbolje, najceneje in najhitrije preskrbi

FRANK SAKSER CO.,

32 Cortlandt Street,
New-York, N. Y.

6104 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, O.

SCHWALBOVA

popolna zaloga domačih in importiranih vin in likerjev.
Mi vam prihranimo denar. Pridite in pogledajte, ko name-
ravate kaj kupiti za praznike.

SCHWALB LIQUOR STORE,

6112-6114 ST. CLAIR AVENUE

POSEBNOST za PRAZNIKE:

1 kvort dobrega žganja . . .
1 „ najboljšega tokajskega vina
1 „ najboljšega Sherry . . .

\$1.00

KUPON.

Izrežite ta kupon in za
njega dobite 3 kvorte
vina in whiskya, kakor je
omenjeno v tem oglasu
pri posebnih cenah.

Če hočete dobiti to blago, morate prinesiti kupon s seboj.

Prošnja strajkarjev

Na uradu društva sv. Barbare, št. 20, v Claridge, Pa. priobčujemo sledečo prošnjo.

Dragi bratje in rojaki: Na žalostni položaj in druge okoliščine so nas zopet primorale, da se obračamo do vas z milo prošnjo iskajoč pomoči. Znano vam je iz časniških poročil, da so premogari v Westmoreland County še vedno na štrajku, za priznanje pravice in svobode, o katerih sedaj ni bilo govora.

Deveti mesec naše krhke borbe je nastopil, a mi še strajkamo in vztrajamo, da si smo do velikih zlogov prestali in vztrajati hočemo do skrajnega. Glavni premogovi moloh's pomoleh gleda na nas, on ve za naše muke, vidi naše zmrzljive otroke ter jokajoče žene strajkarjev, katerih objokani in vestrani obraz bi tudi omečil kamen ter krik nedolžnih otročkov proseč nas kruha; toda kompanist se ne gane, da bi nam dal ono, kar smo mi napočili zanj, in to je samo odstotek od njegovega dobička. Kapitalist je doslej ostal nem našim zahtevam, in upa in ni ali, da nas dobi nazaj na svojo vrhovo in da bo še dalje izkoriščeval premogarske žulje. Toda mi pa mislimo, da do tega nikdar več ne pride, zlati časi so za nje minili. In to bo preprečil naš pogum naša razredna zavest, ki kriči po osveti za storjene krivice od stranih bosov in njih priganjačev.

Torej, da se nam pravične želje uresničijo, obračamo se do vas bratov in rojakov z upanjem, da nam pripomorete s kakim malim darom, da vztrajamo še naprej. V ta namen smo ustanovili odbor društva sv. Barbare, št. 20, ki ima namen nabirati darove za uboje siromake. Organizacija U. M. W. of America nam res veliko pomaga za potrebni živež, toda nas je veliko, ki ne moremo več plačevati za družstvo in bodemo, dasi ne radi, morali ga zapustiti; mrazu in zimi se pa tudi ne moremo zoperstaviti; sklenili smo raje mraz in glad trpeti, ko pa družstvo zapustiti, dasirovno smo že sedaj raztrgani in bosi.

Torej dragi bratje in rojaki, spomnite se naš po vaši zmožnosti, prisiljeni smo trkati na brata usmiljenja, proseč vas pomoči, da se bodemo mogli še nadalje boriti za naše pravične zahteve. Vsaki najmanjši dar je s hvalečnostjo sprejet in objavljen v listih. Ako vas bo kedaj zadela enaka usoda, bodemo tudi mi pomagali in stotero povrnil. Vi sami veste, da glad in lakota boli, in ako vidite otroka prosečega vas kruha, katerega pa ni nikjer vzeti, ker ga ni, veste v kakšnem položaju smo. Zatorej dragi bratje, uslišite nas! Vsi dobrohotni doneski naj se blagovoljivo pošiljajo na brata John Gornik, Box 85, Claridge, Pa. Westmoreland Co. John Moč. Frank Zupančič, Jakob Tanežič, podpiši.

Dober kolega. Glasoviti dramatik Labiche je sedel nekega dne v nekem pariškem gledališču pri predstavi. Med dejanjem pa se je razgovarjal z mladim tevalirjem, ki je hvalil na svojo moč njegovo umetnost, končno pa poprosil dramatika, da mu sme prečitati neko svoje delo. Vljudo mu je določil Labiche, dasi s težkim srcem, da mu uro, ko ga hoče čaka doma. Res je prišel določena dne kavalir k dramatik in prinesel s seboj obširen rokopis. Sedla sta, in mladi kavalir je začel čitati, njegovo delo pa je bilo tako dolgočasno, da je Labiche že pri tretjem verzoru prav sladko zaspal. Kavalir dolgo je spal tega Labiche ni vedel, ko se je pa zbudil je zapazil, da ga je njegov kolega tudi Labicheva zlata, z rokopisi okrašen ura, ki fran-

kov in še nekaj drugih dragocenosti.

Italijanski železničarji — tatovi. V Neapolju so aretirali te dni celo tatinsko družbo, ki je kradla že leta in leta blago iz železniških vozov. Na sled jim je bilo tem težje priti, ker so bili člani te tatinske družbe sami železničarji. Cela družba je bila dobro organizirana in je imela v posameznih mestih svoje redne odjemalce. Dosedaj so zapirli 14 železničarjev in nekega veletrgovca, ki je bil njih odjemalec.

Avstro - Amerikanska ČRTA.

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Brzi poštni in novi parobrodi na dva viklaka.

Martha Washington, Laura, Alice, Argentina in Oceania.

Druge nove parnike, bodo vozili 19 milj na uro, gradili. — Parniki odplujejo iz New Yorka ob sredah ob 1 popoldan in iz Trsta ob sobotah ob 2 popoldan proti New Yorku. — Vsi parniki imajo brezčlen brzojav, električno razsvetljavo in so, moderno urejeni. — Hrana je domača. — Mornarji in zdravniki govorijo slovensko in hrvaško.

Za nadaljne informacije, cene in vozne listke obrnite se na naše zastopnike ali pa na:

PHILIPS BROS. & Co.
Gen'l Ag'ts, 2 Washington St., New York.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo in najboljšo sredstvo za rast las, proti izpadanju las in odstranitvi luskin na glavi, t. j. Alpen tinktura in pomada, od katere resnično moškimi in ženskimi zrastejo lepi lasje; ravno tako moškemu zrastejo lepi brki in brada. Revmatizem v rokah in nogah se popolnoma odstrani, ravno tako kurja očesa, ozeblina, bradavice in potne noge to zdravilo hitro odstrani.

Vprašajte pri
J. WAHČIČ, 1092 E. 64th St. Cleveland, O.

6117 St. Clairav. **FRANK GORNIK, 6117 St. Clairav.**

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem dobil veliko zalogo

gumijevih čevljev (Rubber Boots)

kakor tudi drugih zimskih čevljev. Priporočam se vsem Slovcem in Slovenkam za obilen obisk. Svoji k svojim!
Frank Gornik, 6117 St. Clair Ave.

Najnovejše CIGARE

se imenujejo

"Slovenski Sokol"

Te cigare so štirih vrst in kakovosti, katere vse imajo to lastnost, da so boljše kot vsake druge cigare. Vsi slovenski gostilničarji po Ameriki, zlasti pa v Clevelandu bi morali imeti te smotke. Izdelujejo in prodajajo se na korist podpornega društva "Sokol".

Edini prodajalec za te cigare je

Jos. H. Miller,
917 Woodland Ave.
Cleveland, O.

Pošiljajo se tudi izven mesta. Pišite na prodajalca za cene. Nadalje priporočam Slovcem največjo in najboljšo zalogo žganja na drobno in debelo. Moja večletna delavnost med Slovenci je znana in vsi vedo, da prodajam le dobro blago po dobrih cenah. Naročila za žganje se sprejemajo tudi iz drugih mest.

Pišite po cene.

Dr. E. L. Siegelstein

AKO TRPITE NA:

Zeločene bolezni, slabi prebavi, driski, koži boleznim, ali oko imate reumatizem, glavoboli, krofelnje, hripavost, nadulje ali jetiko, srčno napako, nervoznost, slabo splošno, letar, ledje ušes ali oči. Napljenost, trebuh, katar v nosu, glavi, vratu ali seledon. Tudi če nevarstvo, maruje ali kako druge notranje ali zunanje bolezni, kakor tudi tajne spolne bolezni, pišite ali pa pridite osebno, na navedeni naslov na kar vam bo pomagano.

Pošljite 10 centov v znak zahvale, in dobili boste brezplačno znamenito od Dr. E. L. Siegelsteina spisano knjigo, **Človek njegovo življenje in zdravje** katerega je v vsaki hiši zelo potrebno.

Vesela novica.

Vesela novica, za tiste ki bolehalo na katarju, v nosu, grlu ali pljučah, za kar je vselej posledica jetika. To se sedaj lahko ozdravi. Koliko vas čitatelev ve, da v Avstraliji, južni Kaliforniji, v Texas in Colorado raste posebna vrsta dreves eukaliptus zvan, ali pa smreke. Tam kjer rastejo ta drevesa ni katarja ali pljučnih bolezni. Cvetje od teh dreves napolni zrak, ki v se vdihani napolni pljuča in uniči vse bolezni.

Toda sedaj ni treba nobenemu, ki boleha na katarju ali pljučah, da bi šel v omenjene kraje, si napravil velike stroške, kajti najnovejši in naboji zdravilstvo je iznašlo aparat, iz katerega se oljni zrak vdihava v se, ki vam ne le bolezni olajša pač pa tudi popolnoma ozdravi. Tak aparat je sedaj v Clevelandu, in vsakemu Slovcu je ena zdravniška preiskava in en poskus na tem aparatu zastoj. Oglasite se v uradu zdravnika, bivšega koronerja.

Dr. E. L. Siegelstein,
308 Permanent Bldg.
na Euclid ave.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

VERUJTE IN ZAUPAJTE SVOJE ZDRAVJE

sama onemu, kateri vam čeno na belem svoje uplívno delovanje in mnogobrojne uspehe s originalnimi priznanji in priznanimi jasno dokazuje. Prazno oglasovanje, prazne objave in samohvalne se nikdar niso nič veljale. Ljudje naj nas sami hvalijo in priporočajo. Podpisano resno besedo naših lastnih rojakov s katerimi naše solidno delovanje, zudodolne uspehe priznavajo ter nas vam priporočajo. Zaupajmo naše zdravje samo onim zdravnikom kateri so že mnogim življenjem rešili in se samostojno ga mladoletnim neiskusnim zdravnikom in samohvalcem, da bi se nad nami ušli in prakticirali.

Slavni zdravnik od The Collins N. Y. Medical Institute kateri je največji in najslavnejši v celni Ameriki, smemo reči najpriporočljivejši na celni svetu. — Zamorejo dokazati preteklost katere ne najdemo na celni svetu. To vam na tisoče in tisoče originalnih, javnih priznanj in zahvalnih pisem jasno kod solnce dokazuje.

Berite te pisma naših rojakov in sodite sami.

Moj dragi zdravnik!
Nevem ako še kedo na svetu ve toliko kakor jaz, kako strašno je boljavati na maternici in ostalih ženskih boleznih. Moja prijateljica me niso več spoznale, tako sem upadla in me je bila samo še kost in koža. Specialisti, profesorji in zdravniki so poskušali najbolsje z mano ali vse je bilo brez uspeha ali kazalo, da ni več pomoči za mene. Treš kakoga upanja sem se še na Vas obrnila in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila prejšnja. Sprejmite prošnjo moje najlepše zahvale in dajte to v časopis, da moje prijateljice vedo kje da se ženske bolezni in neprilike tako zudodolno ozdravijo. Se enkrat najlepše zahvala in vam ostajam hvalečna.
Mrs. Julija Kalman, 354 E. 54 St., New York.

Ako na katerej koli bolezni trpite obrnite se takoj osebno ali pa pismeno na Dr. S. E. Hyndman vrhovnega zdravnika od THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET -- NEW YORK, N. Y.

Uradne ure, za osebne obiske so: Vsaki dan od 10 do 5 ure popoldan Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 popoldan. Vsaki torek in petek zvečer od 7 do 8 ure.

Velečastni zdravnik!
Pred nedavnim časom sem bil popolnoma pobit, duševno in telesno. Uničen in vseh spolnih moči se me še skoro popolnoma zapustilo, tako da sem brez premisleka okoli blodi in se na samem otisil. Ko me je moj prijatelj nasvetoval na Vas, sem se podal v Vaše zdravilnico in sem sedaj najzdravnejši moč na svetu. Vi ste napravili čudež nad menoj, radi tega Vas vsemu rojaku v takem položaju kod sem jas bil najbolsje priporočam. Antony Barasovich, 37 Hutchins Str., Batavia, N. Y.

Moj dragi zdravnik!
Vi ste me tako dobro ozdravili moje telesne bolezni in spolnih slabosti, da ne morem najti dovolj hvalestnih besed za Vas in za Vaše hitro ozdravljenje in do broto katero ste mi skazali. Vzemite si prostost da Vas najzdravnejše priporočam vsem mojim rojakom kod najbolsje ga in največje zdravilnici, katerega namen je ozdraviti vsakega bolnika in si pridobiti prijatelje po celni svetu. Z spoštovanjem
Mike Polak, 368 Helen Str., Mo. Kees Rocks Pa.

Prva in največja slovenska narodna trgovina z zlatino, zlatino in srebrnino, optike, gramofoni in harmonikami v CLEVELANDU, O.

3909 ST. CLAIR AVE. N. E.

Priporoča za božične praznike svojo veliko zalogo ur, zlatih in srebrnih ter nikelnastih, dalje prstane, uhane, obeske, verižice, zapestnice itd. v največji izbiri in po najnižji ceni. V zalogi imam tudi gramofonske plošče za obe strani. Petje v slovenskem, češkem, poljskem, hrvaškem, nemškem in drugem jeziku. Popravila po najnižji ceni.
SVOJ K SVOJIM!

E. A. SCHELLENTRAGER, LEKARNAR.

3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.

Preženite kašelj

z Schellentragerevim prsnim balzomom. Hitro ozdravi kašelj, prehlad ali pa denar vrnemo, 25 in 50c steklenica

JOS. KOZELY, 4734 Hamilton av.

Slovenska gostilna.

Se priporočam rojakom v obilen obisk mojih dobro urejenih prostorov, in obljubujem dobro postrežbo. Dobi se najboljšo staro in novo vino. V središču tovarniških prostorov. Svoji k svojim!

Prva in edina Slovenska lekarna v Ameriki.

Vsakovrstna zdravila za zdravniške predpise in za domačo uporabo. Razna družinska zdravila. (W. F. Severa Co. in druga) za vsakovrstne bolezni. Knepljiva zdravila, rože in čaji — Toaletne potrebščine: krtače, prah in reno pomade in masla. Masla za lase, zmožljiva zdravila za spolne bolezni. Posebnosti: Starokrajke Marijačske kapljice, steklenica 25 centov. (5 za \$1.00.) Lastno maslo za revmatizem. Steklenica 50c. Zdravniški nasvet zastoj. Pismena naročila točno razpošljemo. Pošiljamo zdravila in potrebščine po celni Ameriki.

National Drug Store, Slovenska lekarna

6036 St. Clair ave. Cleveland, Ohio

V DELU JE KATALOG NAŠIH POSEBNIH ZDRAVIL.

Slovenska trgovina z zlatino.

Imam v zalogi vsako vrsto ur kolesovje in veržič, kakor poročne in S.N.P. Jednotne prstane in privezke. Popravilanje ur vseh vrst jamčeno. Se rojkom toplo priporočam.

JOHN REBOLJ, 6120 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Svoj k svojim! Brat k bratu!

Kdo je vaš zobozdravnik?

Vi lahko prihranite denar, če pridete k nam, predno se drugje zgledate. Preiskava zastoj. Zobe deremo brez bolečine ali pa ne vzamemo denarja. Vprašajte nas za neplatirane zobe. Nič ni pretežkega za nas in naše cene so polovico nižje kot drugje. Vsako delo garantirano za 10 let ženska postrežba. Govori se v vseh jezikih.

RED CROSS ZOBOZDRAVNIKI,
6496 St. Clair Ave. vogel Addison Road, prvo nadstropje.

SLOVENSKA DVORANA,

MIHAEL SETNIKAR,

6181 ST. CLAIR AVE.

Priporoča rojakom in društvom prvo slovensko dvorano v Clevelandu za veselice, igre, za poroke in kratne slavnosti kakor tudi za vse druge prilike. Priporoča svoj dobro urejeni saloon. Svoj k svojim!

Največja Slovenska vinska

trgovina kakor tudi trgovina z žganjem in likerji na

debelo in drobno je

Geo Travnikar-jeva

6102 St. Clair Ave.

Vsakteri, kdor kupi za en dolar ali več omenjenega blaga, dobi za božič prosto, zastoj steklenico (flašo) dobrega starega vina in z dvema dolarji nakupnine pa steklenico finega Cognac Brandy. Za novo leto pa krassen koledar. Priporočam se občinstvu za obilen obisk.

Geo. Travnikar.

Na velike sode še vedno prodajam vino, ako ravno je bilo grozdje letos drago. Rudeče vino po \$25. barel, belo po \$30 barel. F. O. B. Cleveland Tropicnevec v sodčkih \$3.00 galona.

Pri tem imam še znižane cene na Rock & Rye, Bitters, Bitter Wine, Kimel, Black Berry, Rum, Sherry, in Port Wine, Rum Punch, Wild Cherry, Brandy, kranje, tropinjevec, šampanjec za sveti večer in drugo.

Moskva, 11. dec. Lev Nikolajevič Tolstoj je zapustil oporok, s katero je svoja posestva, izvzemši Jasno Poljano, zapustil svoji družini. Celo premoženje, vstevši posestva, znaša okroglo deset milijonov rubljev. Vse svoje imetje na Jasni Poljani je pa zapustil v prid prodelne svrhe, posebno za tista mesta kjer vlada velika revščina. Rodovina Tolstoj ima odloži predmetenja le quibet

STOTINE

priznanje iz vseh slovenskih naselbin Amerike imamo glede fine, trpežne in najcenejše izdelave društvenih pravil, uplačilnih knjižic, zdravstvenih listkov, društvenega papirja in društvenih potrebščin druge vrste.

Tisoče

priznanj imamo od slovenskih, angleških in drugih trgovcev za fino izdelavo vizitnic, trgovskih papirjev, računov, kuvert, mlekerskih listkov, žrebalnih listkov in druge tiskovine, ki spadajo v to stroko.

Milijone

društvenih tiskovin je že izvršila naša tiskarna za društvene veselice, koncerte, picnike, zabave in zborovanja. Letake vsake mere, vsake barve, vstopnice za veselice, pivski listki, naznanila, vse te tiskovine naročajo društva pri nas po celi Ameriki, ker vedo, da dobijo boljše delo in ceneje kot kje drugje.

Pišite po cene kateresibodi tiskovine! Dela vam izvršimo točno dobro in najceneje.

Mi smo tudi zastopniki Amerikan Express Company in plinove družbe.

The Amerika Publishing Co,

6119 St. Clair Ave. N. E. = = Cleveland, Ohio.

Kako je Jernej Lumpač prosil za orožni list?

Jernej Lumpač je bil star, pa celi fari dobro znan postopac, ki ni nikoli ničesar delal, pa vedno dobro živel. Kje dobi denar, so ljudje pač sumili, posebno še, ko jih je v tej njihovi sumnji tudi še sodnija potrdila. No, pomagati si pa vkljub temu niso vedeli drugače, nego da so si kupili nove klfuavnice, ali pa dali vsaj stare popraviti.

Jernej vam je bil precej potegnetjen a postava, širokih pleč in ploščate skoro kockaste glave, z mračinami, neostriženimi lasmi. Ne smete pa misliti, da je bila z velikostjo glave tudi njegova pamet v pravem razmerju. Da, nekateri hudomušniki so še celo zatrjevali, da celo luna ni brez upliva na njegovo možganje.

Drugače je bil sicer miren — kot taki — vendar pa ni ostal hladnokrvnen, če so drugi vanj sili in rili. V takem razpoloženju je tudi večkrat kaj napravil, zaradi česar se je moral brzditi pokoriti. Tako n. pr. zagnal nekoč paglavcu, ki ga je dražil, katerega pa ni mogel ujeti, kamen s tako silo, da bi ga kmalu ubil. Posledice si lahko mislite.

Tako mu ni bila ječa nikaka spanska vas — nasprotno, celo sam je trdil, da bi se prej izgubil doma v svoji sobi, kakor pa v ječnih prostorih.

Midva sva se pa vkljub vsem tem njegovim, lepim prirojenim lastnostim dobro razumela; zato mi je pa tudi večkrat povedal kako, ki bi je komu drugemu gotovo ne bil. Tako sem zvedel enkrat od njega tudi zanimivo povest, kako je prosil nekoč za orožni list, pa šele, ko sem mu zagotovo obljubil, da je ne bom nikomur povedal.

"Tisti čas", tako mi je pravil, "je prišel k meni v ječo kakor nalašč pisar, vsaj kakor sem ga sam obsodil. Ne da bi upošteval dolgečas mi je prišel tudi še radi nečesa drugega, važnejšega kakor nalašč.

Premišljal sem namreč ravno, kako bi neki izprosila od gosposke dovolilo, da bi smel jaz, Jernej Lumpač, javno nositi orožje. Pa se mi ni hotelo zasvetiti v glavi! Omenil sem nekoč svojo željo pazniku, trdosrčnemu, kar ga je bilo v koži, pa je starec sitno zarežal nime, rekoč, da se mi meša.

No, kar tako hitro se pa vendar nisem dal odpraviti. "Če ta reva sitna noče, ki nima pravzaprav nič za govoriti bo pa kdo drugi. Višji gospodje, ki so vsem, torej tudi v vseh dobrih lastnostih — na ta način tudi v usmiljenju itd. — višji in boljši kakor ta birček, mi ga bodo pa čisto gotovo dali, ko jim še povem, da ga res rabim."

Zato sem vkrepal in tuhtal, pa zopet tuhtal in vkrepal, kako bi prišel do orožnega lista — In ta gospod sedaj se mi je zdel kakor rešilni angelj, ki mi bo pomagal do zaželenega cilja. "Ta gospod je gotovo bolj izkušen v takih rečeh kakor jaz; gotovo bo tudi to vedel. — Potem se me pa le boj, glava sitna, če ga dobim! Mislim, da potem ne boš imel več take korajže, nad menoj svojo sitnost stresati. — Sicer bo pa tudi orožnikom in drugim takim radovednežem imenitno strašilo, kadar bodo le preveč sili za mano tja, kjer nobenega ne rabim." Tako sem si mislil.

Z gospodom sva se kmalu spoprijaznila. Bil je ves drugačen človek, kakor pa moj paznik, čeravno je bil gotovo najmanj trikrat toliko pameten kot on.

Razodel sem mu ves svoj naklep in ga obenem prosil, če bi mi ne mogel vsaj prošnje napraviti, ker jaz ne vem, ne kako, ne kaj.

Gospod, prijazen kakor je bil, se je res nekako smešno namuzal, a se vendar takoj vedel in začel pisati — papir, pero in črnilo ni je bil že prej, ne vem za kaj, od paznika izprosil.

Slavni naš magistrat!

laz, Jernej Lumpač, po stanovanju postopac, rojen dne 13. marca l. 18... okoli polnoči v Hudem gozdu pri N., ponižno prosim, da bi se mi dovolilo, nositi orožje. Svojo ponižno prošnjo opiram na sledeča dva razloga:

1. Nisem nikoli varen pred nepoklicanimi, a zraven tega nevarnimi osebami, od katerih sem bil tudi že parkrat prijet, kar vam pričajo najlažje domači orožniki.

2. Sem dobro vajen orožja, kar tudi lahko potrdijo zgoraj navedene priče.

Popis osebe:
Velikost: stanu primerna.
Obraz: zabuhel, zaradi brezbriznosti jetniških paznikov neobrit.

Lasje: nmetniški
Ušesa: skoraj živalskim podobna in z izvrstnim sluhom
Nos: zaradi potrpežljivosti navadno razbit, a vkljub temu izvrstno duhaajo.

Oči: ponižne dobro teme vajeine.
Roke: kosmate, daleč segaajo.

Noge: izvrstno vajene teka. Trdno se nadejajoč, da ga bom čimprej dobil, pred možni postave vedno ponižni

Jernej Lumpač, začasno na Zabajku celica 20 v Ljubljani

Ko je vse to skončal, mi ga je še enkrat prebral in zapečatil.

"Zakaj ste pa naredili toliko popisa: tedaj me bodo pa še lahko spoznali, če me kje/zalote in to pri meni najdejo. — In pa nekatere točke! zakaj ste me pa tako popisali n. pr. postopac, živalska, med nama rečeno, v..... ušesa, dolgi

svetu — — —

prsti, oziroma roke itd. itd?"
"To mora biti tako, moj ljubbi Lumpač", mi je odgovoril prijazen tovariš, "sicer ga ne dobiš. Gosposka ima vedno svoje kaprice, pa hoče vse natanko."

Ta odgovor me je vendar vsaj deloma potolažil, da sam prošnje gotovo ne bi bil tako naredil, če bi jo znal.

Teško sem pričakoval odgovora, ker sem imel že skrajno prost biti. Po nepotrpežljivem čakanju je vendar prišel, v pravem pomenu besede prišel. "Peti dan namreč stopi k nama v celico komisar z dvema drugima, me grdo pogleda, pa reče s tistimi mirnimi, navidezno brezizraznimi, zato pa za obtoženca več kakor izraznim glasom:

"Zaradi norčevanja iz javnih postav se vam zapor za sedem dni podaljša" in, ne meneč se dalje zame, mirno odide.

Skoraj se nisem zavedel, kje da sem. Tako razočaranje! Namesto orožnega lista — še sedem dni zapora, ki sem ga bil že itak sit! Tega pa se vendar nisem pričakoval od gosposke. — Ali ni mi bilo še navsezadnje toliko za zapor — saj sem ga že itak vajen — ampak, da orožnega lista nisem dobil, to se mi je za malo zdelo.

Kaj sem hotel? Ko sem bil zopet enkrat prost, mi zopet ni kazalo drugega, nego nositi grožnje protipostavno — ker brez njega nikakor nisem hotel biti — dokler mi ni naposled sodnija pregnala za vselej tega veselja."

Je že tako na tem božjem svetu — — —

Razne spolne bolezni gotovo ozdravimo z našim zdravilom v 4 do 10 dnevih. Z starim zanesljivim zdravilom. Iz dobre lekarnice
Loeb Drug Store, 1650 Payne Ave. vogal 17. ceste.

Slovenske trgovine.

Sledeče trgovine priporočamo rojakom:

SALOONI:
FRANK JENŠKOVIČ,
5393 St. Clair ave.

JOS KOZELJ,
4734 Hamilton ave.

MIKE SETNIKAR,
6131 St. Clair ave.

JOHN KROMAR,
998 E. 63rd St.

ANTON BAJUK,
3141 St. Clair ave.

LOV. VEHOVEC,
4047 St. Clair ave.

LOV. PETKOVSEK,
965 Addison Rd.

ANTON ZAKRAJSEK,
991 E. 64th St.

JOHN BRESKVAR,
3528 St. Clair ave.

FRANK STERNIŠA,
1009 E. 62nd St.

JOS SAJEVIC,
6317 St. ave.

FRANK PUTZELI,
3209 St. Clair ave.

JAKOB GRDINA,
513 Collamer ave, Collinwood

ANTON SHEPEC,
4229 St. Clair ave.

FRANK KMET,
3922 St. Clair ave.

FRANK KORČE,
6006 St. Clair ave.

JOHN BLATNIK,
6304 St. Clair ave.

JOHN SVETE,
6120 St. Clair ave.

LOUIS J. LAUSCHE,
6121 St. Clair ave.

MARTIN NOVAK,
1029 E. 61st St.

JOE NOSSE,
1226 E. 55th St.

JAKOB LAUSHE,
6101 St. Clair ave.

ANTON KUHELJ,
3822 St. Clair ave.

AUGUST BUDAN,
1423 E. 39th St.

FRANK JURCA,
1287 E. 55th St.

SLOVENSKA GOSTILNA,
3855 St. Clair ave.

JOHN GRDINA,
6025 St. Clair ave.

JOS. ZALOKAR,
999 Addison Rd. N. E.

JOSIP BIZJAK,
6022 St. Clair ave.

MATH. HRASTAR,
5920 St. Clair ave.

ANTON NOVAK,
1056 E. 61st St.

J. POSCH,
4426 Hamilton ave.

ANTON BRODNIK,
6514 Juniata ave.

JOHN BRODNIK,
1021 E. 62. St.

Trgovina na debelo z vinom in žganjem.

GEO. TRAVNIKAR,
6102 St. Clair ave.

GROCIJE:
JOHN PIRNAT,
3512 St. Clair ave.

PREVEC & PEKOLJ,
1293 E. 55th St.

CHAS. KARLINGER,
3942 St. Clair ave.

JOHN SPECH,
6302 Glass ave.

FRANK URANKAR,
1192 Norwood Rd.

KUHAR & JAKŠIČ,
3830 St. Clair ave.

MRS. J. SKEBE,
960 E. Collamer St.

BRIVNICE:
FRANK ŠKERJANEC,
6124 St. Clair ave.

To so sami slovenski trgovci, katere slovenskemu občinstvu v naši naselbini priporočamo. Pa tudi rojaki po drugih naselbinah se lahko poslužujejo teh naslovov, in kadar rabijo, naj pišejo na enega teh trgovcev ki jim bo drage volje postregel. Upamo, da se njih zgani še več, ki do sedaj še niso oglašeni. Natančnejša pojasnila dobite v uradništvu 6119 St. Clair ave.

LEO ZIEGLER
3904 St. Clair ave.

MESNICE:
OGRINC & ANZLOVAR,
6124 Glass ave.

FRANK VESEL,
4034 St. Clair ave.

JOE KLOPČIČ,
1029 E. 62nd St.

MESNICA IN GROCERIJA:
JOS FURLAN
1604 E. 81 St.

ČEVLJARSKE PRODAJALNE:
FRANK SUHADOLNIK,
6107 St. Clair ave.

FRANK BUTALA,
6220, St. Clair ave.

KROJAČI:
JOSIP GORNIK,
6113 St. Clair ave.

JOS HREN, p. d. ŽIGEC,
4033 St. Clair ave.

JOHN GORNIK,
6105 St. Clair ave.

JOS. KUŽNIK,
3545 E. 81st St. Newburg.

ANDREJ JARC,
6110 St. Clair ave.

LOVRENC URBANIJA,
1367 E. 43rd St.

BANČNI ZAVODI:
FRANK SAKSER Co.,
podružnica, A. Bobek poslovd.
6104 St. Clair ave.

SLAŠČICARNE:
GEO. BOŠTJAN,
6010 St. Clair ave.

FRANK OBLAK,
3843 St. Clair ave.

ŽELEZNINA — POHISTVO
i. t. d.

ANTON GRDINA,
6127 St. Clair ave.

JOSIP ZELE,
6108 — 10 St. Clair ave.

TRGOVINE Z MODNIM
BLAGOM:
JERNEJ KNAUS,
6129 St. Clair ave.

ANTON LOGAR,
3837 St. Clair ave.

JOHN GRDINA,
6111 St. Clair ave.

FRANK J. TURK,
1363 E. 55th St.

M. MAREŠIČ,
3916 St. Clair ave.

IZDELOVALNICA MEH. KIH PIJAČ.
JONH POTOKAR,
4126 St. Clair ave.

KONTRAKTORJI:
SATKOVIČ BRATA,
1129 NORWOD Rd.

Slovenska trgovina ženskih slamičkov in klobukov posebnost je oprava nevest.

ROSI STANKO,
6203 St. Clair ave.

Trgovina z moško opravo in čevlji

FRANK KENIK,
6301 St. Clair ave.

URAR IN ZLATAR:
ANTON SAMSON,
6209 St. Clair ave.

Department store

ANTON KAUSEK,
6202—6204 St. Clair ave.

Vi nas poznate.
Izvršujemo vsa
fotografična
naročila.
Husposka Bros.
1841 Euclid Ave.

JOHN GORNIK, SLOVENSKI KROJAČ
6105 St. Clair Ave.

Priporočam se vsem rojakom v nakup lepih, modernih trpečnih jesenskih in zimskih oblek. Prodajam obleke po meri in prodajam že narejene obleke. Priporočam se sl. društvom v napravo uniform in izvršujem vsa druga krojaška naročila.

Tel. Princeton 2402 W. **SVOJ K SVOJIM!**

POZOR!

"Še nekaj"

ŠE NEKAJ PEČIJ ZA TOPLOTO IMAMO, KATERE HOČEMO PRAV POCENI RAZPRODATI, IN SICER DVOJE VRSTE ZA PLIN ALI PREMIOG, RAZNE VELIKOSTI. KDOR SI HOČE KUPITI PEČ. NAJ PRIDE K NAM IN BO ZADOLVOLJNO POSTREŽEN. — RAZNOVRSTNO BARVO IN STENSKI PAPIR IMAMO VEDNO V ZALOGI. — PRI NAS LAHKO NAROČITE VOZ ZA PREVAŽANJE IN SELITEV, KER SMO V ZVEZI Z DRUGIMI, KI TO ZA NAS STORE.

ANTON GRDINA,
trgovec in pogrebnik.

6127 ST. CLAIR AVE. STAN. 1053 E. 62nd ST.

Cuyahoga Tel. Princeton 1381
Bell. Tel. East 1881

NAZNANILO.

Slovincem naznanjava, da sva dobila 4. novembra nov ambulančni voz kot ga sedaj še nima nihče v našem mestu. Opremljen je z električno lučjo preskrbljen s toploto ter z vso pripravo zdravil, ki se potrebujejo ob prvi sili. Znotraj je postelja po najnovejšem načinu. zraven trije sedeži za spremljevalce bolnikov. Voz bo na razpolago za vsakega, ki nas pokliče, po dnevu ali ponoči ker imamo vedno odprto. Zato ne zahtevamo nobene odškodnine. Se priporočamo.

ZAKRAJSEK in ZELE

slovenska pogrebnišnica

6106-08 St. Clair Ave.

Tel. Cuy. Princeton 1277 L.

ANTON KUHELJ

staro-znani
gostilničar,

priporoča rojakom za praznike domače mesene klobase in izvrstno domače vino.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO!

3822 ST. CLAIR AVE.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO!

Se priporoča za nakup božičnih oblek, moškega spodnjega perila, klobukov, in drugih potrebin

M. Marešič,

3916 ST. CLAIR AVE.

FOTOGRAFIJE!

J. S. JABLONSKI,
slovenski fotograf

Izdeluje slike za ženitbe in družinske slike, otroške slike, po najnovejši modi in po nizkih cenah. Za \$3.00 vrednosti slik (en ducat), naredimo eno veliko sliko v naravni velikosti zastoj. Vse delo je garantirano.

6122 St. Clair Ave.

FOTOGRAFIJE! FOTOGRAFIJE!

Satković Brata,
stavbena
kontraktorja
Delata vse načrte, kdor naroči delo dobi načrte zastoj. Rojaki, oddajte stavbena dela in poprave pri poslopih domačinom ne pa tujcem! Se priporočata **Satković Brata, 1192 Norwood Rd.**

VILJEM J. BOZETT,
prodajalec na debelo vsakovrstne moke in krme za živino. Najnižje cene. Sene in slama v balah.

6605 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Sprejemajo se tudi telefonska naročila.